விவேக போதினி

XX A. 18 6.

ஒரு சிறந்த மாதாந்தத் தமிழ்ப் பத்திரிகை

"எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு"—திருவள்ளுவர்

தொகுதி 5 6

1913 ஜூலை – 1914 ஜூன்

1912-ம் ௵ ஜூலை ௴—**1913**-ம் ௵ ஜூன் ௴

1912—13

சென்னை
ஜனரல் ஸப்ளைஸ் கம்பெனியாரவர்களால்
"கம்மர்ஷியல் அச்சுக்கூடத்தில்" பதிப்பிக்கப்பட்டது

காபிரைட் ரிஜிஸ்டர் செய்தது]

[விலை ரூபாய் 4

அட்டவணை

பக்கம்

மதவிஷயக் குறிப்புகள் :—

ஜீவன்முக்தன்	... 1
ஜீவன்முக்தர் பாகுபாடு	... 47
முடிவான நிலை	... 91
ஈஷணா த்ரயம்	... 131
புத்தியின் ஸ்வதந்திரம்	... 171
வாழ்க்கை அவஸ்தை	... 209
தேசகால நிமித்தம்	249, 285, 325
உள்நாட்டம்	363, 433, 473

மதவிஷயங்கள் :—

விக்ரஹ ரஹஸ்யம்

8. அநந்த கிருஷ்ணன்	... 2
9. ஸ்ரீராமர்	... 48
10. தக்ஷிணாமூர்த்தி	... 92

ஸ்ருஷ்டி விஷயம்

1. மஹாப்பிரளயம்	... 132
2. சாஸ்திர சிருஷ்டிக்கிரமம்	172, 210
3. சாஸ்திர புராண சிருஷ்டிகளின் பொருத்தம்	250, 286
4. யுகங்கள் முதலிய நெடுங்கால அளவைகள்	326
த்ரிமூர்த்திகள்	... 364
சைவ வைஷ்ணவ ஸமரஸம்	434, 474

உபநிஷத் ரத்தினமாலை :—

பைங்கலோபநிஷத்	... 67
பிக்ஷுகோபநிஷத்	... 70
கிருஷ்ணோபநிஷத்	... 70
பஹ்வருசோபநிஷத்	... 154
அக்ஷ்யுபநிஷத்	... 223
நாரத பரிவ்ராஜகோபநிஷத்	... 337
ஹம்ஸோபநிஷத்	... 399
ஸர்வஸாரோபநிஷத்	... 400
நிராலம்போபநிஷத்	... 401
மைத்ராயண்ய உபநிஷத்	459, 496
ருத்ரஹ்ருதயோபநிஷத்	... 500

பெரியோர் சரிதை :—

ஸ்ரீமான் பாண்டித்துரை தேவரவர்கள் சரித்திரம்	... 6
தெய்வப்புலமை நக்கீரனர்	... 10
காலஞ்சென்ற ஜெப்பான் சக்ரவர்த்தியவர்கள்	102
ஆலன், ஒ. ஹியூம்	... 143
ஜெயதேவர் சரித்திரம்	... 176
ஜான் மில்டன் சரிதை	... 253
ராபர்ட்—விஸிலி அரசன்	... 293
பிரஸிடெண்ட் லிங்கன்	... 382

பிரசித்திபெற்ற வானசாஸ்திரிகள்

1 டாலமி	... 213
2 கோபர்னிகஸ்	... 478

பிரகிருதி தத்வசாஸ்திரம் :—

சக்திதத்வ போதினி

ஒளியின் போக்கு மாற்றம்	... 19
ஷை இருபுற வளைவு கண்ணாடிகள்	... 264
சூரிய சக்தி யந்திரம்	... 483

வஸ்து தத்வ போதினி

தண்ணீர் அல்லது ஜலம்	... 62
தண்ணீர் வகைகள்	... 112
காற்று அல்லது சகஜவாயு: அதன் குணங்கள்	218

வானசாஸ்திரம்

சந்திரன்	183, 258, 452

ஸங்கீதம்

ராகங்களின் உற்பத்தி	75, 302
ஆர்ய ஸங்கீத முறை	... 225

ஜீவவர்க்க விசாரம்

பிராணிகளின் விருத்தாந்தம்	... 107
பூச்சிகள் உண்ணும் மிருகங்கள்	... 331
விநோதமான சில மீன்கள்	... 390

தாவரநூல்

உருளைக்கிழங்கு	... 256
வாழையின் வகை	... 344
காப்பிச்செடி	... 373

விவசாயம் :—

விவசாயம் விரைவாக விருத்தியடைய வழி	395
விவசாயக் கருவிகளை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டிய அவசியம்	... 478

பக்கம்

ராஜாங்க முறை :—

பிரதமக் கோள்கைகள்

போர்த்துகேசிய சகோதரர்கள் ... 17
கிழவனும் ஒரு கட்டுக் கழிகளும் ... 18
பிறரிடத்து செலுத்தவேண்டிய கடமைகள் 59
வேலைக்காரனிடம் நடந்துகொள்ள வேண்டிய விதம் ... 59
ஆல்பான்ஸோ என்னும் சிசிலி அரசன் ... 60
பிளாஸ்கஸனும் அவன் அடிமைகளும் ... 60
ஒரு வேலைக்காரனுடைய உண்மை அபிமானம் 61

பிரிட்டிஷ் துரைத்தன ரீதி :—

ஆங்கிலேய அரசியல் ... 147
அரசர் ... 181
பார்லிமெண்டு-அதன் வரலாறு ... 261
பிரபுக்கள் சபை ... 295
சாமான்யர் ஸபை 342, 405
மந்திர சபையும், மந்திர சங்கமும் ... 444

ஸ்தல சரித்திரக் கதைகள் :—

விக்ரமசோழன் ... 53
டேனிஷ் தரங்கம்பாடி ... 139

கவிகள் :—

சிற்றுறு ... 143
உயர்பதம் ... 224
திருத்தணிகை தசாங்கம் ... 329
கடல் ... 346
மயிலைக் கபாலிக் கலிவெண்பா ... 403
திருவண்ணமலை விருபாக்ஷி குகையின் கண் அமர்ந்தருளும் ஸ்வாமிகளின் மேல் தோத்திரப்பாக்கள் ... 457

வியாக்யானங்கள் :—

ஆத்திச்சூடிவிளக்கம் 14, 55, 100, 353, 462, 501
நியாயமஞ்சரி 23, 108, 161

மொழிபெயர்ப்புகள் :—

உல்லாஸன் சரித்திரம் 24, 72, 120
பெரும்புயல் 29, 81
வசந்தமாளிகை 32, 195, 274, 308
கல்யாணி 77, 114, 158, 228
நாகாநந்தம் 79, 122, 196, 233
இந்துலேகை ... 419

திராவிடக்கதைகள் :—

1. அஞ்சாள் வேலைக்காரன், ஒராள் திண்டிக்காரன் ... 266
2. இன்றைக்குத் தப்பினல் இன்றைக்குப் பதினைந்தாநாள் ... 310
3. தும்மட்டிக்காய்ப் பட்டன் ... 407
4. உதடன்கதை ... 447
5. தவளைக்கதை ... 489

சிறு கதைகள் :—

தூங்கா விளக்கு ... 110
இரணியகேசி கதை 149, 188
கமலாகாந்தன் அல்லது ஓர் பித்தன் 268, 303
இவனே வீரன் 347, 416
சங்கல்பமும், சம்பவமும் ... 351

வியாஸங்கள் :—

அறிஞர்க்குரியவை

தேவாரம் சிற்றாராய்ச்சி ... 64
பாஷாஞானத்தை விருத்திசெய்வதெப்படி 152
மனிதன்: அவனது யாத்திரை ... 227
தமிழின் தற்கால நிலைமை ... 376
புதிய தமிழ் அகராதியின் விவரம் ... 424
சிவபுராண சரிதங்கள் ... 439

ராஜாங்க விஷயம்

டெல்லிமாநகர் வெடிகுண்டு விபத்து ... 283
புதுக்கோட்டை மஹாராஜா அவர்களின் வெள்ளி ஜூபிளி ... 360
சென்னைச் சட்டநிருபணசபை ... 369

நீதி விஷயம்

ஈகை ... 98
செல்வச் சிறப்பு ... 136
மூடநம்பிக்கை ... 221
கடமை முரண் ... 380

கல்வி விஷயம்

ஹிந்தி ... 288
இயற்கைப் பொருளறிவு ... 412

இடம்பற்றியவை

பர்மாவில் இந்துக்கள் ... 157
கஞ்சீ கருடோத்ஸவம் ... 441

விவேகவிளக்க வியாஸத்திரட்டு

1. கடவுள் ... 450

பக்கம்

மாணவர் பக்கம் :—

4. ஆராய்ச்சி வியாஸங்கள்

8. மனதைப்பற்றிய விஷயங்கள்—மனோ ராஜ்யம் ... 35
9. இலக்கிய விஷயங்கள்—கம்பர் ... 84
10. ஷை வேர்ட்ஸ்வொர்த் 123
11. பொது விஷயங்கள்— சீதோஷ்ண ஸ்திதியும் மனோநிலையும் ... 163

ஆத்திச்சூடி விளக்கம்

'வியாக்யானங்கள்' என்னும் தலைப்பைப் பார்க்க

நியாயமஞ்சரி ஷை

மொழிபெயர்ப்பு விளக்கம் :—

உண்மையும் தோற்றமும் ... 37
எதிரிகளை அழித்தல் ... 87
விரைவாய்ச் சுழலும் சிறுதொட்டியிலிருக்கும் தண்ணீர் கீழே விழாதிருப்பானேன்? ... 125
மனிதன் சிறப்பு ... 166
அல்லின் பிரபுவின் மகள் ... 200
பழுப்பு இலை உதிருங்கால் நடப்பது என்ன? ... 202
போர்வீரன் கனவு ... 239
சா[illegible]வுப்பற்றியது ... 241
அசையும படையந்திரத்தின் உபயோகங்கள் ... 278
மனத்தமொற்றம் ... 314
ஸூர்யன் அஸ்தமிக்குங்காலத்தில் பல வர்ணங்கள் தெரிவானேன்? ... 356
ஸம்பாஷண ரஹஸ்யம் ... 424
கடவுளுடன் வியாபாரஞ்செய்தல் ... 465
கண்ணைமூடிக்கொண்டு எந்த வெளிச்சத்தை நோக்கிலும் சிவப்பாகத் தெரிவானேன்? ... 504

சிறுவர்களுக்கான பக்கங்கள் :—

உண்மை உயர்வு அல்லது வாஸுதேவசாஸ்திரி

13. விித்தர் பூர்வசரித்திரம் ... 38
14. சாஸ்திரி வேலையில் புகுதல் ... 88
15. ஒரு விதவையைத் தேற்றியது ... 125
16. ஆசார்யாந்வேஷணம் ... 167
17. கடவுளிடம் வந்த கடுங்கோபம் ... 203
18. சாஸ்திரியின் ஸமாதி ... 241
19. நிலவொளிக் கேளிக்கைகள் ... 278
20. வேதாந்தம் நிலைபெற்றது ... 314

நந்தன் சரித்திரம்

1. ஆதனூர்ச் சருக்கம் ... 357
2. திருப்புன்கூர்ச் சருக்கம் ... 425
3. கழனிச் சருக்கம் ... 465
4. வேதியச் சருக்கம் ... 504

ஸ்திரீகளுக்கான பக்கங்கள் :—

ருக்மணி அல்லது பக்தி நிலை

பக்திமலர்ந்த காதை—42, 89, 128, 169, 204, 243

சாந்தை அல்லது பொறுமையினிலை

உபோத்காதம் ... 281
1. காமருற்ற காதை ... 282
2. ஒற்றியுரைத்த காதை 318, 359, 429
3. உடன்சென்ற காதை 469, 509
4. சிந்தனைக் காதை ... 509

விசேஷக் குறிப்புகள் :—

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம் ;—லார்ட்பெண்லண்ட்:— ... 45

உலகத்திலுள்ள உன்னத சிகரம்;—ஒரு புது வகைப் பெட்டி;—நான்கு பிள்ளைகளை ஒரே முறையில் பெற்றவள் ;—கானடா ரயில் பாதையின் நீளம்;—காப்பியின் குணக் குற்றங்கள்;—ஸ்டெட் என்பவரது ஆஸ்தி;—சென்னை மாகாணத்தில் இறக்குமதி யாகும் சைகிலும், மோடார்காரும்;—பர்மா அரிசி. 46

வெங்கோபாசாரியார் காலமானது ;—நரிகளின் விசேஷ குணம்;—ஒரு வெண்கல வீடு ;—புதுவகையான ஒரு தொட்டில் ;—பிள்ளைபெறும் ஸ்திரீகளுக்குக் கிராண்டு;—ஒரு செம்புலியின் யுத்தம்;—மிருகங்களின் வயது. 90

சென்னை புதுக் கவர்னர்;—ஆகாயக் கப்பலில் விவாஹ பவனி;—கடல் நீரில் பொன்;—ஏ. ஒ. ஹியூம் காலமானது ;—கிழவனுகாதிருக்க ஓர் புது முறை. 129

ஒரு தீவில் புதையுண்டுள்ள பெருஞ்சொத்து;—ஒரு விசித்திரப் பிரதிமை;—சுரங்க வெடிப்பால் நேர்ந்த விபத்து;—பூகம்ப விபத்து;—பம்பாய்க் கவர்னர் நியமனம்;—ஸ்டாம்பு விற்பனை. 130

பக்கம்

பூமிக்குள் பஞ்சலோகங்கள் கண்டுபிடிக்கும் ஸ்திரீ;—ஒரு பெரிய குழந்தை;—வைக்கோல் கடிகாரம்;—மிக வாழமுள்ள சுரங்கம்;—மிகப் பழைய மரக் கட்டடம்;— ஒற்றைக் கம்பி ரயிற் பாதை;—தபால் தந்தி யிலாக்காக்களில் உத்தியோகஞ் செய்யும் பெண்களின் தொகை;—உடன் கட்டை ஏறல்;—பருத்திக்கொட்டை எண்ணெயின் வருமானம்;—அமெரிக்காவிலுள்ள இந்துக்களின் தொகை;—ஒரு சிகரெட் யந்திரம் 170

லார்ட் பெண்ட்லண்ட், நமது புதிய கவர்னர்;—துருக்கி பால்கன் யுத்தமும் இந்தியாவும்;—புகைக்கூண்டுகள்; —இங்கிலாந்திலிருந்து இந்தியாவுக்கு ஆகாயமார்க்கமாய் வருதல். 207

மழுங்கின ரத்தினங்கள் ஒளிபெறுதல்;—தொழிற் படிப்பு;—புதிதாய் ஸ்கூல் ஸப் அஸிஸ்டெண்ட் இன்ஸ்பெக்டர்களின் நியமனம். 208

டாடா இரும்புத் தொழிற்சாலை;—கள்ளிக்கோட்டை கவர்ன்மெண்ட் கமர்ஷியல் ஸ்கூல்;—லார்ட் ரிப்பன் உருவச் சிலை;—ராமநாதபுரத்தில் ஒரு புதிய முன்சீப் கோர்ட்டு;—ஒரு புதிய தபால் வண்டி;—புதுக்கோட்டை ஸ்ரீ மார்த்தாண்டப் பொருட் காட்சி;—ஒரு வைரம்;—பல்கேரியரின் ஆயுள் விருத்தி. 248

சென்னைக்கும் ரங்கூனுக்கும் கப்பற் பிரயாணம்;—போர் செய்யும் ஒரு செர்வியப் பெண்;—ஒரு பெரிய குடும்பஸ்தர்;—ஒரு கப்பல் முழுகிப்போயிற்று;—லார்ட் கார்மிகேலின் ஒரு விசேஷச் செய்கை;—சென்னை ஹைகோர்ட் புதிய ஜட்ஜ்;—11-ஜட்ஜிகள் அரஸ்ட் செய்யப்பட்டனர்;—டோகியோவில் ஸ்நான கட்டங்கள். ... 248

புதுக்கோட்டை, இரண்டாவது ஸ்ரீமார்த்தாண்ட வருஷாந்தர பொருட் காட்சி சபை. 320

சென்னையிலிருந்து இரங்கூனுக்குச் செல்லுங் கப்பல்;—துருக்கியின் விஸ்தீர்ணமும் ஜன சங்கியையும்;—இரங்கூனிலிருந்து சென்னைக்கு வருங் கப்பல்கள்;—திருக்கோடிகாவல் கிருஷ்ணய்யர் இறந்துபோனார்;—இரவு 8-மணிக்குப் போடப்படுங்குண்டு.—பம்பாய் கவர்னர் லார்ட் வில்லிங்க்டன்;—புதுக்கோட்டை ராஜா அவர்களுக்கு ஜி. ஸி. ஐ. ஈ. பட்டம் அளிக்கப்பட்டது ... 321

பக்கம்

ராஜகுடும்பச் செலவு;—பிரிட்டிஷ் ராஜ்யத்தின் பெருக்கம்;—வங்காளத்தில் ஸபைகள்;—எலிமெண்டரி உபாத்தியாயர் சம்பளம்;—இந்தியாவில் தபால்கள் பட்டுவாடா;—நெல்சாகுபடி; ஆல்ப்ஸ் மலையைக்கடந்தவர்;—ஜப்பானில் ரயில்பாதைகளும் கப்பல்களும்;—ஜப்பான் புதியசக்ரவர்த்தியின் முடிசூட்டு 322

சென்னை ராஜதானியில் பிரசுரமாகும் சமாசாரப் பத்திரிகைகளும் சஞ்சிகைகளும்;—புதிய தலைநகரம்;—எழும்பூர் கவர்ன்மெண்ட் விதவாச்ரமம்;—கொசுக்கடிக்கோர் உபாயம்;—ராயல் கமிஷன் 323

சிவப்புவர்ண விசேஷம்;— விக்ரஹங்கள் கண்டெடுக்கப்பட்டன;—சென்னை கவர்ன்மெண்டு வித்யா இலாகா டைரக்டரும்;—எலிமெண்டரி ஸ்கூல்களுக்கு கிராண்டு;—ஓர் நவீன கடியாரம் 324

ஸ்கூல்களில் தோட்ட வேலை;—சென்னை ராஜதானியில் பிளேக் என்னும் வியாதியால் மரணம்;—இவ்வருஷ நெல் விளைவு;—ஜார்ஜ் சக்ரவர்த்தியின் உருவச்சிலை ... 363

ஜாவா தீவிற்கு இந்தியாவிலிருந்து கால் நடைகள்;—ஐக்கியநாணய சங்கத்தாரால் ஒரு செகண்டரி பாடசாலை;—சென்னை கார்பொரேஷனுடைய முதல் எலிமெண்டரி பாடசாலை;—செகண்டரி பாடசாலை உபாத்தியாயர்களும் பிராவிடண்ட்பண்டும்;—பிரொபசர் ஹனுமந்தராவ் அவர்களது உருவப்படம்;—தேங்காயுரிக்கும் யந்திரம் 430

ஜட்ஜ் ராணடேயின் உருவச்சிலை;—ஆனாம்மாகாணத்திலிருந்த அருணசல ஆசிரமம்;—ம-ா-ா-ஸ்ரீ திவான் பஹதூர் சா. ராம மு. ராமசாமி செட்டியாரவர்கள் எழுதியது;—ஒருவியவசாயச்சாலை;—மலயாளத்தில் ரப்பர் சாகுபடி;—டெல்லியில் லார்ட் ஹார்டிஞ்சுக்கு உருவச்சிலை 431

மண்டபம் - பாம்பன் வாராவதி;—பம்பாய் புதியகவர்னர்வில்லிங்க்டன்;—அமெரிக்காவில் சர்க்கரைத் தீர்வை;—மயிலாப்பூர் ராமகிருஷ்ண மாணவர்களின் ஆச்ரமம்;—மதுரைராமனாதபுரம்கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் மஹோத்ஸவம் 432

சோடா உப்பு நிறைந்தஏரி;—கோடீசுரனைப் பார்த்து வர 100 பவுன் பந்தயம்;—ஜில்லா போர்டுகளும் ரயில்வேயும்;—டாக்வில்லா நகரம்;—பால் ஸப்ளையும் சிசுக்களின் மரணமும். 472

பக்கம்

துருக்கி கவர்ன்மென்டாரால் மெடினுவில் ஒரு சர்வகலாசாலை;—சீனராஜ்யத்தில் இந்திய அபினி;—அமெரிக்காவில் ரயில்வேலைக்காரர்களுக்கு படிப்பு;—பசுக்களின் அபிவிருத்திக்காக K. S. ஜஸ்வல்லாவின் ஏற்பாடு... 511

நமது ராஜப் பிரதிநிதியின் பிறந்தநாள்கொண்டாட்டம்;—சென்னை இஞ்சினீரிங்காலேஜ்;—லண்டனில் ஜியார்ஜ் சக்ரவர்த்தியின்பிறந்த நாள் கொண்டாட்டம்;—லண்டன்நகர சிசுக்கள்;—பிறந்தநாள் கௌரவப்பட்டங்கள்;—கோநகர் ஞானசம்பந்த நற்சபையின் முதல் வருட பூர்த்திக்கொண்டாட்டம்;—பிரிடிஷ் ராஜ்யமுழுமைக்கும் கம்பியில்லாத் தந்தித் தொடர் 512

அடிக் குறிப்புகள்

பற்றிலா உலகவாழ்க்கை 5
மருந்துப் பக்குவமான மிளகாய் ... 29
ஆரி விதை 31
ஓர் அற்புத தபால் யந்திரம் 37
வைரக்கல் செய்யும் முறை 67
கடவுளின் பிரகாரம் பல ... 71
ஜகன் மாதாவின் ஸ்மரணம்... ...79,80
வேஷம் போடுகிறவர்களை நம்பாதே ... 108
நேரில் மல்லுக்கு நிற்காதே 109
பக்தியுள்ள தாயின் ஜபம் 113
பிரஹ்மான்வேஷணம் 121
கடவுள் வேட்கை 146
பகவத் பக்தர்கள் ... 157,395
நாம்புச் சிலந்தி 176
யானைத்திப்பிலி 180
வசம்பு 182
ஸவிசேஷ நிர்விசேஷ ப்ரஹ்மம் ... 188
அயச்சிந்தூரம் 194
சென்னை ராஜதானியில், பிளேக் மரணம் ... 199
கடவுளைக் கண்டவர்கள் ... 204,336
குருவின் மஹிமை 213
உலகப்பற்றுள்ளவன் மதம் 218
தெய்வமானுஷ ஸம்பந்தம் 225
ஞானியின் பூஜ்யதை 242
மதோபதேச அசிரத்தை 247
மனிதன் இருவித ஸ்வபாவம் ... 257
குழந்தையைப்போல் இரு 297
தீயாரோ டிணங்கேல் 311
பற்றுள்ள பக்தன் 341
திண்டிவனம் கல்விப் பொருட்காட்சி ... 361
டிரெயினிங் ஸ்கூல் சம்பளம் ... 361
பரிபாத்மாவின் ஹிருதயம் 375
கடவுளைக் கண்டவனை உலகம் பாதிக்காது 394

பக்கம்

கர்மானுஷ்டானம் ... 403,407
வீண்வாதம் புரியேல் 409
திவ்ய ஞானத்தின் ரக்ஷக சக்தி ... 425
விக்ரஹாராதனம் 429
ஸ்வேச்சை 483
அவஸரம் 487
சொல்வதைக் கவனியாதிருத்தல் ... 495
விச்வாஸ யோக்யம் 503
ஆணை, ஸத்தியம் 508

சித்திரப்படங்களின் அட்டவணை

ஈசுவரலீலை, கிருஹஸ்தலீலை
அந்தர்யாமிலீலை, ஆசார்யலீலை 1
ஸ்ரீமான் பாண்டித்துரைத்தேவர் ... 6
ஒளியின் போக்குமாற்றம் ... 19,20,21,22
ஸ்ரீராமபஞ்சாயதனம் 47
தக்ஷிணாமூர்த்தி வைபவம் 91
காலஞ்சென்ற ஜப்பான் சக்கிரவர்த்தி ... 102
ஆலன் ஒ ஹியூம் 131
டேனிஷ் நாணயங்கள் 140
லண்டன் பார்லிமெண்ட் மஹாஸபை ... 171
சந்திரன் 186,187,452,455,456
லார்ட், லேடி பெண்ட்லண்ட் ... 209
கிரஹங்களின் கதி 217
காற்று அல்லது ஸஹஜவாயு 218,220
புதுக்கோட்டை மஹாராஜா ... 225
ஜான் மில்டன் 250
ஒளியின் போக்குமாற்றம் ... 264,265
லார்ட், லேடி ஹார்டிஞ் 255
டெல்லிமாநகரின் சில காட்சிகள் ... 325
எலி, மூஞ்சூறு 332
அகழெலி... ... 333,334,335
வேலிப்பன்றி 334
மூட்பன்றி 335
லக்ஷ்மி, ஸரஸ்வதி, பார்வதி ... 363
சுறுமீன் 390
நாக்குமீன் 391
ஈல் (குழிப்பாம்பு) 392
முட்பலாச்சி, கடற்குதிரை ... 394
சிதம்பரம், ஸ்ரீரங்கம்கோயில்கள் ... 403
கஞ்சீ கருடோத்ஸவம், திருவண்ணாமலை விருபாக்ஷி குஹையின் கண் அமர்ந்தருளும் ஸ்வாமிகள் 437
பரமசிவன், மஹாவிஷ்ணு 433

Some of the Contributors to

THE "VIVEKA BODHINI"

உதயதாரகை.—* * இப்பத்திரிகை இச் செந்தமிழ் நாட்டிலே உற்பத்தியான பத்திரிகைகள் யாவுக்கும் கிரீஷமெனத்தக்கதாய் வித்யா விஷயம், கைத்தொழில், சாஸ்திர சம்பந்தமான விஷயங்கள் கல்வியிலும் மதியூக்த்திலும் சிறந்த பெரியோரது சரிதம்,இதிஹாஸ புராணாதிகளின் ஸாராம்சங்கள்,தமிழ் இலக்கண இலக்கிய விஷயங்கள், நீதியும் அறிவும் புகட்டும் நன்னெறிக்கதைகள், ஆசார சீர்திருத்த ஸம்பந்தமான விஷயங்கள், சுகாதார விளக்கம் ஆகியவற்றைத் தாங்கி வெளிவந்திருக்கிறது. பெண்பாலர்க்கும் சிறுவர்க்கு முபயோகமான சிறந்த போதனா விஷயங்களும் பிரத்தியேகமான வகுப்புளதாய் இதில் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு விஷயமும் அறிவையும் விவேகத்தையும் வளர்ப்பதுஞ் சன்மார்க்க போதனமமைந்ததும் விசேஷமானகிளர்ச்சியையும் இனிமையும் பயப்பதுமாயிருக்கின்றது.

***

இந்து நேசன்—* * * பார்க்கும்போது எத்தகையோனுக்கும் விவேகத்தை விளக்கி நற்போதத்தைநாடும் இனிய செந்தமிழ் பத்திரிகையென்று புலப்படாமலிராது.

***

"கலாநிதி"—* * * நல்ல தமிழில் எழுதப்பெற்று அழகாகப் பதிப்பிக்கப் பெற்றிருக்கின்றது. இப்போது தென்னிந்தியாவில் பதிப்பிக்குப்பெறும் பல தமிழ் மாதாந்திரப் பத்திரிகைளில் இதுவே சிறந்ததென்று சொல்லுவோம்.

***

இந்தியா.—போதினியின் ஒவ்வொரு பக்கமும் மனத்தை மேன்மைப்படுத்த நிச்சயமாகப் பிரயாசப்பட்டு எழுதப்பட்டிருக்கிறது. சிறுவர்களுக்கும் பெண்களுக்கும் வேண்டிய பக்கங்களை இப்போதினி ஒன்றுதான் சரியாக பிரசுரம் செய்கின்றது.

***

லோகோபகாரி.—இதில் ஸ்திரீ புருஷ, பாலக பாலகிகளுக்கு மிகவும் யுக்தமான விஷயங்கள் எழுதப்படுகின்றன. தமிழ்நாட்டு ஜனங்களுக்கு மிகவும் பிரயோசனத்தை விளைவிக்கும் என்பதிற் சந்தேகமில்லை. வியவஸாயம், வித்யாபிவிருத்தி, ஸ்திரீகளின் பாதிவிரத்யம், அனேக கதைகள், தேச விதேசிய விஷயங்கள் வெகு நன்றாய் வெளிவந்திருக்கின்றன.

***

தக்ஷிணதீபம்.—** இதற்குச் சிறந்த கல்விமான்கள் வியாஸங்களும் நிரூபங்களும் எழுதுகின்றனர். இதில் அநேக சிறந்த வியாஸங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. **

***

'திராவிடாபிமானி' ** இதில் கல்வி, வியவஸாயம், கைத்தொழில், மத ஸம்பந்தமான விஷயங்கள், மற்றும் பல சமாசாரங்களும் அடங்கியிருப்பதோடு ஸ்திரீகளுக்கான பக்கங்களும், சிறுவர்களுக்கான பக்கங்களும் நன்றாய் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. * * தன் பேருக்கேற்ப இப்பத்திரிகை அறிவைப் பரவச் செய்யும் என்பதற்கு ஐயமில்லை.

Mahamahopadyaya Pundit Mr. V. Swaminathier.
Mahamahopadyaya Pundit Mr R. Chandrasekara Sastrial
Mr. T. Kanakasundram Pillai, B.A.
,, S. V. Kallapiran Pillai, B. A,
,, T. Chelvakesavaroya Mudaliar, M.A.
,, V. S. Chengalvaroya Pillai, M.A.
,, P. V. Shama Rao, M.A.
,, S. Kuppuswami Sastrial. M.A.
,, T. S. Subramania Aiyar, M.A., L.T.
,, V. R. Duraisami Sastri, M.A., L.T.
,, A. Panchapakesa Aiyar, M.A., L.T.
,, S. Appasami Aiyar, M.A., L.T.
,, A. S, Kasturiranga Aiyar, B.A., L.T.
,, P. S. Sundram Aiyar, B.A., L.T.
,, G. Ratnam Pillai, B.A., L.T.
,, S. Balakrishna Aiyar, B.A., L T.
,, C. S. Sundram Aiyar, B.A., L.T.
,, M. R. Subramania Aiyar, B.A., L.T.
,, N. S. Jambunatha Aiyar, B.A., L.T.
,, V. Seshagiri Sastri, B.A.
,, N. S. Maniam, B. A.
,, P. Sambanda Mudaliar, B.A., B.L.
,, R. Narasimha Aiyangar, B.A., B.L.
,, T. B. Krishnaswami, M.A., B.L.
,, P. Krishnaswami Sastri, B.A., B.L.
,, S. Sundararaja Aiyangar, B.A., B.L.
,, G. A. Sundaram Aiyar, B.A., B.L.
,, S. Subramania Aiyar, B.A.
,, R. Srinivasa Aiyar, B.A., B.L,
,, R. S. Narayanasami Aiyar, B.A., B.L.
,, A. K. Sundaram Aiyar, B.A., B.L.
,, V. Subramania Aiyar, B.A.
,, T. R. Ramanatha Aiyar, B.A., L.T.
,, P. K. Kuppuswamy Aiyar, B.A.
,, J. V. Subramania Aiyar, B.A.
,, C. Ramaswami Aiyangar, B.A.
,, V. G. Subbier, B.A., L.T.
,, G. Sundaresa Aiyar B.A., L.T.
,, T. Balasubramania Mudaliar, B.A.
,, G. S. Krishnaswamy Aiyar, B.A.
,, R. Rajam Aiyangar, B.A., L.T.
,, K. Venkatarama Aiyar, B.A.
,, Nagai C. Gopalakrishnan.
,, G. Rajagopaul Naidu.
,, S. V. Rengaswami Aiyangar, B.A.
,, Pundit Gopalakrishna Aiyar.
,, S. Krishnaswami Aiyar, B.A., L.T.
,, C. Narayanaswami Aiyar, B.A., L.T.
,, V. A. Venkatasubbiah, B.A., L.T.
,, P. N. Srinivasa Chari, B A.
,, R. P. Kulandaisami Pillay, B.A., L.T.
,, V. K. Veeraraghavachariar, B.A.
,, M. Minakshisundara Mudaliar, B.A.

Note :—There are a number of other gentlemen and ladies also who contribute valuable articles to our Magazine. We withhold publishing their names, at their request.

"VIVEKA BODHINI" Bound Volumes : : Each Volume Rs. 4.

The "Viveka Bodhini"

An Illustrated High Class Popular Tamil Monthly

(Annual Subscription:—Inland Rs. 3—Foreign Rs. 4-8-0)

Has a large list of able & eminent contributors

PRESS & PUBLIC OPINIONS

The Hon'ble Mr. P. S. Sivasawmy Aiyar, C.S.I., C.I.E., Member of the Executive Council, Madras:—** The articles are written in an *easy, readable style* and deal with *a variety of interesting subjects.* Its usefulness and cheapness, will, I hope, commend it to the Tamil public and secure popularity.

The Hon'ble Mr. T. V. Seshagiri Aiyar, B.A., B L.—My daughters have been reading regularly copies of the Viveka Bodhini; they tell me that it is *one of the best Tamil Magazines they have come across.* The journal is written *in good Tamil* and *in easy style.*

The late Dewan Bahadur R. Ragoonatha Row Avergal, C.S.I. * * * It is written in *good easy Tamil* and deals with subjects of *importance and usefulness* to the general public.

K. V. Subbaiya Aiyar, Esq., M.A., L.T. M.R.A.S., (Lond.) of the Presidency College Madras.—I have very great pleasure in testifying to the *high literary excellence* of your *valuable* Journal. The articles in this Journal are all written in *very simple and idiomatic style and deal with a variety of highly interesting and instructive subjects and I know of no other Journal that is at once so cheap and so good as your Viveka Bodhini.*

The late Rao Bahadur L. C. Williams Pillai Avergal, B.A., Retired Inspector of Schools., * * The "Viveka Bodhini," is a *very readable journal full of interesting matter written in chaste Tamil.* As a means of disseminating valuable information on various subjects among the masses, it deserves the liberal support of the educated public.

Mr. Rao Bahadur C. Nagoji Rao, Avl., B A., Retired Inspector of Schools.* * I have glanced through several numbers of the *Viveka Bodhini* and found them *interesting* and *instructive.*

M. R. Ry. Rao Sahib T. Ramakrishna Pillai Avl., B.A., F.M.U., Chief Examiner in Tamil to the University, Madras.*** I have gone through some of the issues of *that excellent Magazine* the "Viveka Bodhini." I have much pleasure in adding my word of praise for the services rendered by the conductors. The articles are *well written.*

M. S. H. Thompson, Esq., B.A., Assistant Inspector of Schools :—* * I have looked through this *interesting magazine.* The Magazine is written in *simple,* but *good Tamil.*

M. R. Ry. A. Rajaram Aiyar Avl., B.A., Principal, The Madura College, Madura:—* * *The style, is stimple, chaste and elegant.* Students of College and High School classes who have to tackle the subject of **Vernacular Composition,** *ought to find the Viveka Bodhini of material assistance to them.*

சென்னை, பிரஸிடென்ஸி காலேஜ் தமிழ்ப் பண்டிதர்பிரஹ்மஸ்ரீ மஹாமஹோபாத்யாய வே. சாமிநாதய்யரவர்கள் :—*நீதிகளைக் கற்பிக்கும் சிறு கதைகளும், புதிய நாடகங்களும், சில மொழிபெயர்ப்புகளும், தற்காலத்திற்கேற்ற நாகரீக விஷயங்களும் இப்பத்திரிகையில் மிக எளியநடையில் எழுதப்பெற்றிருக்கின்றன; சிறுவர்களும் பெண்பாலரும் இதனால் பல விஷயங்களையும் வருத்தமின்றித் தெரிந்துகொள்ளலாம்.*

M. R. Ry. I. Srinivasa Aiyar., Avl B.A., Principal, Hindu College, Tinnevelly.—* * * Is a very interesting Journal containing readable articles *on a variety of useful subjects.* The *easy style* in which the articles are written must commend itself to a wide circle of readers.

M. R. Ry. T. V. Sivakumara Sastrial Avl., B. A., L. T., Assistant Inspector of Schools:— The articles *are very instructive and embrace a variety of useful topics.* You deserve to be specially complimented upon the *articles on scientific subjects* that you are making available to the general public.

M. R. Ry. T. S. Subramania Aiyar Avl., M. A., L. T., Lecturer, Teachers' College, Saidapet.— * * *Your journal is now the best, the cheapest and the most ably conducted Tamil mothly* in our midst. * *

M. R. Ry S. V. Rangasawami Aiyangar Avl., B. A., Vice Principal, Zamorin's College, Calicut * * * **Viveka Bodhini** is in my opinion the best of the Tamil Monthlies we have to-day. Other journals one may leave unread; but **Viveka Bodhini** I do think never.

சந்தாதார்க்கு அறிவிப்பு.

அச்சாபீஸ் மாறுதலால், நமது "'விவேக போதினி' ஆபீஸையும், திருவல்லிக்கேணிக்கே மாற்றி யிருக்கிறோம். பத்திரிகை, வழக்கம்போல குறித்த காலத்தில் வெளிவர வேண்டிய முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளத் தவறோம். சந்தா நேயர்கள், இனி எழுதும் கடிதங்களையும், புஸ்தக ஆர்டர்களையும், மானேஜர், "விவேக போதினி" திருவல்லிக்கேணி, மதராஸ், என்று எழுதக் கோருகிறோம். சந்தாதார்களுக்கு புத்தகங்கள் குறைந்த விலைக்குக் கொடுப்பதுடன், ஆர்டர்கள் காலதாமதப்படாமல் அனுப்பவும் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம்.

மானேஜர்.

தசாவதாரம்

சிவனது வேட அவதாரம்

விவேக போதினி

"எப்பொருள் எத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு."—திருவள்ளுவர்

தொகுதி VI } பிரமாதீச ௵ ஆனி ௴ = 1913-௵ ஜூலை ௴ { பகுதி 1

ஜீவ ஸப்தாவரணங்கள்

SEVEN STATES OF THE SOUL

இதுவரையில் எடுத்துக்கூறப்பட்டுவந்த உள்நாட்ட விஷயம், சாஸ்திரங்களில் அநேக விதமாக எடுத்துப் பாராட்டப்பட்டு வருகின்றது. அவைகளுள் இங்கு ஜீவ ஸப்தாவரணத்தை எடுத்துக்கொள்வோம்.

பந்தத்திலிருந்து மோக்ஷபரியந்தம் ஜீவர்களுக்கு எழு அவஸ்தைகள் உண்டு. அவையாவன, அஞ்ஞானம், ஆவரணம், விக்ஷேபம், பரோக்ஷஞானம், அபரோக்ஷஞானம், சோக நிவர்த்தி, நிரங்குச திருப்தி என்பவைகளே. இந்த எழு அவஸ்தைகளையும் நன்ருக உணர்த்துவதற்கு தசபுமான் திருஷ்டாந்தம் என்ற உதாரணம் ஒன்று கொடுப்பது வழக்கம். அவிவேகபூர்ணர் என்ற ஒருகுருவுக்கு பத்துபேர் சிஷ்யர்கள். அதில் ஒருவன் அதிமேதாவி. இவர்கள் ஒருநாள் ஒரு ஆற்றைக் கடக்கவேண்டிவந்தது. ஆற்றில் வெள்ளம் அதிகமாயிருந்தபடியால் வெகுஜாக்கிரதையாக எல்லோரும் அதைக்கடந்து அக்கரை எறினர்கள். உடனே எல்லோரும் ஸ ு கமாகவந்து சேர்ந்து விட்டார்களா என்று பார்க்க எண்ணத் தொடங்கினன் அதிமேதாவி. ஒன்பதுவரையில் ஸரியாக எண்ணிவிட்டான்; பத்தாமவனைக்காணுது விழிக்கத் தொடங்கினன். இதுபோல மூல அஞ்ஞானத்தால் எற்பட்டிருக்கும்ஆத்மா தன் தோழர்களாகிய கர்த்தா, கர்மம், கார்யம், போக்தா, போகம், போக்யம், ஞாதா, ஞானம், ஞேயம் என்ற நவவித ஸம்ஸாரங்களுடன் மோஹமாகிய ஆற்றைக் கடந்து சற்று நிதானித்து தன்னிடம் எல்லாம் ஸரியாக இருக்கின்றனவா என்று விசாரிக்க உள் முகப்படுவன். அப்பொழுது ஒன்பதுவித ஸம்ஸாரத்தை உணர்ந்துவிட்டு, பத்தாமவன் ஒருவன் உண்டென்று ஒரு அரைகுறையான ஞாபகம் அவனுக்கு எற்பட அவன் எங்கே என்று மயங்கித் தவிப்பன். இப்படி உள்நாட்டத்தில் திரும்பும் ஜீவனுக்குத்தான் முற்கூறிய எழு அவஸ்தைகளும்.

(1) **அஞ்ஞானம்:**—தான் பத்தாமவன் என்றுஅறியாததேதான்; அதுபோல ஜீவன் தன் உண்மைநிலை ஸாக்ஷித்வம் என்பதை உணராதிருப்பதுதான்.

(2) **ஆவரணம்:**—பத்தாமவன் இல்லை இருந்தால் காணப்படமாட்டானு என்ற அதிமேதாவியின் தீர்மானத்தைப்போல பத்தாவதாகிய ஸாக்ஷியில்லை; இருந்தால் விளங்காதா என்று ஜீவன் மதிப்பதே.

(3) **விசேஷம்:**—ஐயோ பத்தாமவன் ஆற்றில் அடித்துக்கொண்டுபோகப்பட்டு இறந்துவிட்டானே என்று துக்கிக்கத் தொடங்குவதுபோல, நான் கர்மங்களைச்செய்து பலன் அனுபவித்துத் திண்டாடுகிறேனே என்று உழலுதல்தான் இது.

(4) **பரோக்ஷஞானம்:**—அக்கரையில், சாந்தமாயிருக்கும் ஒருவன் அருகில் போகையில், அவனிடம் தன்கஷ்டத்தை அதிமேதாவி சொல்லிக்கொள்ள, அவன் 'இந்த மூடத்தனமுண்டா நீங்கள் பத்துப்பெயர்கள்தான் இருக்கிறீர்களே' என்று கூறியதைக் கேட்டு, அப்படியா பத்தாமவன் இருக்கிருனு என்ற உணர்ச்சிவருவதுபோல ஜீவன் ஸத்குரு வசனத்தால் ஸாக்ஷி இருக்கிருன் என்று ஒருவாறு உணர்தல் இந்த நிலை.

(5) **அபரோக்ஷ ஞானம்:**—அதிமேதாவிக்கு பூர்ணதிருப்திவாராது கண்டு சாந்தன் 'ஒன்பது பெயர்களை எண்ணின நீ பத்தாவான்' என்று பிரித்து உணர்ந்து தேறித்தெளிவதுபோல், ஸம்ஸாரத்தையும் பிரித்துக்காட்டி அவைகளை உணரும் நீதான் ஸாக்ஷி என்று காட்ட பூர்ணமாகத் தெளிதல்தான் இந்த நிலை.

(6) **சோக நிவர்த்தி:**—அதிமேதாவி துக்கம் நீங்குவது போல ஆத்மா போக்திருத்வம் நீங்குவதுதான்.

(7) **நிரங்குச திருப்தி:**—மாண்டவன் மீண்டுவிட்டானே என்று அதிமேதாவி ஆனந்தத் தாண்டவமாடிக் கொண்டு போவதுபோல, ஜீவன் தன் கர்த்ருத்வம் நீங்கி ஸாக்ஷியாகச் சாந்திபெறுதலே.

இதன் பின்னர் நம் உண்மையை இதுவரையில் உற்றுப் பாராதிருந்ததனுல்அல்லவா துக்கப்பட்டதுபோலவும் தேறித் தெளிந்தது போலவும் எற்பட்டது! உண்மையில் இவ்விரு காலத்தும் மாருது ஒரு படித்தாயிருந்த வஸ்துவே நான் என்று நிஜவடிவாக அமர்ந்து அதுவேயாயிருத்தல் ஸஹஜநிலை: வரிஷ்ட நிலை.

விவேக போதினி

தொ. 6.] பிரமாதீசஸூ ஆனிமீ [பகுதி 1

அவதாரம், பக்திவழி

AVATARS THE PURANIC VIEW

விக்ரஹ ரஹஸ்யத்தைப்பற்றிக் கூறியவிடத்து அநேக சைவ வைஷ்ணவ விக்ரஹங்களைப் பற்றிக் கூறியிருக்கிறோம். இவைகளுள் ஸ்ரீராமர், கிருஷ்ணர் இந்த விக்ரஹங்களைத் தவிர மற்றவைகள் கடவுளது பொது விக்ரஹங்கள். இவை இரண்டுமாத்திரம் உலகில் மானிடர்கள்போல உலாவி வந்தவர்களின் உருவங்கள். இம்மாதிரி, கடவுளே மானிட உருவுடன் உலாவிவரும் தோற்றங்களுக்கு அவதாரங்கள் என்று பெயர். இவைகளின் ஸ்வரூபத்தையும் இவைகளோடு ஸம்பந்தப்பட்டிருக்கும் விஷயங்களையும் இங்கு எடுத்து விஸ்தரிப்போம்.

விக்ரஹாரஹஸ்யங்களை உணருவதற்கு இரண்டுவழிகள் உண்டென்றுமுன்னரே கூறியாகிவிட்டது. அவையாவன பக்திவழி என்றும், ஞானவழி என்றும் கூறப்பட்டவைகளே. இவ்விரண்டுள் அவதாரங்கள் பொதுவாக பக்திவழியைத்தான் சேர்ந்தவைகள். ஆயினும் அவைகள் ஞானிக்கும் உபயோகப்படாமல் போகக் கூடியவைகள் அல்ல. ஆகவே இங்கு அவதார விஷயத்தை பக்திவழியிலும், ஞானவழியிலும் எடுத்து ஆராய்ந்து அவைகளின் சிறப்பை வெளியிடுவோம்.

அவதாரம் என்ற பதத்திற்கும் அவதரணம் என்றபதத்திற்கும்ஒரேதாது. தாதுப்பொருள், இறங்குவது என்பதே. அதாவது, மேலான நிலையிலிருந்து ஒரு தாழ்ந்த நிலைக்கு வருவதே. இதிலிருந்து பரம்பொருள் தன்னிலையிலிருந்து ஒரு காரணத்திற்காக இறங்கித் தாழ்ந்தநிலையில் தோற்றுவதைத்தான் அவதாரங்கள் என்னப்படும் என்பது வெளியாகும்.

பரம்பொருள் இறங்கி அவதரிப்பது எப்படி, ஏன், என்ற கேள்விகள் பிறக்கும். பக்தியைப் புகட்ட ஏற்பட்டிருக்கும் புராணங்களில் இந்த விஷயம் வெகு விசித்திரமாயும் கேட்பவர் மனம் களித்து திருப்தியடைந்து கடவுள் வழிபாட்டில் முனையும்படியாயும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. 'பரம்பொருள் இவ்வுலகங்களை ஸ்ருஷ்டித்து தர்மா தர்மங்களை வேதங்களால் வெளியிட்டு ஜீவராசிகள் அவைகளைப் பின்பற்றி ஸன்மார்க்கத்தில் நடந்து கடைத்தேற, வழி ஏற்படுத்தி ஸர்வாந்தர்யாமியாக எல்லோருடைய கர்மங்களையும் உணர்ந்துகொண்டிருக்கிறார். இப்படி இருக்கையில், சிற்சில காலங்களில் தர்மங்கள் சிதைந்து அதர்மங்கள் மேலிட்டுவிடும் தருணங்கள் வந்துவிடும். அப்பொழுது கெட்டவர்களை சிக்ஷித்து, நல்லவர்களைக் காத்து, தர்மத்தை நிலைநிறுத்தக் கருணாநிதியாகிய கடவுள் மானிடம் முதலிய பலவித உருவுகளில் ஒன்றைத் தாங்கிவந்து முன்னர் குறித்த செய்யவேண்டியவைகளைச் செய்துவிட்டு மறைவர். இப்படி வரும் கடவுள் உருவங்களே அவதாரங்கள் என்னப்படும்.' என்று புராணங்கள் பொதுவாகக் கூறும்.

பொதுவாக நிறுத்திவிடாமல் இந்த விஷயத்தைஉட்புகுந்தும் விவரிக்கும், புராணங்கள். அவைகளின்படி அவதாரம் இரண்டுவிதம்.

அவையாவன பூர்ண அவதாரம், அம்சாவதாரம் அல்லது கலாவதாரம் ஆகிய இவைகளே. கிருஷ்ணவதாரம் பூர்ண அவதாரம். மற்றையவைகள் எல்லாம் அம்சாவதாரங்கள் தான். பரம்பொருள் என்ற உணர்ச்சி விடாதிருக்கும், பூர்ணவதாரத்திற்கு. உணர்ச்சியின் ஏற்றத் தாழ்வுப்படி அம்சாவதாரங்களில் வேற்றுமைகள் உண்டு. ராமாவதாரம் பரசுராமாவதாரத்தைவிட ஏற்றமானது என்பது ராமாயணத்தில் பரசுராமர் வலியிழந்து தவத்திற்குச் சென்ற கதை நன்கு விளக்கும். வேறு ஒரு நிலையிலிருந்து நோக்குங்கால், அவதாரங்கள் வேறு இரண்டு விதங்களாக பிரிக்கப்படும். அவையாவன, அவஸர அவதாரங்கள், தீர்க்க அவதாரங்கள் என்பவைகளே. கிருஷ்ணர், ராமர், பரசுராமர், புத்தர், வாமனர் முதலிய அவதாரங்கள் மானிட உருவாகத் தோன்றி ஆயுள் முழுவதும் நம்மோடு ஒருவராகப் பழகி தர்மானுஷ்டானம் செய்து காட்டியவைகள். இவைகளுக்கு தீர்க்க அவதாரங்கள் என்று பெயர். மச்சம், கூர்மம், வராஹம் நரஸிம்ஹம் முதலிய அவதாரங்கள் தருந்த தருணங்களில் தோன்றிக் காரியம் முடிந்ததும் மறைந்து போய்விட்டன. இவைகளுக்கு அவஸர அவதாரங்கள் என்று பெயர்.

வைஷ்ணவ ஸித்தாந்தத்தில் இந்த விஷயம் இன்னும் நுட்பமாக விவரிக்கப்பட்டு வழங்கி வருகிறது. 'பரமபதம் அல்லது வைகுண்டம் என்னும் ஒரு அழியாலோகத்தில் பரம்பொருள் நித்ய ஸூரிகள் என்ற மஹான்களால் பூஜிக்கப் பட்டிருக்கிறார். அவரிடம் சென்று நிலைப்பதே மோக்ஷம். அதை ஜீவர்கள் அடைய ஏற்பட்ட உலகில் முற்கூறிய அவஸர ஸமயங்களில் பரம் பொருள் வந்து அவதாரம் எடுப்பது வழக்கம். சிற்சில ஸமயங்களில் தமது அம்சத்தால் அவதரிப்பார், அல்லது தாமே வருவார். அப்பொழுது அவரைச் சூழ விருக்கும் ஸூரிகள் தேவதைகள் எல்லோரும் லோக ஹிதத்திற்காக அவதாரங்கள் செய்து, பகவத் அவதாரத்திற்கு ஸஹாயமாக விருப்பர்' என்று கூறும் புராணங்கள் என்பதை ராமாயணம் முதலிய திவ்ய இதிஹாஸங்களில் காணலாம். இதோடு மாத்திரமல்ல. 'வைகுண்டத்திலிருக்கும் பகவத் ஆபரணங்கள், மணிகள் போன்ற பூஜாத்ரவ்யங்கள் எல்லாம் சேதனர்கள்; அவைகளும் சிற்சில ஸமயங்களில் அவதாரங்கள் எடுக்கும். அம்மாதிரி வந்தவர்கள்தான் பரதலக்ஷ்மண சத்ருக்னர், நம்மாழ்வார் முதலியவர்கள்'; என்பர் வைஷ்ணவ ஸித்தாந்திகள்.

இவைகளைப், புராணங்கள் - பொதுக்கொள்கைகளோடு பொருத்திப் பார்த்தால் வேறு ஒரு அவதார ரஹஸ்யமும் வெளிப்படும். கிருஷ்ண பரமாத்மா, அர்ஜுனன் இருவரும் இணைபிரியாது இருந்தவர்கள். அர்ஜுனன் மஹாபலவான், சூரன். பகவான் பரமபதத்திற்குப் போனதும் அவன் சக்தி எல்லாம் போய்விட, தன் காண்டீவத்தைக்கூட அவனுக்குத் தூக்கமுடிய வில்லையாம். அவன் ஸாதாரண மனிதனாகி விட்டான். இதுபோலவே பரசுராமரும் தமது அவதாரச் சிறப்பை எல்லாம் ஸ்ரீராமருக்கு ஸமர்ப்பித்துவிட்டு வெறும் ஆளாக தவத்திற்குப் போனார். விதுரர் தமது தர்மராஜர் அம்சத்தைத் தமது நிர்யாணகாலத்தில் தர்மபுத்திரருக்கு ஸமர்ப்பித்து விட்டு முக்திபெற்றார். இவைகளிலிருந்து ஒரு தேவதை அநேக அவதாரங்கள் எடுக்கலாம் என்றும், ஒவ்வொரு அவதாரத்திலும் இரண்டு வித சைதந்யங்களிருக்கும் என்றும், அவைகளுள் ஒன்று அந்த ரூபத்தின் ஜீவாத்மா என்றும், மற்றது மேலான தேவதை அல்லது கடவுளது சக்தி என்றும், ஜீவன் பிரியும்தருணம் வருங்கால் அதில் உள்ள மேலானசக்தி

பிரிந்து அந்த சக்தியின் வேறு ஒரு அவதாரமிருந்தால் அதில் சேரலாம் அல்லது மூலரூபத்தோடு சேரலாம் என்றும், அந்தமேலான சக்தி அவதாரத்தின் ஜீவனிருக்கையிலேயே பிரிந்து மேலான வேறொரு அவதாரத்தோடு சேர்ந்து விடலாம் என்றும், அப்பொழுது சக்திநீங்கப் பட்ட அவதாரம் வெறும் ஸாதாரண உலக ரூபமாகிவிடும் என்றும் வெளியாகும்.

வைஷ்ணவ புராணங்கள் இந்த ஸாதாரண ஜனங்கள் பற்றிவழிபடுவதற்காக இன்னும் ஸுலபமாக இந்த விஷயத்தை விவரிக்கின்றன. 'இந்த மாதிரி ஸாதாரண அவதாரங்கள்தான் ஆவேசங்கள். இதில் ஒரு தெய்வம் நல்லசக்தியுடையவன்மேல் இறங்கி அவன் உணர்ச்சியை இழக்கும்படி செய்து அற்புதசக்தி அவனுக்கு ஏற்படும்படி செய்யும். ராமகிருஷ்ணாதி தீர்க்க அவதாரங்கள் வருங்கால் வைகுண்டம் காலியாகிவிடும். நாளாகிவிட்டால் வைகுண்டவாஸிகள் தேவதைகள் முதலியவர்களின் மூலரூபங்கள் 'காலம் அதிகமாகிவிட்டது, சீக்கிரம் வைகுண்டம் வந்தால் நலம் என்று துதித்து அவர்களுக்கு நினைப்பூட்டுமோம். பின்னர் இவர்கள் வைகுண்டம்போய் தமது ஆஸ்தானத்திலிருந்து எல்லோரையும் ஆனந்தப்படுத்துவார்கள். அவதாரங்கள் உலகில் வருங்கால் அவர்கள் தேஹங்கள் நமது தேஹம்போல பாஞ்சபூதிக அசுத்த சரீரங்களல்ல: சுத்தஸத்வ தேஜோமயமான திவ்ய சரீரங்கள். அவர்கள் சிற்சில ஸமயங்களில் எல்லோரையும்போலப் பிறப்பதாகத்தோற்றியபோதிலும் உண்மையில் அப்படி வருபவர்கள் அல்லர்: தோற்றமாத்திரம் தான் அப்படி இருக்கும்' என்று புராணங்களும் காவ்யங்களும் இந்த விஷயத்தை விஸ்தரிக்கும்.

இவ்வாறு அவதாரங்கள் நேரே கடவுள் ஸம்பந்தம் அல்லது தெய்வவிஷய ஸம்பந்தம் உடையவைகளாதலால் ஒருவிதிக்கும் நிஷேதத்திற்கும் உட்பட்டவைகளல்ல. இந்த அவதாரங்கள் நம்மாழ்வார், திருப்பாணாழ்வார் இவர்களைப்போன்ற தாழ்ந்த ஜாதியில் ஏற்பட்ட போதிலும் பரமபத அர்ஹர்களாகி விடுவார்: அவதார ஆற்றல் ஸாதாரண ஜீவர்களுக்கு வாராது. அவைகளைப் போல நடந்தால் ஜீவர்களுக்குப் பாபமேவரும். வேத விதியை எக்காரணத்தாலும் கடந்து நடக்கலாகாது' என்பர் பக்த சிகாமணிகள்.

உலகம் தோன்றிய நாள் முதல், அவதாரங்கள் அநேகம் ஏற்பட்டுள்ளன பரம்பொருளுக்கு. அவைகளில் சிலவற்றை பிரஹ்மா நாரதருக்கு எடுத்துக் கூறுவதாக ஸ்ரீமத்பாகவதம் இரண்டாம் ஸ்கந்தத்தில் காணப்படுகிறது.

'பிரபஞ்ச முழுவதுமே பகவானது அவதாரமாகிலும் அவைகளுள் சிற்சில முக்ய அவதாரங்கள் பின் வருவன. பிரளய ஸமுத்திரத்தில் பூமியைக் கொண்டுபோய் ஒளித்த ஹிரண்யாக்ஷனைக் கொன்று, அதை உயர்த்த வாராஹ ரூபியாகவும், உலகத்தை ஸுகப்படுத்த ஸுயஜ்ஞராகவும், தாய் மூலமாக உலகத்தில் சிறந்த ஞானத்தை வெளியிட கபிலராகவும், ஸந்யாஸ தர்மத்தை விளங்கச்செய்ய தத்தாத்ரேய ரிஷப ரூபிகளாகவும், தபஸ் மூலமாக உலகைரக்ஷிக்க நர நாராயணராகவும், வேனராஜ வம்சத்தை ரக்ஷித்துஉலகைக்காக்க பிருது சக்ரவர்த்தியாகவும், பிரளயத்திலிருந்து வைவஸ்வதமனுவைக் காக்க மத்ஸ்ய ரூபியாகவும், தேவர்கள் திருப்பாற்கடலைக் கடையுங்கால் மத்தாகவைத்த மந்தரகிரியைத் தாங்கக் கூர்ம ரூபியாகவும், சிறந்த பக்தனாகிய தனது பிள்ளையை வருத்திய லோக கண்டகனை ஹிரண்யகசிபுவைக் கொல்ல நரஸிம்ஹ ரூபியாகவும், முதலையால் பிடிபட்டு ஆதிமூலமே என்றழைத்த கஜேந்திரத்தைக் காக்க வந்த பகவத் ரூபியாகவும், மஹாபலி

யின் வலியை அடக்கி தேவர்களுக்கு ஸஹாயம் செய்யவந்த வாமன ரூபியாகவும், தேவர்கள் பாற்கடலைக் கடையுங்கால் உலகத்தை வியாதியிலிருந்து பிழைப்பிக்க வெளிவந்த தந்வந்தரி ரூபியாகவும், உலகில் கெட்டு தமது தர்மங்களை விட்டு நடந்துவந்த க்ஷத்ரியாது குலத்தை 21-தரம் வேரறுக்கப் பரசுராம ரூபியாகவும், க்ஷத்ரிய தர்மங்களை உள்ளவாறு அனுஷ்டித்துக் காட்ட ஸ்ரீராமரூபியாகவும், அநேக லீலைகள் மூலமாக சிறந்த ஞானத்தைப் புகட்டி பக்தர்களை உயர்த்தவும் பூபாவம் நீக்கவும் பரம்பொருள் ஸ்வரூபத்தை எல்லோரும் உள்ளபடி உணரக் காட்டவும் கிருஷ்ண பலராம ரூபிகளாகவும் நாளடைவில் ஜனங்கள் புத்தி பலங்குறைய அப்பொழுது அநுகூலமாக விருக்கும்படி பரந்துகிடந்த வேதங்களைச் சீர்திருத்திப் பிரித்துவைக்க த்வைபாயன வ்யாஸ ரூபியாகவும், அஸுரபாவனை உடையவர்களை மயக்கித், தமது குற்றம் வெளியானதும் நல்லவழிக்குக் கொண்டுவருவதற்காக புத்தரூபியாகவும்,

பகவான் அநேகவித அவதாரங்கள் எடுத்தார்?' என்றார் பிரஹ்மா நாரதரைநோக்கி. இந்த அவதாரங்களுக்கும் பரம்பொருளுக்கும் பேதமே இல்லை.

இவைகளுள் மச்ச, கூர்ம, வராஹ, நரஸிம்ஹ, வாமன, பரசுராம, ராம, கிருஷ்ண, பலராம, கல்கி ஆகிய பத்து அவதாரங்களேமிக முக்யமானவை என்றும் தசாவதாரங்கள் என்றும் கூறப்பட்டு வழங்கி வருகின்றன. அவைகள் விஷயத்தை பின்வரும் பாட்டுக்களால் ஜயதேவஸ்வாமிகள் சரித்திரத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. முன்கூறிய அவதார மாலையில் இவைகளின் விஷயம் இருப்பினும் அவைகளின் சிறப்பை நன்கு தனியாக வெளிப்படுத்த ஜயதேவர் செய்த தசாவதார ஸ்தோத்ரம் இங்கு கூறப்படுகிறது.

திருவருட் பொருளாயாதி தேவனாய்த் தேவர்கோனாய்
அருவமாய்த் தூயவன்பர்க் கன்பனா யகண்டானந்த
சொரூபமாய்த் துலங்கியெங்குஞ் சோதியாய் நிறைந்த மூர்த்தி
தெருள்செக நாததேவா சீக்கிரங் காக்கவாவா. (௧)

சுருதியைத்திருடிப்போன சோமுக வசுரன்றன்னைத்
திரைகடற் குள்ளேமீனாய்ச் சென்றுகொன் றவனே நேமி
கரைமுடை கமலக்கண்ணா கர்த்தனா கியகார்வண்ணா
தெருள்செக நாததேவா சீக்கிரங் காக்கவாவா. (௨)

சுரர்கடல் கடையும்போது தூயகச் சபமாய்நீமந்
தரமலை யினையாழாமற் றாங்கின தயவேதையா
முராஹரி யெழிலார்மெய்யா மூடன்மேன் முனிவேன் றுய்யா
தெருள்செக நாததேவா சீக்கிரங் காக்கவாவா. (௩)

தரைதனைச் சுருட்டியாழ்ந்த சமுத்திரத் தொளித்திருந்த
இரணியாக் கனை வராக வெழிலுரு வெடுத்துக் கொன்ற
பரமனே பதுமநாபா பரஞ்சோதி யானதீபா
தெருள்செக நாததேவா சீக்கிரங் காக்கவாவா. (௪)

பிரகலா தனுக்காகத் தூணிற்பெருநர ஹரியாய்த் தோன்றி
இரணியன் றனைவதைத்த வீசனே நெடியமாலே
பிரமனைப் பெற்றநாதா பேதையே னானேனீதா
தெருள்செக நாததேவா சீக்கிரங் காக்கவாவா. (௫)

திருமகா பலிபாதாளஞ் சேரவிவ் வுலகளந்த
சரணனே வாமனாவ தாரகெம் பீரசூரா
திருவுருங்க ளபமார்பா திவ்விய துளபமார்பா
தெருள்செக நாததேவா சீக்கிரங் காக்கவாவா. (௬)

அரசர்கடமை யடக்கி யந்தணர் தம்மைக்காத்த
பரசுராமா கோபாலா பரந்தாமனே பூபாலா
விரிமறை தேடுமூலா வேலையிற் றுயின்ற சீலா
தெருள்செக நாததேவா சீக்கிரங் காக்கவாவா (௭)

இருடிகட வஞ்செழிக்க விராவணன் றனைவதைக்கத்
தரைதனில் வந்தரீமா சாச்வதனே சங்கராமா
முருகனுக் கிசைந்தமாமா முறையிடு மெனையாள் சோமா
தெருள்செக நாததேவா சீக்கிரங் காக்கவாவா. (௮)

பிரலம்பன் முதலானோரை பிடித்திகல் செய்துகொன்ற
தரையும்விண் புகழுநாமா ஜயபல பத்ராராமா
தரணியிற் கொடுமைசெய்தச் சண்டாள னானவெனைத்
தெருள்செக நாததேவா சீக்கிரங் காக்கவாவா. (௯)

திரைகட லுலகிலுற்ற தீயர்கட மையழித்துத்
தருமரா திபரைக்காத்த சங்குசக்கரனே கிருஷ்ண
வரையினைச் சுமந்தசீலா வாரியிற் றுயின்றபாலா
தெருள்செக நாததேவா சீக்கிரங் காக்கவாவா. (௰)

பரியவ தாரராகிப் பாரினை யழிக்கவுன்னுங்
கரியனே கஞ்சத்தாளா கடையனேன் றன்னையாள
யுரியனே முறையோவென்னு மோலங்கேட் டிருக்க
லாமோ
தெருள்செக நாததேவா சீக்கிரங் காக்கவாவா. (௰௧)

இதுவரையில் கூறிவந்தது வைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயப்படி ஏற்பட்டுள்ள அவதாரவிஷயம். இனிசைவ ஸித்தாந்தப்படிப் பரம்பொருளுக்கு அவதாரமே இல்லை. ஆனால் அவஸரத் தோற்றங்கள் மாத்திரமே உண்டு. அம்பிகை ஸுப்ரஹ்மண்யர், கணேசர், சிவபரிவாரங்கள் எல்லோருக்கும் அவதாரங்கள் உண்டு. இவர்களுக்கு எல்லாம் பிள்ளைத்தமிழ் என்ற ப்ரபந்தம் உண்டு. அதில் இவர்கள் பிறப்பு இளமை, விளையாட்டு முதலிய பர்வ விஷயங்கள் வர்ணிக்கப்பட்டு ஸ்தோத்திரங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கும். மீனாக்ஷி அம்பிகையினதும், திருஞான ஸம்பந்தர் ஸுப்ரஹ்மண்யரதும் அவதாரங்கள் என்பது ப்ரஸித்தம். பரம்பொருளோ பக்தர்களை கடாக்ஷிக்க அநேக உருவத்தில் தோன்றி மறைந்து தம் ரூபத்திலேயே இருப்பர். திருவிளையாடல் புராணம், பெரியபுராணம் எல்லாம் இம்மாதிரியான சிவன் அவஸர அவதாரங்களைப் பற்றியே கூறுபவைகள். மஹாபாரதத்திலும் அர்ஜுனனுக்கு பாசுபதம் கொடுக்கப் பரமசிவன் கிராத (வேட) ரூபியாக வந்ததாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது: அவதாரங்கள்சைவப்படி ஒரேவிதமாக விருப்பதால் வைஷ்ணவத்தில் காணப்படுவதுபோல அவதார விஷய விஸ்தாரம் சைவத்தி லில்லை.

இவ்விருவித பக்தி வழியாக அவதாரங்கள் கருதப்படும் மாதிரியைப் பொதுப்படையாக நோக்கில் வைஷ்ணவசைவர்கள் பரம்பொருளை திரிமூர்த்திகளில் விஷ்ணு சிவ ஸ்ம்பந்தபடுத்தி அவைகள் வழியாக ஆராதிப்பதால் ஏற்படுபவைகள் என்பது விளங்கும். விஷ்ணு காக்கும் கடவுளாதலால் அவர் பிரப்ஞ்ச வைசித்ரியத்தை மேற்கொண்டு உலகை நிலைகுலையாது காக்க பலவித ரூபங்கள் வாழ்வுகள் எல்லாவற்றிற்கும் உட்பட்டவர்போலக்காட்டி அவதரிப்பதாகவும் கருதப்படுகிறார். இவரிடமிருந்து அவதார விசித்ரங்கள் ஏற்படுவது காக்கும் தன்மைக்குத் தகுந்ததே. சிவனோ, ஸம்ஹாரக்கடவுளாதலால் தேறிவரும் பக்தர்களுக்கு அவர் எண்ணத்திற்கு ஏற்ப பக்தி முடிவில், ரூபம் தாங்கி அவஸர அவதாரம் செய்து அவர்களை ஈடேற்றுவதாக மாத்திரம் கருதப்படுகிறார். இப்படி இருவிதமாகக் கருதப்படினும் ஒவ்வொரு அவதாரத் தோற்றமும் மும்மூர்த்தி அம்சங்களை ஸமயங்களுக்குத் தக்கபடி ஏற்று காரியம் நடத்துவதாகப் புராணங்கள் கூறும் என்பதையும், முன்னர் கூறியுள்ள திரிமூர்த்தி ரஹஸ்யத்தையும்(தொகுதி 5, பகுதி 10, பக்கம் 364) மறக்கலாகாது.

இதுவரையில் பக்திவழியாக அவதாரவிஷயம் எடுத்துக் கூறப்பட்டது. இனி ஞான வழியில் இதை எடுத்து விவரிப்போம்.

√ **ஒருவரையும் இகழாதே.**—ஒருமனிதன் எவ்வளவுதான் தள்ளாதவனும் மதிப்பற்றவனுமிருந்த போதிலும் அவனும் ஒருசமயத்தில் உனக்கு ஏதாவது உதவிசெய்யும்படி நேரிடுமாகையால், நீ ஒருபொழுதும் ஒருவரையும் இகழவே இகழாதே. "சிறு துரும்பும் பல்லுக்குத்த வுதவும்' என்ற பழமொழியின் அர்த்தம் இதுவே. நாம் ஒருவருக்கு ஒரு தீங்கு செய்தால் வெகுவாய்அவர்கள் அதைப்பொறுக்கலாம்; இகழ்ச்சியையோ ஒருநாளும் பொறுக்க மாட்டார்கள். ஒவ்வொருவனுடைய அகங்காரமும் அதைச் சதாமனதில் வைத்துக்கொண்டே இருக்கும். நாம் இகழவேண்டியவனாய் இருந்த போதிலும் அதை மனதுக்குள் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமேயல்லாது வெளியில் காட்டக்கூடாது.

✓ ஸஹஜாநந்தர்

SAHAJANANDA

இவர் அயோத்தியா நாட்டில் லக்னௌவுக் கருகாமையிலுள்ள சாபாய் என்னும் ஊரில் 1781-ம்வருஷம் ஏப்ரல் மாதம் பிறந்தவர். அதிவாலிபத்திலேயே, இவர் பரதக்கண்டத்திலுள்ள க்ஷேத்திரங்களுக்கெல்லாம் யாத்திரை செய்து ராமேசுவரத்தில் சூரியனைக்குறித்துத் தவஞ்செய்து தான் எடுத்த காரியமெல்லாமினிது முடிய வேண்டுமென்ற வரன்பெற்றுக் கொண்டார். இவர் மேற்குப்பிரதேசங்களில் யாத்திரை செய்துவந்தபொழுது மாங்க்ரல் ஜனகாட் வழியாகச் செல்லுகையில் அங்கு ராமாநந்த சுவாமிகளைத் தரிசித்து அவரிடம் சிஷ்யராக அமர்ந்தார். இவர் அசாதாரணமான அபூர்வச்செய்கைகளைக் காண்பித்தும் தன்னைப் பார்த்தவர்களெல்லாம் தன்னை கிருஷ்ண பகவானென்று நம்பும்படிக்குச் செய்ததால் ஜனங்கள் இவரை அவதார புருஷனென்று நம்பினார்கள். இவருடைய பிரபாவம், இவர் தம் குரு ராமாநந்தர் காதில் படவே அவர் ஸஹஜானந்தரைப் பரீட்சிக்கத் தொடங்கினார். சிஷ்யன் குருவின் முன் தோன்றவே ராமாநந்தரும் ஸஹஜாநந்தரை கிருஷ்ண பகவானென்று பிரேமை கொண்டார். இதினால் ஸஹஜாநந்தரின் பெருமையை உணர்ந்து, ராமானந்தர் அவரைத் தன் பிரதம சிஷ்யராக நியமித்துக் கொண்டது மன்றி ஆறுமாதத்துக்குப் பிறகு அவர் முக்தியடைந்தபோது ஸஹஜாநந்தரையே தனக்குப் பிறகு ஆசாரியராக அனைவரும் அங்கீகரிக்க ஏற்பாடும் செய்தார். ஸஹஜாநந்தருடைய வாக்கு சாமர்த்தியத்தாலும் அபூர்வ நடத்தையாலும் பல ஹிந்துக்கள் மாத்திரமேயன்றி அநேக மகம்மதியர்களும் பார்ஸி ஜாதியாரும் இவரை அனுசரித்தார்கள். பதினேழாவது நூற்றாண்டில் இஸ்லாம் மதத்தைக்கொண்ட மாதீயகும்புகளில் பெரும்பாலர் இவரால் திரும்பவும் ஹிந்துக்களாக்கப் பட்டார்கள். ஸஹஜாநந்தரின் முக்கிய கருத்து என்னவென்றால் வல்லபசுவாமிகளின் பட்சத்தாராலும் இன்னும் பல அசாஸ்திரமானக் கொள்கைகளாலும் இழிவுபட்டிருந்த வைஷ்ணவமதத்தைப் புராதன உயர்வுக்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென்பதே. இவர் பிராமணவகுப்பினரே யானாலும் ஜாதிவித்தியாச மின்றி காட்டு ஜனங்கள் சண்டாளர்கள், அனைவரையும் ஏற்றத் தாழ்வின்றி தன் மதத்தில் சேர்த்துக்கொண்டார். இதனால் இவர் குஜராத்தில் வைதீகப்பிராமணர்களாலும், பேஷ்வாராஜ்யத்தின் உத்தியோகஸ்தர் களாலும், பரோடா கெய்க்வாரினாலும் மிக்க ஹிம்ஸிக்கப்பட்டு நாட்டைவிட்டுத் துரத்தப்பட்டார். ஆனால் ஆமடாபாட் ஆங்கிலேயர் கைக்குட்பட்டதும், கலெக்டர் இவரைத் திரும்பவும் 1818-ம் வருஷத்தில் ஆமதாபாத்துக்கு வரவழைத்து அவர் ஒரு கோவிலையும் அதைச் சேர்ந்த கட்டிடங்களையும் இயற்றுவதற்காக வேண்டிய நிலத்தையும் இனாமாக உதவி, ஜனங்களுக்கு நல்லுபதேசஞ் செய்யும்படியாக வேண்டிக்கொண்டார். பரோடா மகாராஜாவும் அவரைப் பிறகு மிக்க மரியாதையுடன் அரண்மனைக்கு வரவழைத்து உபசரித்து அவருடைய கோவில்களுக்கு ஏராளமான வெகுமதிகளையுஞ் செய்தார். ஸஹஜாநந்தர் வேதாந்தத்தில் மிக்க பாண்டித்தியம் பெற்றவராயிருந்தபோதிலும், ஜனங்கள் தத்துவ விஷயங்களையும் மதசூஸ்திரங்களையும் பற்றி விவாதஞ் செய்வதைச் சிறிதும் அங்கீகரிக்கவில்லை. நன்னடக்கையும், நற்குணமும் பிரதானமென்று அவர் வற்புறுத்துவதுவழக்கம். ஒருவனுடைய சரித்திரம் சரியாயிருந்தால் அவனுடைய பக்தியும் மெச்சத்தக்கதாயிருக்குமென்பது இவர் நம்பிக்கை. இவரது உபதேசங்கள் சிகாபத்திரி என்னும் 212ஸம்ஸ்கிருத சுலோகங்களடங்கிய ஒரு சிறு கிரந்தத்திலடங்கி யிருக்கின்றன. அதை இவர் 1826-ம் வருஷத்தில் எழுதினார். அது குஜராத்தி பாஷையில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. ஸ்திரீ புருஷர்களின் வாழ்க்கையையும் நடத்தையையும் போற்றி போதனைகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ஸஹஜாநந்தருடைய கொள்கைகளை யனுசரிக்கும் 3 லட்ச ஜனங்களால் பாராயணஞ் செய்யப்பட்டு வருகிறது. இம்மகானுடைய உபதேசங்களில் சிலவற்றை எடுத்துரைப்போம். துஷ்டர்கள் அவதூறு செய்தாலும் அடித்தாலும் சுத்தர்கள் சாந்தத்துடன் பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டும். திருப்பி தூறவாவது அடிக்கவாவது கூடாது. அத்துஷ்டர்களுக்குத் தீமை நேரவேண்டுமென்று எண்ணவுங் கூடாது. அவர்

களுடைய நன்மையையே கோரவேண்டும். கடமைகளைச் செய்யாமல் கிருஷ்ணனிடத்தில் பக்தியைச் செலுத்துதல் மாத்திரம் உதவாது. ஒருவனின் சொந்தக் கடமைகளை ஒருபோதும் விடக்கூடாது. அயலாரின் கடமைகளில் அநாவசியமாகப் பிரவேசிக்கவுங் கூடாது. சன்மானங் கிடைப்பதாயிருந்தாலும் கடமையைத் தவறிய காரியத்தைச் செய்யவே கூடாது. நம்பிக்கைத் துரோகம் செய்யவே கூடாது. ரகசியத்தை வெளியிடவுங் கூடாது. இவ்வித உத்கிருஷ்டமான உபதேசங்களைச் செய்ததாலும், அனுஷ்டித்ததாலும், மகமதியர்களும் பார்ஸி ஜாதியாருங்கூட ஸஹஜாநந்தரின் சிஷ்யர்களானார்கள். சூரத்தில் பிரிட்டிஷாரிடம் பெரிய உத்தியோகத்திலமர்ந்து பார்ஸி ஜாதியாரால் மிகவும் நன்குமதிக்கப்பட்டுவந்த ஆர்டேஷிர் கொத்தவால் என்னும் பார்ஸி கனவான் ஸஹஜாநந்தருடைய சிஷ்யராகி அவரை மிகவுந் தொழுதுபசரித்து வந்தார். பில், காதி, கோலி, காண்பி முதலிய முரட்டுக் காட்டு ஜனங்கள் மேற்படி உபதேசங்களால் வசீகரிக்கப்பட்டு தங்களுடைய துர்நடத்தை, வஞ்சகம், கொடுமை முதலிய தீக்குணங்களை விட்டு விட்டார்கள். அன்றியும் ஸஹஜாநந்தருடைய போதனைகளெல்லாம் ராஜவிசுவாசமும் அமைதியும் அடக்கமுமேயானதால் அவ்வகுப்பைச் சேர்ந்தஜனங்களெல்லாம்ராஜாங்கத்துக்கு அனுகூலமே செய்து வந்தார்கள். இதனுல் இக்கொள்கையை ஒரு சாரார் "இங்கிலீஷ் தர்மம்" என்று சொல்வதுண்டு. ஸஹஜாநந்தரின் உண்மையான திருநாமம் கனேசம். அவர் பிரும்மசாரி ஆசிரமம் பெற்றதும் நீலகண்டனென்ற நாமம் பெற்ருர். ஆனல் ஜனங்கள் அவரை மகாவிஷ்ணுவின் அம்சமென்று நம்பி அவரை சுவாமி நாராயணனென்றே அழைத்து வந்தார்கள்.

இவ்வகுப்பாரைச் சிலாகித்து அநேக கவர்னர்களும், கலெக்டர்களும் போலீஸ் சூப்பரின்டெண்டுகளும் பேசியிருக்கிறார்கள். 1830-ம் வருஷத்தில் ஸர் ஜேம்ஸ் பர்கூஸன் "இக்கூட்டத்தாரின் தூய வாழ்க்கைக்கும் மேலான சீலத்துக்கும் எனக்கு முன்னிருந்த கவர்னர்களும் இன்னும் அநேக பிரபலமான கீர்த்திமான்களுமே அத்தாட்சி" என்று கூறியிருக்கிறார். ஆமடாபாட்டில் போலீஸ் சூப்ரின்டெண்டாக விருந்த காப்டன் ஹம்ப்ரி "இக்கூட்டத்தாரின் உயர்ந்த சீலமே குஜராத் முழுமையும் பேசப்பட்டு வருகிறது. இவர்களின் மதம் நமது மதத்திலும் வித்தியாசப் பட்டிருந்தபோதிலும் தானம், கற்பு, தர்மம் இவ் விஷயங்களைப்பற்றிய உபதேசங்களில் நமது மதோபதேசங்களிலும் தாழ்ந்ததல்ல" என்ருர். ஒரு கலெக்டர் "இக்கூட்டத்தாரில்யாரும் அதிகமாக தொல்லையிலகப் பட்டுக் கொள்ளுகிறது கிடையா தென்பதையும், பரிசீலத்தில் தேர்ந்தவர்களென்பதையும், மாஜிஸ்டிரேட்டாக நானிருந்ததால் நன்ருகக் கண்டிருக்கிறேன்" என்று உரைத்தார். உயர் பதவியாயிருந்த காஸி ஷாபுடீன் என்னும் மகம்மதிய கனவானும் "எனக்கு ஸ்வாமி நாராயணன் மதத்தாரை வெகு நாளாகத் தெரியும். ஹிந்துக்களுக்குள் சாஸ்திரம் என்ற பெயரைவைத்துக் கொண்டு செய்யும் இழிவான கிருத்தியங்களை இக்கூட்டத்தார் சீர்திருத்தம் நன்ருகச் செய்திருக்கிருர்கள். குற்றங்களைத் தடுப்பதிலும், அமைதியைப் பரவச் செய்வதிலும் அவர்கள் உதவிபுரிய முன்னிற்பதைக் கண்டிருக்கிறேன். அவர்களுடைய ஐக்கியமும் சிக்கனமும் அவர்கள் எக்காரியத்தை ஏற்றுக்கொண்ட போதிலும் எளிதில் முடிக்க அதிக அனுகூலமாயிருக்கின்றன" என்று சொல்லியிருக்கிருர்.

ஆணிச் சோல்.—நாம் வெகு அழகாகவும், காலத்துக்குத் தக்கபடியாகவும், கம்பீரமாகவும், ஒருவர் மனமும் நோகாதபடியும் பேசப் பயிலவேண்டும். வெடு வெடு என்றும், கடு கடு என்றும் ஒருபொழுதும் பேசவே கூடாது. அல்லாமலும் நாவில் நரம்பில்லாமல் கண்டபடி பேசக்கூடாது; ஒருதடவை சொல்லை வாயால் இறைத்து அதன் பின்பு அதைப் பொறுக்கி எடுப்பது வெகு சிரமம். ஒருவராலும் முடியாதென்றே பலரும் சொல்லி யிருக்கிருர்கள். துடுக்காய்ப் பேசி பிறர் மனதை நோகச்செய்வதால் எத்தனையோ பெயர்கள் பலவித நஷ்டங்களுக்கு உள்ளாயிருக்கின்ருர்கள். பதவியை யிழந்தும், பெயரை யிழந்தும், புகழை யிழந்தும் இன்னும் மற்றவிதமாய் நஷ்டங்களை யடைந்து மிருக்கின்ருர்கள். ஆகையால் நாம் கம்பீரமான வாக்கை அப்பியஸித்து ஒருவர் மனமும் நோகாதவண்ணம் பேசப் பயிலவேண்டும். அதுதான் நாம் இவ்வுலகத்தில் எல்லாவித க்ஷேமத்தையும் அடைவதற்கு முக்கிய காரணம்.

ஸந்திவிளக்கம்

EXPLANATION OF SANDHIS

1 வாக்கியம்

“தமிழ் இலக்கணம் படித்தும், பலசொற்களுக்கும் உறுப்புகளுக்கும் சொன்ன பொது விதிகளையும், சிலசொற்களுக்கும் உறுப்புகளுக்கும் சொன்ன சிறப்புவிதிகளையும் கொண்டு, இன்ன இடத்திலே ஸந்தியாவது விகாரமாவது வேண்டும், இன்ன இடத்திலே அது வேண்டாம் என்று ஓர்ந்து உணர்ந்து, பயன் உள்ள ஸந்தியையும் விகாரத்தையுமே அனுசரித்து, நமது முன்னோர்கள் கருதியபடிக்கு லோகோபகாரத்தை நிலைநிறுத்தாமல், பயன் இல்லாத ஸந்தியையும் விகாரத்தையுமே எங்கெங்கும் அனுசரிக்கப் புறப்பட்டு, அந்த லோகோபகாரத்தை நிலைகெடுக்கிற பல இளங்கல்விமான்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களை ஸந்திப்பேய் அறையாமலும் விகாரவெறி பிடியாமலும் அவர்களுக்குத் தெளிவு உண்டாகிக் கலக்கம் தீரும்படியாய், இந்த ஸந்தியையும் விகாரத்தையும் குறித்து, ஸந்திவிளக்கம் என்று ஒருநூல் செய்யவேண்டும்” என்றும், “கற்றவர்களுக்கே செம்பாதிபொருள் விளங்காது என்று லோகவதந்தியாயிருக்கிற ஸ்ரீமத் கம்பராமாயணத்திலே, மேற்படி ஸந்தியையும் விகாரத்தையும் தகுந்தபடி பிரிவினை செய்தால்அது முழுவதும் பொருள் விளங்கும்என்றுஎண்ணி, முதலிலே அயோத்யாகாண்டத்தில் அப்படியே பிரித்து அச்சில் பதிப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனாலே ஆரணியகாண்டம்பாதிவரைக்கும் போயும், இது வரைக்கும் யாதொரு திருவிருத்தமும் எமக்கு அர்த்த மாகாதது இல்லை; இப்படிச் செய்யாததற்கு முன்னே எமக்கு இதில் இருந்த மயக்கமும் இப்படிச் செய்த பின்பு அல்லவோ தீர்ந்தது. உங்களுக்கும் இப்படியே அனுபவம் ஆகலாம்” என்றும் எழுபது வருடங்களுக்கு முன்னே திரு-வேங்கடாசல முதலியார் தமது கம்பராமாயணப் பதிப்பின் விளம்பரத்தில் எழுதியிருந்தனர்.

பத்தொன்பதாவது நூற்றாண்டின் பிற்பாதியில் இங்கிலீஷ் தமிழ் இரண்டிலும் புலமை மிக்கவர்கள், தமிழில் வசன நூல்கள் எழுதுவதில் இன்றியமையாத ஸந்திகளை மாத்திரமே அனுஸரித்து, சொற்களையும் தொடர்களையும் இன்னோசை பிறக்குமாறு ஏற்ற பெற்றிப் பிரித்து எழுதிவந்தனர். இங்ஙனம் செய்து வந்தவர்களில் யாழ்ப்பாணம் ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் முதன்மையாக எடுத்துக்காட்டத் தக்கவர். இங்ஙனம் ஒரு நியதியை அனுஸரித்து வந்தமையால், திரிபெய்தலும் வெளிறுபடுதலும் இன்றி, அவர் வசனம் செம்பாகமான இயற்றமிழாய்ச் சிறப்பெய்துவதாயிற்று. தமிழ் வித்தியார்த்திகளுக்குப் பாடபுஸ்தகங்களான சில வசன நூல்களை எழுதப் புகுந்தவர்களில் சிலர் இந்த முறையை அனுசரித்து அதனை வழக்காற்றில் கொண்டுவந்தனர். இந்த முறையை உள்ளபடி உணர்வது ஸுலபஸாத்தியமானதே. அவ்வசன நூல்களைச் சிறிது கவனத்தோடு படித்துவந்தால், அப்புலவர்கள் அனுஸரித்திருக்கும் சில விதிகள் விளக்கமாகும்.

ஆறுமுகநாவலருடைய தனிவாக்கியங்களில் சிலவற்றை இங்கே எடுத்துக் காட்டலாம்:—

1. அடக்க முடைமை பாலியர்களுக்குச் சிறந்த ஆபரணம்.

2. சோம்பலே தீமைக்கும் துன்பத்துக்கும் பிறப்பிடம்.

3. திரவியம் தேடுதற்கு முயற்சியே சிறந்த கருவி.

4. உள்ளதுபோதும் என்று அமைந்த மனமே குறைவற்ற களஞ்சியம்.

5. கோட்கேட்பவன் இல்லையாயின் கோட் சொல்பவனும் இல்லை.

6. நீ பிறர்க்குச்செய்த உபகாரங்களை நீயே எடுத்துப்புகழ்தல் தக்கதன்று.

7. நம்மேல் அன்பில்லாதவர்கள் மேலும் நாம் அன்புள்ளவர்களா யிருத்தல்வேண்டும்.

8. கடன்படும் செல்வர்களினும் கடன்படாவறியவர்களே சுகம் உடைவர்கள்.

9. ஒரு பொய்சொன்னவன் அதைத் தாபிக்கப் புகின் ஒன்பதுபொய் சொல்லல் வேண்டும்.

10. ஆசானுடைய உள்ளத்திலே அருள் வரும்படி நடத்தலே கல்விக்குச்சிறந்த கருவி.

இந்த வாக்கியங்களை ஆராய்ந்து பார்த்தால் பின்கண்ட குறிப்புகள் புலப்படும்.—

(a) இரண்டாம் வேற்றுமையுருபு விரிந்து வந்த இடத்தில் வலிமிகுதல்

(b) நான்காம் ஷை ஷை ஷை.

(c) வன்றொடர்க் குற்றியலுகரத்துக்கு முன் வலிமிகுதல்.

இரண்டாவது பாலபாடத்தில் உள்ள காற்று என்னும் பாடத்தை ஆராய்ந்து பார்க்கலாம்.

காற்று கண்ணுக்குத் தோன்றாது ; எங்கும் பரந்திருக்கும். அதைப் பரிசத்தால் அறியலாம். அது மெல்ல வீசினால் இளங்காற்று என்றும், பலமாகவீசினால் கடுங்காற்று என்றும் பெயர்பெறும். நிலத்திலிருந்து சுழன்று கொண்டு மேலே எழும்பும் காற்றுக்குச் சுழல் காற்று அல்லது சூறைக்காற்று என்றுபெயர். காற்று, தான் இருந்துவரும் திக்குகளின் பேதங்களினாலே கீழ்காற்று முதலாகப் பல பெயர்களைப் பொருந்தும். குணங்களினாலும் வேறுபட்டிருக்கும்.

வாடை, தென்றல், கொண்டல், மேல்காற்று என்னும் நான்கு காற்றினுள்ளும் தென்றற்காற்றே உடம்புக்கு மிகுந்த ஆரோக்கியத்தைத் தருவது. அது சித்திரை வைகாசி மாதங்களில் வீசும். கடல்நீரில் விழுந்துவரும் காற்று, வாதம் முதலிய நோய்களை நீக்கும். ஆதலால் கடற்காற்றுப் படும்படி சிறிதுநேரம் உலாவுவது உடம்புக்குச் சுகத்தைக்கொடுக்கும்.

காற்றுச் சீவன்களுக்கு மிகவும் உபயோகமானது. நல்லகாற்று இல்லாமல் அடைபட்டிருக்கிற அறையினுள் இருந்தால், நோய் உண்டாகும். ஆதலால், நல்லகாற்று உலாவும் அறையில் நித்திரைசெய்தல் வேண்டும்.

இதை ஆராய்ந்துபார்ப்பதில், மேற்காட்டிய குறிப்புக்களோடு, மற்றொன்று புலப்படுகிறது.—

(d) அகரவீற்று வினையெச்சத்தின் முன் வலிமிகுதல்.

ஸ்ரீ ஜே. எம். வேலுபிள்ளை யவர்கள் மொழிபெயர்த்துள்ள பூகோளசாஸ்திரத்தில் ஏஷ்யாவில் அரேபியாவின் விவரத்தைப் படித்துப்பார்க்கலாம்.

அரேபியா

அரேபியாவின் பெரும்பாலான பாகம் படுபாலைநிலம் என்று அநேகர் எண்ணுகிறார்கள். உண்மை அதல்ல. மூன்றிலொரு பாகத்தில் மாத்திரம் மனுஷனுக்கு உதவும் பயிர்வகைகள் உண்டாகா. இத்தேசத்தின் மத்தியபாகம் ஒரு பீடபூமி. இதைச்சுற்றிப் பாலைநிலங்களும், இப்பாலை நிலங்களின் எல்லையில் சில தாழ்ந்த குன்றுகளும் இருக்கின்றன. இவைகளுக்கு அப்பால் ஒடுக்கமான தாழ்ந்த சமநிலங்கள் கடற்கரை வரைக்கும் எட்டி யிருக்கின்றன. இந்தியாவில் இருப்பதுபோல் அவ்விடத்தில் பெரிய நதிகள் இல்லை. மேட்டு நிலங்களில் சீக்கிரகதியாய்ப் போகும் சில அருவிகள், மழை பெய்யும்பொழுது உண்டாகி மழையும் விட அவைகளும் வற்றிப்போம்.

அரேபியாவில், விசேஷமாய் மேலேசொன்ன பள்ள நிலங்களிலும், மழை பெய்யாத எடார்களிலும் வெப்பம் மிகவும் கொடிது. வேனிற்காலத்தில் சில வேளைகளில் ஸைமூம் என்னும் பயங்கரமான தீக்காற்று இவ்வெடார் நிலங்களில் மோதியடிக்கும். இதனால் அநேக மனுஷரும் மிருகங்களும் இறந்துபோவார்கள்.

அரேபியாவில் உஷ்ணம் மிகுதி, தண்ணீர் அருமை; ஆயினும் இந்தியாவில் உண்டாகும் சில பல தானியங்களும் கனிவர்க்கங்களும் அங்கும் உண்டாகின்றன. நாம் கடைகளில் வாங்கும் பேரீச்சம்பழம் அரேபியாவிலிருந்து தான் வருகின்றது. மேலும் அத்தேசத்தின் தென்மேற்கில் உள்ள யீமென் என்னும் பாகத்தில் முதல்தரமான காப்பிக்கொட்டை உண்டாகின்றது.

அரேபியாவில் நேர்த்தியான குதிரைகள் இருக்கின்றன. அராபியர் அவைகளை ஏறு குதிரைகளாக உபயோகப்படுத்துவதே தவிர வண்டியில் கட்டுகிறதில்லை. அவர்கள் இம் மிருகத்தின்மேல் அதிக பிரீதியுள்ளவர்கள். அடிக்கக் கைவராது. தங்கள் சாப்பாட்டைக் கூடச் சிலவேளைகளில் அவைகளுக்குக் கொடுத்து விடுவார்கள். அங்கே ஒட்டையும் உண்டு. இது ஒன்றுதான் மணல் வெளிகளில் இளைப்படையாமல் பலநாள் பயணம் பண்ணத்தக்கது. கடலுக்குக் கப்பல் எப்படியோ அப்படியே மணல் வனத்துக்கு ஒட்டை. இத

னல் இம்மிருகத்தை "வனக்கப்பல்" என்று சொல்வார்கள்.

அரேபியா வர்த்தகத்தால் சிறந்ததல்ல; ஆயினும் எகிப்திலிருந்து கப்பல்வழியாய்த் தானியம் அங்கே போகின்றது. அரேபியாவிலிருந்து ஏற்றுமதியாகும் காப்பிக்கொட்டை எகிப்துக்குப் போய் அங்கிருந்து யூரொப்புக்குச் செல்லுகின்றது.

அரேபியா தேசத்தவர்களுக்கு அராபியர் என்றும், அவர்கள் பாஷைக்கு அரபி என்றும் பெயர். இவர்கள் முகம்மதியர்கள். இவர்களில் அநேகர் தேசாந்திரிகளாய்க் கூடாரங்களில் வசிக்கிறார்கள். குதிரை, ஒட்டை, செம்மறியாடு இவைகளைத் தவிர அவர்களிடத்தில் ஒன்றுமில்லை.

அரேபியாவில் மக்கா, ஜிட்டா, மதினா, முஸ்காத் என்னும் சில பட்டணங்கள் இருக்கின்றன. மக்கா முன் முக்கிய பட்டணமாயிருந்தது. அநேகர் இதினின்று ஏடன் பட்டணத்துக்குக் குடிபோய் விட்டார்கள். இது யூரொப்புக்கும் இந்தியா சீனா தேசங்களுக்கும் போக்குவரவு செய்யும் வர்த்தக நீராவி மரக்கலங்கள் தங்கிப்போகும் முக்கிய பட்டணம். இது பிரிட்டிஷ்காரருக்கு அதீனம். இதில் அவர்கள் குடியேறி யிருக்கிறார்கள்.

இதில் பின்னும் புலப்படும் முக்கிய குறிப்புகளாவன:—

(d) அகாவீறு மாத்திரமே யன்றி இன்னும் அநேக உயிரீற்று வினையெச்சத்தின் முன்னும் வலிமிகுதல்.

(e) சுட்டெழுத்தின் முன் வருகின்ற மெய் மிகுதல்.

(f) நிலை மொழியீற்று மெய்யின்மேல் வருமொழி முதலில் வரும் உயிர் ஏறுதல்.

(g) குற்றிய லுகரத்துக்குமுன் உயிர் வந்தால் குற்றியலுகரம் கெட்டு நின்ற மெய்யின் மேல் வந்த உயிர் ஏறுதல்.

(h) இகர வீற்றின்முன் உயிர் வந்தால் யகரம் தோன்றுதல்.

இந்தக் குறிப்புகளைப் பரிசோதித்துப் பார்க்கையில் இவைகளை அனுசரிப்பதற்கு அடியிற் கண்ட நன்னூல் விதிகளைப் பாராட்டுவது போதுமென்பது தெளிவாகும்:—

(1) இஈ ஐவழி யவ்வும் ஏனை
உயிர்வழி வவ்வும்...... [162
உயிர்வரின் உடம்படு மெய்யென்றாகும்

(2) எகரவினா முச்சுட்டின் முன்னர்
(உயிரும் யகரமும் எய்தின் வவ்வும்)
பிறவரின் அவையும்........
........தோன்றுதல் நெறியே (163)

(3) உயிர் வரினுக்குறள் மெய்விட்டோடும் [164]

(4) இயல்பினும் விதியினும் நின்ற உயிர்முன் கசதப மிகும்......... (165)

(5) வன்றொடரல்லன முன்மிகா அல்வழி (181)

(6) உடல்மேல் உயிர்வந் தொன்றுவதியல்பே

இவைகளை உரையும் உதாரணமுமாக நெட்டுருப்பண்ணிஇடர்ப்பட வேண்டா. இவைகளின் பிரயோகத்தை அறிவதுபோதும். ஸரியான புஸ்தகங்களைப் படிப்பதும் தாங்கள் எழுதுவதை ஸரியான ஆசிரியரிடம் காட்டித் திருத்திக் கொள்வதுமாகப் பயின்றால், சிலகாலத்தில் ஒரு கஷ்டமுமின்றி நல்லபடி எழுதுதல் அதிகஸுலப ஸாத்யமாகும். குற்றியலுகாம் இன்னதென்று கண்டு கொண்டவர்களுக்கு ஒரு கஷ்டமும் இராது.

வடமொழிகள் தமிழில் செய்யுள் வழக்கில் தற்பவங்களாக வழங்கிவருகின்றன. இவை தமிழ்ச்சொற்களுக்குரிய ஸந்திகளையேபெற்று வருகின்றன. தமிழில் மணிப்ரவாளம் என்னும் வசனநடையில் வடமொழிகள் தற்சமங்களாக வழங்குதலால் அவை தமிழுக்குரிய ஸந்திகளைப் பெறாமல் வழங்கும். இலக்கிய இலக்கணங்களின் உரையாசிரியர்கள் மணிப்ரவாள நடையில் எழுதாமையால், அவர்களுடைய நடையை முன்மாதிரியாகப் பின்பற்றிய தமிழ்ப்புலவர்கள் வசன நூல்களில் வடமொழிகளை வழங்குமிடத்தில் தற்பவங்களையே தமிழ்க்குரிய ஸந்தியைப் புணர்த்தி எழுதலாயினர். இங்ஙனம் எழுதிய நூல்கள் தமிழில் விற்பத்தி

இல்லாதவர்களுக்கு உபயோக மாவதில்லை. தமிழில் அதிக விற்பத்தியில்லாத பாலியர்களும், பாலிகைகளும், பிறரும் விஷயங்களை எளிதில் உணர்ந்து அறிவு தெளிவடையும் பொருட்டு அவர்களுக் குரிய நூல்களை எழுதுவதில் சிலர் வட மொழிகளை வழங்கு மிடத்தில் தற்சமமாக வழங்கி, "இடையுரிவட சொலின் இயம்பிய கொளாதவும்......இயையப் புணர்த்தல்யாவர்க்கு நெறியே" என்னும் விதியை அனுசரிக்கின்றனர். இங்ஙனம் தற்சமங்களை வழங்குவதால் ஸீ, ஸ, ஷ, ஜ, ஹ, க்ஷ, ஸ்ரீ என்கிற சில கிரந்தாக்ஷரங்கள் கலந்து வருவதுண்டு. க, ச, ட, த, ப என்னும் வல்லெழுத்துக்களை எடுத்தொலிக்கவும் படுத்தொலிக்கவுமான வெவ்வேறு எழுத்துக்கள் இல்லாமையால், அவைகள் அமைந்து வரும் வடமொழிகளைத் தற்சமமென்று அறியும்படி எடுத்தொலிக்கும் இடங்களில் அவைகளைத் தமிழுக் குரிய ஸந்தியை ஏற்றாமல் விடுவது உசிதம். அதனால் நன்மையும் ஏற்படுகிறது. அதாவது, அவ்விதமான சொற்களின் உச்சாரணம் கெடுவதில்லை. அவைகளை வட மொழிகள் என்றறிவது ஸுலப ஸாத்தியமாகின்றது. தமிழ்ச் சிறுவர்கள் எளிதில் உச்சரிக்க இயலாத ம்ருகம், ம்லேச்சன், க்ருபை, ப்ரமரம் என்றாற் போன்றவைகளைத் தற்பவமாக வழங்கலாம்.

தாங்கள் கெட்டியாக வாசித்தும் பிறர் கெட்டியாக வாசிக்கக் கேட்டும் இன்னோசையில் பயின்றவர்களுக்கு இன்றியமையாத ஸந்திகளை அமைத்தெழுதுவதில் இடர்ப்பாடு அதிகம் இருக்காது. ஆகவே நல்லாசிரியர் எழுதிய நூல்களைப் படிப்பதும் படிக்கக் கேட்பதும் இதற்குரிய சிறந்த ஸாதனம். தமிழில்விற்பத்தியில்லாதவர்கள் பணம் பறித்தற் பொருட்டு எழுதி வெளியிடுகின்ற நாவல் என்னும் சில கற்பிதக் கதைகளை வாசிப்பதில் பல வித்தியார்த்திகள், சொற் குற்றங்களோடு ஸந்திப் பிழைகளை விலை கொடுத்து வாங்கி, உள்ளதும் கெடுவாராகின்றனர். வித்தியார்த்திகள் தங்கள் தமிழாசிரியரை உசாவி, பிழையறப் பரிசோதித்து அச்சிட்ட நல்ல வசன நூல்களைத் தேடிக்கொண்டு, அவைகளில் நன்கு பயிலல் வேண்டும்.

த. செல்வகேசவராய முதலியார், எம். ஏ.

மேனாட்டுப் பூர்வகாலத்திய ஸ்மிருதி கர்த்தர்கள்

WESTERN LAW-GIVERS

லைகர்கஸ்

LYCURGUS

ஐரோப்பா கண்டத்தில், க்ரீஸ் என்று ஒரு தேசம் இருக்கிறதென்பது எவரும் அறிந்த விஷயம். இக்காலம் க்ரீஸ் ஒரே அரசனால் ஆளப்பட்டு வருகிறது. பூர்வகாலத்தில் இதே நாடு பல சிற்றரசர்களால் ஆளப்பட்டு வந்தது. இரண்டு நகரங்கள், மிகுந்த கீர்த்தியைப் பெற்றிருந்தன:—அவற்றில் ஆதேன்ஸ் ஒன்று: மற்றொன்று ஸ்பார்டா. ஆதென்ஸ் நகரமானது ஸகல கலைகளுக்கும் உறைவிடமாயிருந்தது. ஸாக்ரடீஸ், ப்லேடோ முதலான தத்வசாஸ்திரிகள் வசித்த இடம். ஆதென்ஸ் நகரத்திய சிற்பிகளைப்போல உலகிலேயே சிற்பிகள் இல்லையென்னலாம். இலக்கண இலக்கியப் பயிற்சியிலும் ஆதென்ஸ் முதன்மை பெற்றிருந்தது. அரசாக்ஷி வெகுகாலம் குடியரசாகவே இருந்தது. எல்லா நலங்களும் தழைத்தோங்கும் செழிப்புள்ள பூமி ஆதென்ஸாக இருந்ததென்பதற்குத் தற்காலத்திலும் போதுமான ஸாக்ஷியமுளது.

ஸ்பார்டாநகரமோகல்வியால்பெருமைபெற்றதன்று. குடிகளின் நல்லொழுக்கத்தால் பிரசித்தி அடைந்திருந்தது. ஸதாசாரம் ஸ்பார்டர்களுக்கு உண்டானது லைகர்கஸ் என்னும் அரசனாலென்று சரித்திரங்கள் கூறுகின்றன.

ஸ்பார்டாவில் யூனோமன் என்னும் அரசன் ஒருவனிருந்தான். அவனுக்கு பாலதத்தன், லைகர்கஸ் என்று இரண்டு புத்திரர்கள் பிறந்தார்கள். லைகர்கஸ் பிறந்தது கி. மு. 835. ஜேஷ்டகுமாரனான பாலதத்தன் பட்டத்திற்கு வந்து சிறிதுகாலத்தில் இறந்துபோனான். பாலதத்தன் மனைவி அக்காலத்தில் கர்ப்பிணியாயிருந்தனள். தன் மைத்துனன்பட்டத்துக்குரியவனாயிருந்ததைக் கண்டு கர்ப்பத்தைக் கலைக்கவும் லைகர்கஸை விவாகம் பண்ணிக்கொள்ளவும் எண்ணங் கொண்டனள். நீதிமானான லைகர்கஸோ அவ்வாறு செய்வதில் பிரியப்படாதவனாயிருந்தான். ஆயினும் தன் அண்ணன் மனைவியிடத்தில் நம்பிக்கை பிறக்கும்படி சில

வார்த்தைகளைச் சொன்னபடியால் அவள் சிசுஹத்தி செய்யாமலும் புனர் விவாகத்தைப்பற்றிப் பேசாமலும் இருந்துவிட்டாள். காலக்கிரமத்தில் இவ்வருந்ததிக்கு ஒரு ஆண்பிள்ளை பிறந்தது. லைகர்கஸ் அடைந்த ஆனந்தம் அளவிறந்தது. தன் தமையன் குமாரனுக்கு சாரிலஸ் என்று பெயரிட்டு உடனே அவனுக்கு மகுடாபிஷேகமும் செய்வித்தான். இளவரசனுக்குப் பிரதிநிதியாக அரசு நடத்திவந்தது லைகர்கஸ்.

"குடி உயரக் கோல் உயரும்" என்ற தமிழ்ப் பழமொழியின் உண்மையை முற்றிலு முணர்ந்தவன் லைகர்கஸ் என்பது இனிக்கூறுஞ் சரித்திரத்தால் செவ்வையாய் விளங்கும்.

லைகர்கஸ் ராஜப்பிரதிநிதியா யிருந்த காலத்தில் ஸ்பார்டா நகரத்திய சட்டதிட்டங்கள் ஒழுங்கில்லாமலிருந்தன. அவற்றைச் சீர்திருத்தவேண்டி லைகர்கஸ் சிறிதுகாலம் தேசாடனஞ் செய்து பலநாடுகளின் சட்டதிட்டங்களை நேரில்பார்த்துப் பிறகு தன்னாட்டில் எல்லாவற்றையும் ஒழுங்குபடுத்த எண்ணினான். எகிப்து, இந்தியா, ஆசியாகண்டத்தில் பேர்பெற்றிருந்த வேறுராஜ்யங்கள் எல்லாவற்றையும் நேரில் போய்ப் பார்த்து வந்ததாகச் சில சரித்திரங்களில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. நீதிமானுயிருக்கிற அரசனுக்கு அவனுடைய நிஷ்களங்கமான சித்தமே சட்டதிட்டங்களை அமைத்துக் கொடுக்கும். ஆயினும் சரித்திரக்காரர்கள் சொல்வதையும் நாம் விசுவஸிக்கக் கடமைப்பட்டவர்கள். தேசயாத்திரை செய்தானபிறகு டேல்பி என்னும் தேவாலயத்திற்குப்போய் அங்குள்ள தெய்வத்தின் அனுமதியைப் பெற்றுப் பிறகு தன் பிரஜைகளுக்கு நூதன சட்டதிட்டங்களைப் பிரசுரஞ் செய்தான். அவற்றை விரிவாய்க் கூறுவது அஸாத்யமானபடியால் இங்கு சுருக்கிச் சொல்வோம்.

(1) உலகத்தில் மனிதர் ஒருவருக்கொருவர் மனஸ்தாபப்பட்டுச் சண்டைபூசலுக் கிடங்கொடுப்பது இடம், பொருள், ஏவலின் தாரதம்மியமே. அண்டை வீட்டுக்காரன் நூறுவேலியுடையவனும், நாம் நூறுகுழி மண்ணும் இல்லாதவராயுமிருத்தலால், நிலமுடையவனுக்கு நம்மிடத்தில் அலக்ஷிய புத்தியும் நமக்கு அவனிடத்தில் ஆசூயையும் பிறக்கின்றன. ஒற்றுமை நாசத்திற்குப் பொருளுடைமையின் ஏற்றத்தாழ்ச்சிகளே முக்கிய காரணங்களாயிருப்பதை யுணர்ந்து லைகர்கஸ், ஸ்பார்டா நாட்டிலுள்ள பூமியை முற்றிலும் பிரஜைகளுக்குச் சமபாகமாகப் பிரித்துக் கொடுத்தான். பூஸ்திதியில் பிரஜைகள் எல்லோரும் ஒரே மாதிரியாய் விட்டார்கள். ஒருவகையில் பொருமை மாண்டதென்னலாம்.

(2) பொன்னைப் பெரியோர் "ஆட்கொல்லி" என்பார்கள். இதனுண்மையை லைகர்கஸ் செவ்வையா யுணர்ந்தவனுதலால், பொன், வெள்ளி நாணயங்களை நிறுத்தி, இரும்பு நாணயங்களை அடித்துப் பிரஜைகள் பண்டமாற்று செய்யும்படி ஆக்ஞாபித்தான். பொன்னும் வெள்ளியும் ஸ்பார்டாவில் அனுதைப் பிரேதங்களாகவே பூசலுக்கே இடமில்லாமற் போனதுடன் சோரபயமும் அற்றுப் போய்விட்டது. பரிதானம் வாங்குவதும் நின்று விடவே நியாயாதிபதிகள் தப்பான தீர்ப்புக்கள் செய்வதே இல்லை.

(3) பிரஜைகள் தம் தம் வீட்டிலேயே போஜனம் செய்யும் பக்ஷத்தில் அமித போஜனத்திற்கும் சுக போஜனத்திற்கும் இட முண்டாகி துர்க்குணங்கள் விருத்தியடையு மென்றஞ்சி லைகர்கஸ் பொது ஸ்தலத்தில் எல்லோரும் கூடிப் போஜனஞ் செய்யவேண்டுமென்று கட்டளையிட்டான். உணவுப் பொருள்களை ஒவ்வொரு புருஷனும் பொதுஸ்தலத்தில் கொணர்ந்து சேர்த்தல் வேண்டும். அங்கு சரீர போஷணைக்கும் ஆரோக்யத்திற்கும் போதுமான ஆகாரங்கள் மட்டில் பக்குவஞ் செய்யப்பட்டன. சோற்றுச்செலவு மட்டுக்கட்டிற்று. நாவைத் தீட்டிக்கொண்டு துக்கடாக்களில் ஆசைவைத்தவர்களுக்கு, இடங்கொடுக்கப்படவில்லை. நாவடங்கவே மற்றப்புலன்களும், தாமே அடங்கிப் போயின.

(4) அந்நியதேசத்திலிருந்து விலை யுயர்ந்த பொருள்களை ஸ்பார்டாவுக்குக் கொண்டுவருகிறது நின்று போயிற்று. இரும்பு நாணயத்தை மாற்றிக்கொள்ள எவர் தாம் ஸம்மதிப்பார்? ஸ்பார்டாவின் ஐவேஜி அந்நியரால் கவரப்படவில்லை. தரித்திரமும் ஸ்பார்டாவில் கிடையாது. உணவுக்கும் உடுக்கைக்கும் போதுமான அளவுள்ள பொருள்கள் ஸ்பார்டாவிலே உண்டாயின.

(5) கூத்தாடிகள், குரங்காட்டிகள், ஜோஸியர்கள், குறிசொல்பவர்கள், பாடகர்கள், நடர்கள், இவர்கள் தொழில்கள் அற்றுப்போயின.

(6) சிறுகுழந்தைகளும் பெரியவர்களோடு பொதுஸ்தலத்தில் வந்து உண்ணவேண்டும். பெரியோருடைய மிதபோஜனப் பழக்கம் சிறுவர், சிறுமியர்க்கும் பழக்கமாயிற்று.

(7) இரவில் பொதுஸ்தல போஜனமான பிறகு எவரும் விளக்கில்லாமலே தத்தம் வீட்டிற்குப் போகவேண்டியது. இருட்டிலும் கண்பார்வை கூர்மையாயிருக்கிற பழக்கமுண்டாவதற்கு இவ்வாறு விதி ஏற்படுத்தப்பட்டது.

(8) ஸ்திரீகளுக்கு "அபலா" என்று ஒரு பெயர் தற்கால நாகரீகத்தை அநுசரித்தவர்கள் எல்லோரும் கொடுத்திருக்கின்றனர். ஸ்பார்டாவில் புருஷர்களைப்போலவே ஸ்திரீகளும் சரீரமுயற்சிகள் பலவும் செய்துவந்தனர். இவ்வாறு செய்துவந்தமையால் ஸ்திரீகளுக்குப் பிரஸவ வேதனையே கிடையாதாம். பந்தய ஓட்டம், யுத்தம், முதலியவற்றில் ஸ்திரீகளும் ஸம்பந்தப்பட்டிருந்தனர்.

(9) விவாக விஷயம் ஸ்பார்டாவில் இக்காலத்தவர் நகைக்கும்படியானதாக இருந்தது. பொது ஸ்தலத்தில் ஒவ்வோர்காலத்தில் சிறுவர் சிறுமியர் சேர்ந்து நடனமாடுவதுண்டு. அந்தக்காலங்களில் ஸ்திரீகளும் புருஷர்களும் தத்தமக்குப் பிரியப்பட்டவர்களை மணம்புரிவார்கள். உபயஸம்மதமில்லாத விவாகங்களே ஸ்பார்டாவில் கிடையாது. மனமொத்த புருஷன் மனைவிகளுக்குப் பிறக்கும் குழந்தைகள் லக்ஷணமாயும் நோயில்லாமலும் இருந்தன. புருஷன் தான் இஷ்டப்பட்ட கன்னிகையைப் பலாத்காரமாயுங் கொண்டு போகலாம். பின்பு விவாகமுஞ்செய்து கொள்ளலாம்.

(10) கலியாணம் பண்ணிக்கொள்ளாத புருஷர்களுக்கு ஒருமரியாதையும் ஸ்பார்டாவில் இல்லை. இந்த விதியே ஸ்திரீகளையும் புருஷர்களையும் வ்யபசார தோஷத்திலிருந்து காத்தது.

(11) பிறன் மனைவி ரூபவதியாயிருந்து அவளிடத்தில் புத்ரோற்பத்தி செய்துகொள்ள மற்றொருவன் கருதினால் அந்த ஸ்திரீயின் ஸம்மதத்தைப் பெற்றுச் செய்துகொள்ள சட்டம் இடங்கொடுத்தது. [மஹாபாரதம் ஆதி பர்வத்தில் இந்த வாடிக்கை இருந்ததென்று சொல்லியிருக்கிறது.]

(12) நாட்டிலுள்ளவர்களுக்குப் பிறந்தகுழந்தைகள் பெற்றோருடைமைபல்ல: துரைத்தனத்தாருடைய உடைமையாகப் பாவிக்கப்பட்டு ஒவ்வொரு குழந்தையும் தேக ஆரோக்யம், நல்லொழுக்கம், இரண்டிலும் குறைவுபடாமலிருத்தல் கவனிக்கப் பட்டது. கால் கைகள், புலன்கள் ஹீனமான குழந்தைகள் எவருக்காவது பிறந்தால் அதை ஆற்றில் எறிந்து போடுவது வாடிக்கையாம். நாட்டிற்கு உதவி செய்ய இயலாத குழந்தைகளை வளர்த்துப் பயனென்ன? நாட்டிற் பிறக்கும் மக்களுக்குக் கல்வி பயிற்றுவித்தல் பெற்றோர் கடமையன்று. துரைத்தனத்தாருடைய பெருங்கடமைகளில் ஒன்றாக நிச்சயிக்கப்பட்டு அவ்வாறே நடந்தேறி வந்தது. குடிகள் ஞானவான்களாயும், தெய்வபக்தி, ராஜபக்தி, நல்லொழுக்க முடையவர்களாயு மிருந்தால் நாட்டில் கலகமும் குறைவு முண்டாகா வென்று நம்பி மக்கள்கல்வியைத் துரைத்தனத்தாரே வகித்து வந்தனர்.

(13) ஏழாவது வயது பிறந்தவுடனே ஆண் பிள்ளை ஒருவன் அவனுக்கு ஏற்பட்ட சங்கத்தில் போய்ச் சேர்ந்து, சங்கத் தலைவன் ஆக்ஞைக்குக் கீழ்ப்பட்டு நடக்கப் பயிலுதல் முதற்படிப்பா யிருந்தது. மனக்கோழையாய் எவரும் இருத்தலுக்கு இடங்கொடுத்தல் கிடையாது. பாலர்களுடைய ஒழுக்கங்களைக் கவனிக்க மேல் பார்வை உத்யோகஸ்தர் ஒருவர் துரைத்தனத்தாரால் நியமனம்பெற்றிருந்தார். இளமையில் வளையாதது முதிர்ந்த பிறகு வளையுமா? நல்ல பழக்கங்கள் சிறுபிராயத்திலேயே உண்டாயின..

(14) மாடுகள், குதிரைகள் வாங்கும்போது அவற்றின் அங்கங்களைச் செவ்வையாய்ப் பரிசிலனை செய்து வாங்குவது வழக்கமாயிருக்க, குடும்ப விருத்திக்குச் செய்யுங் கலியாணங்களில் வதுவரர்களுடைய சரீரங்களின் அமைப்பை நன்றாகப் பரிசீலனை செய்யாமல் கலியாணம் செய்யக்கூடாதென்று சட்டமும் ஏற்பட்டிருந்தது.

(15) ஸ்பார்டாநாட்டுச் சிறுவர் சிறுமியர் அதிவாதஞ்செய்வதில்லை; "சுருங்கச்சொல்லுதலை" நன்றாய்ப் பழகியிருந்தனர். எதிர்த்துப் பேசுங்கால் உரக்கவும் பேசுவார். அயல்நாட்டுப்பெண் ஒருத்தி ஸ்பார்டா பெண்ணொருத்தியைப் பார்த்து "நீங்கள் உங்கள் புருஷர்களை நன்றாயடக்கிவைத்திருக்கிறீர்கள்" என்று பரிகாசஞ்செய்ய, ஸ்பார்டாவாஸி "எங்கள் நாட்டுப்பெண்கள் மாத்திரந்தான் புருஷர்களைப் பெறுகிறார்கள்" என்று கூற அயல்நாட்டுப் பெண் அவமானமடைந்து மௌனமாயிருந்தாள். புருஷர்கள் யுத்தத்துக்கு வெளியே போயிருக்கிறகாலத்தில் ஸகல அதிகாரங்களையும் ஸ்திரிகளே செலுத்திவந்தனர்.

(16) அந்நிய தேசத்தார் ஸ்பார்டாவைக் கைப்பற்ற வராமலிருக்க நாம் செய்யவேண்டிய உபாயம் என்ன? ' என்று ஒருவன் கேட்க லைகர்கஸ் "பொன்னைப் பொருளாக நாம் மதிக்கலாகாது. கோட்டை கொத்தளங்கள் நமக்கு ரக்ஷணையாகக் கொள்ளாமல் குடிகளே மதில்களாக அமைதல் வேண்டும். அயல்நாட்டிலும் நமது நாடு செல்வத்தில் உயரக்கூடாது" என்றான். ஆதாயமில்லாத செட்டியார் ஆற்றோடு போகமாட்டார்.

(17) பொன், வெள்ளி நாணயங்கள் இல்லாமற்போகவே ஸ்பார்டாவில் வழக்கு என்பதே இல்லாமற் போயிற்று.

(18) ஸ்பார்டா நாட்டார் ஸம்பாஷணைகள் ஸத் புருஷர்களுடைய உத்தம குணங்களைப் பற்றியும் துர்ஜனருடைய தீக்குணங்களைப் பற்றியுமே. சிறுவர் சிறுமியர், இவற்றைக் கேட்டுக் குணத்தைக் கைப்பற்றிக் குற்றத்தை விலக்கினவரானார்.

(19) தேனீக்களைப்போல ஸ்பார்டர்கள் பொதுநன்மையில் ஒரேமனத்தினராய் வேலை செய்தனர்.

(20) ஜனப்பிரதிநிதிகள் அறுபது வயதிற்குட்பட்டவர்களைத் தெரிந்தெடுப்பதில்லை.

(21) ஸ்பார்டர்கள் பரதேசயாத்திரை செய்ய அநுமதி பெறுவதில்லை. அகாரணமாக அந்நியர்களும் ஸ்பார்டாவில் பிரவேசிக்கக்கூடாது. அந்நிய தேசத்தார் நாட்டில் பிரவேசித்தால் நவீனப்பழக்கங்கள் வந்து ஸ்திரமாயேற்பட்ட சட்டங்கள் மாறுதலை யடைகின்றன. புதிய விஷயங்களில் பிரஜைகளின் புத்தி செல்வதனால் விருப்பு, வெறுப்பு, சண்டை பூசல்கள் உண்டாகின்றன. இத்யாதி காரணங்களை முன்னிட்டு அந்நியதேச யாத்திரைகள் விலக்கப்பட்டன. ஒருவன் லைகர்கஸை நோக்கி "உமது நாட்டின் ஜனத்தொகை என்ன?" என்று வினவ "துஷ்டர்களை உள்ளே பிரவேசியாமல் செய்வதற்குப் போதுமான ஜனங்கள் உண்டு" என்று மறுமொழி சொன்னான்.

லைகர்கஸ் நியமித்த சட்டங்கள் எழுதப்படவில்லை; பிரஜைகளின் அநுஷ்டானங்களிலிருந்து தெரிந்துகொள்ளப்பட்டன.

கே. வேங்கடராமையர், பி. ஏ.

✓ ஒவ்வொருவனையும் உற்சாகப்படுத்து

நீ ஒரு சங்கத்திற்போய் உட்காரும் பொழுது அதிலிருக்கும் ஒவ்வொருவனும் ஒவ்வொரு விஷயத்தைப்பற்றிப் பேசுவதைக் காணலாம். அதனால் நீ யாருக்கு எதில் இஷ்டமென்பதை அறிந்து கொள்ளவேண்டும். அதன் பேரில் எவனுக்கு எதில் இஷ்டமோ அதைக் குறித்தே அவனிடம் பேசுவாயானால், உன்னை அவன் தன் தலைமேல் வைத்துக் கொண்டாடுவான். இப்படியே ஒவ்வொருவனுக்கும் செய்து வருவாயானால் எல்லாருக்கும்நல்லவனாய் நீடூழிகாலம் வாழலாம். ஒவ்வொருவனையும் உற்சாகப்படுத்தவேண்டுமென்று சொன்னதனால் ஒவ்வொருவனையும் தப்பு ஸ்தோத்திரம் பண்ணவேண்டுமென்பதல்ல நம்கருத்து. ஒருவனிடமிருக்கும் துர்க்குணங்களையும் குற்றங்களையும் எடுத்துக் கொண்டாடுவோமானால் நாம் குற்றவாளிகளாவோம். அதுவுமன்றி ஒவ்வொருவனும் சிலசமயத்தில் தன்னைப் பற்றிக்கொண்டிருக்கும் அகங்காரத்தையனுசரித்துப் பேசுவதனால் என்ன பாதகம். இப்படி நாம் செய்தாலொழிய நாம்உலகத்தில் எல்லோருக்கும் நல்லவனாய் ஒத்து வாழ்வது முடியவே முடியாது.

இந்திய ராஜாங்கம்
THE INDIAN CONSTITUTION
2 சட்டநிரூபண இலாகா
LEGISLATIVE DEPARTMENT

அரசனுக்கு இயற்கையா யமைந்துள்ள அநேக தர்மங்களில், துஷ்டநிக்ரஹம் சிஷ்டபரி பாலனம் என்பது முக்யமான தொன்று. நமதுராஜாங்கத்துக்கும் அந்நிய ராஜாங்கத்துக்கும் ஏற்படும் விரோதங்களால் ஸம்பவிக்கும் கெடுதிகளும், நன்மைகளும், அதனுல் நேரிடும், சண்டை, தேசச்சேர்க்கை, கொள்ளை, கொலை, சமாதானம் முதலானவைகளெல்லாம் 'ராஜ கார்யங்கள்' (acts of State) என்று சொல்லப்படும்.

ஒருராஜாங்கத்தின் ப்ரஜைகளுக்குள்ளேயே பரஸ்பர விரோதங்களால் ஏற்படும், குற்றங்களும், அவைகளை நிவர்த்திக்க அரசன் செய்யும் முறைகளும் ந்யாய(Justice) இலாகாவைச் சேர்ந்தன. அவ்விதமாய் 'ந்யாயம்' செலுத்த வேண்டி நிரூபிக்கப்படும் விதிகளுக்குச் சட்டங்கள் (Legislatures) என்றுபெயர்.

இந்தியாவிலுள்ள சட்டசபா நிர்மாணங்கள்
GROWTH OF INDIAN LEGISLATURES

நமதுதேசத்தில் சட்டநிரூபண இலாகாவின் அபிவிருத்தியைப்பற்றி, ஆதிகாலம் முதல் எழுத இங்கு அவகாசமில்லை.

ப்ரிடிஷ் ராஜாங்கம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில், 1833ஞூ வரை, சட்டநிரூபண அதிகாரமானது ஈஸ்ட் இந்தியா கம்பெனியாருக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. ஆனல் அக்கம்பெனியின் கவர்னர்களும் அவரவர்கள் சபையோரும் கால தேச வர்த்தமானங்களுக்குத் தகுந்தபடிக்கும் பார்லிமெண்ட் சாஸனங்களுக்கு விரோதமில்லாமலும் சில 'ஆட்சிவிதிகள்' (Regulations) ஏற்படுத்திக் கொள்ளலாமென்ற அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது.

1833ஞூ புதிதாய் ஓர் லா-மேம்பர் 4-வது மெம்பராய் கவர்னர் ஜெனரல் ஸபைக்கு நியமனமானர். இப்புதிய மெம்பருக்கு சட்ட சம்பந்தமான ஆலோசனைகளில் மாத்திரம் அதிகாரமுண்டேயொழிய, ராஜாங்க நிர்வாஹ அதிகாரங்களில் இவர் ஆலோசனைசெய்ய அதிகாரமில்லை. இதுமுதல், கவர்னர்ஜெனரல் சபையார் சட்டங்கள் இந்தியாவின் நியாய அரசாட்சிக்குப் பிறப்பிக்கலாமென்ற அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டது.

பிறகு 1853-ம் ஞூ, இந்த 4-வது மெம்பரும் நிர்வாக சபையில் ஒருவராக நியமிக்கப்பட்டார். இதுதவிர, சட்ட நிரூபண சபையில், புதிய மெம்பர்கள் நியமனமானர்கள். அவர்கள் வங்காள ஸுப்ரீம்கோர்ட் ப்ரதம ஜட்ஜ், இதர ஸுப்ரீம் கோர்ட் ஜட்ஜ்களில் ஒருவர், வங்காளம், பம்பாய், வடமேற்கு மாகாணம், சென்னை ராஜாதானிகளின் ப்ரதிநிதிகள்.

பிறகு 1861-ஞூ சட்டசபா மெம்பர்களின் தொகை அதிகரிக்கப்பட்டது. உத்தியோகமல்லாதவர்களும் மெம்பர்களாக நியமிக்கப்பட்டார்கள். இவ்விதச் சட்ட சபா நிர்மாணமும், சட்ட நிரூபண அதிகாரமும், சென்னை ராஜாங்கத்துக்கும்,பம்பாய் ராஜாங்கத்துக்கும் கொடுக்கப்பட்டன. அவர்களின் அதிகார வரம்புகளும் நிர்ணயிக்கப்பட்டன.

பிறகு 1892-ம்ஞூ கவர்னர் ஜெனரல் சபை உதவி மெம்பர்கள் 10-க்குக் குறையாமல் 16-வரை இருக்கலாமென்றும், பம்பாய்,சென்னைச் சட்டசபா உதவிமெம்பர்கள், அட்வகேட் ஜெனரல்தவிர, 8க்குக்குறையாமல்20வரை இருக்கலாமென்றும், அதே மாதிரிச் சட்ட சபைகள், வங்காள மாகாணத்துக்கும் வடமேற்கு மாகாணத்துக்கும் நியமிக்கப்படலாமென்றும்,பார்லிமெண்ட் ஆக்ட் பிறப்பிக்கப்பட்டது.

1909ஞூ இந்தியன் கௌன்ஸில் ஆக்ட் ப்ரகாரம், சில புதிய மாஹாணச் சபைகள் நிர்மாணமானதுடன், சட்டசபை உதவி மெம்பர்களின் தொகையும் அதிகரிக்கப்பட்டது. புதிதாய் எலெக்ஷன் விதிகளும் ஏற்படுத்தப்பட்டன.

பிறகு 1912ஞூ இந்திய கௌன்ஸில் ஆக்ட் ப்ரகாரம் சில சீர்திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டன.

இவ்விரண்டு ஆக்டுகளின் ப்ரகாரம் இப்பொழுது ஊர்ஜிதத்துள்ள சட்ட சபைகளும், அவைகளின் அமைப்புக்களும், எலெக்ஷன் விதிகளும் அடியில் விவரமாய்க் கூறப்படும்.

இந்தியாவிலுள்ள சட்ட நிரூபண சபைகள்
(INDIAN LEGISLATIVE COUNCILS)

ராஜ அதிகாரிகள். (Ex-officio)				உதவி மெம்பர்கள். (Additional Members.)							
நம்பர்.	மாகாணங்கள்.	மாஹாண அதிகாரிகள்.	நிர்வாக அதிகாரிகள்.	உயர்ந்தது.	பூர்த்தி அமைப்பு.	உத்யோகஸ்தர்கள். லா-ஆபீஸர்.	உத்யோகஸ்தர்கள். இதரர்கள்.	உத்யோகமில்லாதவர்கள். எலெக்‌ஷன்.	உத்யோகமில்லாதவர்கள். நியமனம்.	நிபுணர்கள்.	மொத்தம்.
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	இந்தியா	கவர்னர் ஜெனரல் 1	7	60	60	...	28	27	5	...	68
2	சென்னை	கவர்னர் 1	3	50	45	1	16	21	5	2	49
3	பம்பாய்	கவர்னர் 1	3	50	45	1	14	21	7	2	49
4	வங்காளம்	கவர்னர் 1	3	50	50	...	16	28	4	2	54
5	பிஹார்	உப. கவர்னர் 1	3	50	41	...	15	21	4	1	45
6	ஐக்யமாகாணங்கள்	உப. கவர்னர் 1	...	50	49	...	20	21	6	2	50
7	பஞ்சாப்	உப. கவர்னர் 1	...	30	26	...	10	8	6	2	27
8	பர்மா	உப. கவர்னர் 1	...	30	17	...	6	1	8	2	18
9	அஸ்ஸாம்	சீப். கமிஷ்னர் 1	...	30	25	...	9	11	4	1	26
		9	19	400	358	2	134	159	49	14	386

குறிப்பு :—(1) 7, 8, 10, 11-வது கலத்தில் குறிக்கப்பட்டவர்கள் ஸர்க்காரால் நியமிக்கப்படுவோர்கள்.

(2) 9-வது கலத்தில் குறிக்கப்பட்டவர்கள் எலக்‌ஷன் விதிப்பிரகாரம், அந்தந்த எலக்டார்கள் வர்க்கங்களால், நியமிக்கப்படுவோர்கள்.

(3) 11-வது கலத்தில் குறிக்கப்பட்ட நிபுணர்கள், அந்தந்த சமயத்துக்குத் தக்கபடி சட்ட மசோதாக்களில் விசேஷப் பயிற்சியுள்ளவர்களாய்த் தற்காலத்திற்கு நியமிக்கப்படுவோர்கள். அவர்கள் உத்யோகஸ்தராயுமிருக்கலாம். உத்யோகமில்லாதவராயு மிருக்கலாம்.

(4) உப. கவர்னர்=லெப்டினண்ட் கவர்னர்.

(5) லா-ஆபீஸர்=ஸர்க்கார் வக்கீல்.

3

இந்தியாவின் சட்ட சபைகள்

(1) சட்டமஹாசபை

(Imperial Legislative Council)

(2) மாஹாணச் சட்டசபைகள்

(Local Legislative Councils)

இருவகுப்பாய் இருக்கின்றன.

சட்ட மஹாசபை யென்பது கவர்னர் ஜென ரலவர்களின் சட்ட சபைக்குப் பெயர். அது இந்தியா முழுமைக்கும் சட்டமேற்படுத்தக் கூடிய அதிகாரம் பெற்றிருப்பதால், அதற்கு சட்ட மஹாசபை யென்று பெயர்.

இந்தியா சட்ட மஹா சபை

அதிகார வரம்புக்குட்படாத விஷயங்கள்

(1861வூ இந்தியா கௌன்ஸில் ஆக்ட் 19-வது பிரிவு) கவர்னர் ஜெனரல் அவர்களு டைய முன் அனுமதியின்றி அடியிற் கண்ட விஷயங்களைப்பற்றி யாதொரு மசோதா (Bill) வும் எந்த மெம்பரும் ப்ரேரிபிக்கலாகாது. அவைகளாவன :—

(1) ராஜாங்கக் கடன்கள், ராஜாங்கவரிகள், (Revenue) அல்லது அவைகளைப்பொ றுத்த ஏதாவது செலவுகளைப்பற்றிய விஷ யங்கள்.

(2) மஹா சக்ரவர்த்தி யவர்களின் ஆட்சிக் குட்பட்டிருக்கும் எந்த ஜாதியாரினுடை யவும் மதவிஷயம், மதவிஷயமான பாத்ய தைகள், மதாசாரங்களைப் பற்றிய விஷ யங்கள்.

(3) சக்ரவர்த்தியா ரவர்களின், ராணுவம், கடற்படைகளைப் பற்றிய(Naval Forces) விஷயங்கள்.

(4) இந்திய ராஜாங்கத்துக்கும், இதர ராஜாங் கங்களுக்குமுள்ள பரஸ்பர ஸம்பந்தங் களைப்பற்றின விஷயங்கள்.

மாஹாண (Provincial) சட்டசபைகளின் அதிகாரத்துக்குஉட்படாதவிஷயங்கள்

(1861வூ இந்தியா கௌன்ஸில் ஆக்ட், 43வதுபிரிவு) கவர்னர்ஜெனரல் அவர்களின் அனுமதியின்றி மாஹாணச் சட்டசபைகளில் அடியிற்கண்ட விஷயங்களைப்பற்றி யாதொரு மசோதா (Bill) வும் ப்ரேரேபிக்கப்படலாகாது.

(1) ராஜாங்கக்கடன்கள், ஏற்றுமதி இறக்கு மதிச் சுங்கங்கள், அல்லது தற்காலத்தில் இந்தியமஹா (Imperial) ராஜாங்கத்தா ரால் தங்கள் அதிகாரத்தின் பேரில் பொதுக்கார்யங்களை உத்தேசித்து ஏற் படுத்தப்பட்ட வரிகள் ஸம்பந்தமான விஷயங்கள்.

(2) நாணயங்கள், ஹுண்டிகள், நோட்டுகள் முதலான கடிதநாணயங்கள் ஸம்பந்த மான விஷயங்கள்.

(3) தபால், தந்திஸம்பந்தமான விஷயங்கள்.

(4) இந்தியன் பினல்கோட் ஸம்பந்தமான விஷயங்கள்.

(5) சக்ரவர்த்தி யவர்களின் எந்த ஜாதியாரு டையவும், மதம், மதாசாரம், வழக்கம் இவைகள் ஸம்பந்தமான விஷயங்கள்.

(6) ராஜாங்கத்தின் கடற்படை, ராணுவ சம் பந்தமான விஷயங்கள்.

(7) யந்த்ரபாத்ய (Patents) ங்கள், க்ரந்தபாத் யங்கள் (Copyrights) ஸம்பந்தமான விஷயங்கள்.

(8) அந்நியதேசச் சிற்றரசர்களுக்கும்ராஜாங் கத்துக்கு முள்ள பரஸ்பர ஸம்பந்த விஷ யங்கள்.

மாஹாணச் சட்ட சபைகள். சட்டமஹாசபை யொன்றைத்தவிர மற்றசட்டசபைகளெல்லாம் மாஹாணச்சட்டசபைகள் என்றுபெயர். ஒவ் வொரு மாஹாணத்தின் சம்பந்தமான விஷயங் களைப்பற்றி மாத்திரம் அம்மாஹாணச்சட்ட சபை சட்டங்கள் நிரூபிக்கலாம். அந்நியமாஹா ணத்தைப்பற்றியாவது, அல்லது அவைகளின் பரஸ்பர ஸம்பந்தங்களைப்பற்றியாவது, அல்லது இந்தியாவின் மஹாராஜாங்கம் (Imperial Government) சம்பந்தமான, ராணுவம், வர்த் தகம், பிரதேச ஸம்பந்தம், தபால்தந்தி முத லான பொதுக்காரியங்களைப் பற்றியாவது மாஹாணச்சட்டசபைகளுக்கு அதிகாரங்கிடை யாது. மாஹாணச் சட்டசபைகளின் ஆக்ட் கள் கவர்னர் ஜெனரல் சம்மதத்தின்பேரில் தான் சட்டங்களாகும். இவர்கள் செய்யும் சட் டங்கள் இந்தியசட்ட மஹாசபையின் சட்டங் களுக்காவது ப்ரிடிஷ் பார்லிமெண்ட் சட்டங் களுக்காவது எந்த அம்சத்திலும் விரோதமில் லாமல், தங்களுக்குக்கொடுக்கப்பட்ட அதிகார வரம்பை யனுசரித்தே இருக்கவேண்டும்.

R. S. நாராயணஸ்வாமி அய்யர், B.A., B.L.

திலீபசக்ரவர்த்தியின் தபஸ்

DILIPA'S PENANCE

(Adapted From Kalidasa's Raghuvamsa)

அளவற்ற புகழும் பெருமையும் வாய்ந்து லோகத்தின் க்ஷேமத்தின் பொருட்டு, இக்ஷவாகு, தசரதர் முதலிய அநேக ராஜரிஷிகளை, பரம்பரையாக நீண்டகாலம் அளித்துவந்த ரகு வம்சத்தில் மற்றவர்களைக் காட்டிலும் இன்னும் விசேஷமாய் பரிசுத்தமான ஸ்வபாவமுடைய திலீபர் என்ற ராஜசிகாமணி ஒருவர், பாற்கடலில் சந்திரன் ஜனித்ததுபோல், உற்பத்தியானார். எல்லா உத்தம லக்ஷணங்களும் பொருந்திய மிகவும் கம்பீரமான அங்கவடிவுக்குத் தகுந்தபடி புத்தி மேன்மையும், விசாலமானவும் கூர்மையானவுமான புத்திக்கு ஏற்ப விஸ்தாரமான ஆழ்ந்த கல்விப்பயிற்சியும், கல்விக்கு ஒத்தபடி உசிதமான ஸத்கார்யங்களில் முயற்சியும், முயற்சிக்குத் தகுந்தபடி பயனும் ஆகிய இவையெல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து திலீபரிடத்தில் விளங்கின. மேலும் ஜனங்கள் கண்டு அஞ்சும்படியான சௌர்யம் பராக்கிரமம் முதலிய உக்கிரமான குணங்களுடன், ஜனங்களினுடைய மனதைக் கவர்ந்து அவர்களினுடைய விசுவாஸத்தையும், அன்பையும் ஸம்பாதிக்கக்கூடிய ஸௌம்யமான குணங்களும் அத்திலீப சக்ரவர்த்தியினிடத்தில் பூராய்ப் பொருந்தியிருந்தமையால், அவர், பயங்கரமான பெரிய ஜலஜந்துக்களுக்கும், முத்து பவழம் முதலிய ரத்தினங்களுக்கும் இருப்பிடமாகிய ஒரு பெரிய மகா சமுத்திரம்போல, யாவராலும் மீறமுடியாத சக்தியுள்ளவராயிருந்தும் எல்லாரும் பிரியமாய் விரும்பி செல்லத்தக்க மனோகரமான குணசாலியாயுமிருந்தார். பூமியிலிருந்து தன்னுடைய கிரணங்களால் ஜலத்தை ஆகர்ஷித்து பிறகு ஆயிரம் மடங்காக மழையாய்ச் சொரியும் சூரியபகவானைப்போல் அத்திலீபசக்ரவர்த்தியும் ஜனங்களிடமிருந்து வாங்கின வரி எல்லாவற்றையும் அவர்களின் க்ஷேமத்தின் பொருட்டே திரும்பச் செலவிடுவார். பயம் இன்னதென்று அறியாத சூரனாயிருந்தும் தன்னுடைய தேகத்தை நன்றாய் ரக்ஷித்துக்கொண்டும், நோய் முதலிய உபத்திரவங்கள் இல்லாமலிருந்தும் புண்யகர்மங்களைச் செய்துகொண்டும், பொருளாசை இல்லாமலேயே திரவ்யங்களைச் ஸம்பாதித்துக்கொண்டும், பற்று இல்லாமலேயே ஸுகங்களை அனுபவித்துக்கொண்டும் வந்தார். கல்வியில் தேர்ந்து பரிபூர்ணமான ஞானமுள்ளவராயிருந்தும், வாய் அடக்கமுள்ள மௌனியாயும், பராக்ரமமுள்ள சூரனாயிருந்தும் பொறுமைசாலியாயும், பெருங்கொடை வள்ளலாயிருந்தும் ஆத்மஸ்துதியின்றியும் அவர் இருந்தமையால், அவரிடத்தில் பரஸ்பரம் விரோதமான குணங்கள் ஒரு தாய்வயிற்றுப் பிள்ளைகள்போல் ஒன்று சேர்ந்து உறவாடின. ஜனங்களுடைய சரீர போஷணைக்கு வேண்டிய ஸாதகங்களைக் கற்பித்தும், அவர்களுக்கு நேரிடக்கூடிய கஷ்டங்களையும் அபாயங்களையும் நிவர்த்தி செய்தும், அவர்களுக்கு விநயத்தைப் போதித்து அவர்களை நல்ல வழியில் செலுத்தியும் வந்தமையால் அத்திலீப சக்ரவர்த்தியானவர், தன்னுடைய பிரஜைகளுக்குத் தானே உண்மையில் பிதாவாக விளங்கினார். மேலும் ஒரு நோயாளி மருந்தை ஏற்றுக்கொள்வதுபோல் அத்திலீப சக்ரவர்த்தி நன்னடக்கையுள்ள ஒருவன் தன் மனதிற்கு இஷ்டமில்லாதவனாயிருந்தாலும் அவனை ஏற்றுக் கொண்டும், பாம்பால் தீண்டப்பட்ட தன்னுடைய விரலைப்போல, துஷ்டனொருவன் தனக்கு மிகவும் பிரியமுள்ளவனாயிருப்பினும் அவனைத் தள்ளிவிடுவார். அவருக்கு தாக்ஷிண்யம் முதலிய உத்தமகுணங்கள் உருவெடுத்து வந்தாற்போல் ஸுதக்ஷிணை என்ற ஒரு தர்மபத்னி இருந்தாள். ஸகல ஐசுவரியமும் ஸத்குணங்களும் பொருந்திய இத்தம்பதிக்கு வெகுகாலம் வரை புத்திரபாக்யம் உண்டாகவில்லை. இந்தப் பெருங்குறையைத் தீர்த்துக் கொள்ளும் பொருட்டு அவர்கள் தங்கள் குலகுருவாகிய வஸிஷ்டருடைய ஆச்ரமத்திற்குப் புறப்பட்டார்கள்.

அளவற்ற பராக்ரமமும் வலிமையும் பொருந்திய கம்பீரமான ஆகாரத்தோடு கூடிய திலீப சக்ரவர்த்தியும் ஒளிவீசுகின்ற அழகிய மெல்லிய சரீரத்தோடுகூடிய அந்தப்பெண்மணியும் சேர்ந்து, மிகவும் மதுரமாயும் கம்பீரமாயும் ஒலி செய்துகொண்டு செல்லும் ஒரேரதத்தில் ஏறிக்கொண்டு பிரயாணம் செய்யும் அந்தக் காட்சியானது, ஆகாசத்தில் ஸஞ்சரிக்கும் இந்திரனுடைய யானையாகிய ஐராவதமும் ஒருமின்னற்

கொடியும் சேர்ந்து மாரிகாலத்தில் இடிமுழக்கம்
செய்யும் ஒரே மேகத்தின் பேரில் ஏறிச்செல்வது
போல் விளங்கிற்று. வஸிஷ்டருடைய ஆச்ர
மத்திற்கு அஸௌகர்யம் நேரிடக் கூடாதெ
ன்று, மிகவும் ஸ்வல்ப பரிவாரத்துடன் செல்லும்
அந்த ராஜதம்பதி, தங்களுடைய தேஜோ
விசேஷத்தினால், ஸகல அங்கங்களுடன் கூடிய
ஒரு பெரிய ஸேனையால் சூழப்பட்டவர்கள்
போல் விளங்கினார்கள். அவர்கள் செல்லும் வழி
யெல்லாம் சால விருக்ஷங்களில் வடியும் பாலின்
மணமும் பற்பல வாஸனையுள்ள புஷ்பங்களின்
தாதுக்களும் நிறைந்த குளிர்ந்தகாற்று, மரங்
களின் இலைகள் மெல்ல மெல்ல அசைய, மிரு
துவாய் வீசிற்று. அவர்களின் ரதத்தின் கம்பீர
மான ஒலியைக் கேட்டு, இடிமுழக்கம் என்று
எண்ணி ஆனந்தத் தாண்டவம் செய்யும் மயில்
களின் ஷட்ஜஸ்வரத்தை ஒத்த இனிமை
யான நாதங்களை, திலீப சக்ரவர்த்தியும் அவர்
பத்னியும் செவிகொடுத்துக் கேட்பார்கள். மே
லும் வழியைவிட்டு சற்று விலகி ஸமீபத்தில்
நின்றுகொண்டு தங்களுடைய ரதத்தைக்
கண்கொட்டாமல் பார்க்கும் பல மான்தம்பதி
களின் கண்களில் தங்கள் தங்கள் கண்களின்
உவமையைப் பார்த்துக்கொண்டு போவார்கள்.
மேலும் சக்ரவர்த்தியும் அவர் பத்னியும்
வருகிறார்களே என்று ஆகாசத்தில் ஸ்தம்ப
மில்லாமல் தோரணங்கள் நிர்மாணம் செய்
வதுபோல் வரிசை வரிசையாய் இனிமையான
குரல்களுடன் அங்கங்கு தோன்றும் ஸாரஸ
பக்ஷிகளின் அழகை நிமிர்ந்து பார்த்து ஆனந்
திப்பார்கள். மேலும் அவர்கள் வழியிலிருக்
கும் தடாகங்களில் அலைகள் மோதி துளிகள்
பறந்து அதனால் மிகவும் குளிர்ந்திருக்கும் அர
விந்த மலர்களின், தங்களின் ச்வாஸத்தை
ஒத்த பரிமளத்தை, அனுபவிப்பார்கள். மேலும்
தங்களால் தானம் செய்யப்பட்ட கிராமங்களில்
உள்ள யாகம்செய்த பெரியோர்கள் அங்கங்கு
வந்து கொடுக்கும் அர்க்யங்களையும் அதன்
பிறகு அவர்கள் செய்யும் அமோகமான ஆசீர்
வசனங்களையும் தலைவணங்கி மிகவும் விநயத்
துடன் ஏற்றுக்கொள்வார்கள்—மேலும் முதல்
நாள் கறந்தபாலில் உண்டான வெண்ணெய்,
நெய் இவைகளை எடுத்துக்கொண்டு தங்களை
அங்கங்கு காணவரும் வயதுசென்ற இடையர்
களிடம், வழியிலுள்ள காட்டு மரங்களின் பெயர்
களைக்கேட்பார்கள். இவ்விதம் பிரயாணஞ் செய்
கையில் திலீப சக்ரவர்த்தியானவர் வழியில் அங்கங்
குள்ள விநோதங்களை தன்னுடைய நாயகிக்குக்
காட்டிக்கொண்டு கடந்த வழிகூடத் தோன்றா
மற் சென்றார். வஸந்தகாலத்தில் சித்ரா பௌர்
ணமியன்று, பனியினுடைய மூட்டம் கொஞ்ச
மேனுமில்லாத பூர்ணசந்திரனும் சித்ராநக்ஷத்
திரமும் ஒன்றுசேர்ந்து உண்டாகும் வைபவம்
போல், தங்களுடைய ஸ்வபாவ அழகை மறை
க்கும் தங்களுடைய பதவிக்குரிய உடுப்புக
ளின்றி கேவலம் சுத்தவேஷம்பூண்டு ஆச்ரமத்
திற்குச் செல்லும் அந்தராஜ தம்பதியின் காந்தி
யும், ஸௌந்தர்யமும் கண்கொள்ளாக் காட்சி
யாய் இன்னதென்று வர்ணிக்கக் கூடியதா
யில்லை. இவ்விதம் பிரயாணம்செய்து அன்று
சாயந்திரம் வஸிஷ்டமகரிஷியின் ஆச்ரமம்
சேர்ந்தார்கள்.

அப்பொழுது அக்கம்பக்கம் வனங்களிலிரு
ந்து, ஸமித், குசம், பழங்கள் இவைகளை ஸம்
பாதித்துக்கொண்டு திரும்பிவரும் தபஸ்விகளை
அவர்கள் உபாஸிக்கும் அக்னிதேவதைகள்,
பிறர் கண்களுக்குப் புலன்படாமல் எதிர்கொ
ண்டு அழைத்தன. ரிஷிகள் வஸிக்கும் பர்ண
சாலைகளின் வாசல்களில் அவர்களுடைய ஆகார
மாகிய நீவாரதான்யத்தில் ஒருபாகத்தை வழக்க
மாய்ப்பெற்று வளர்ந்துவரும் மான் கன்றுகள்
ரிஷிபத்னிகளின் குழந்தைகள் போல நெருங்கி
விளையாடிக்கொண்டிருந்தன. ரிஷிகன்னிகை
கள் ஆச்ரமத்திலிருக்கும் விருக்ஷங்களுக்குத்
தண்ணீர்கொட்டிவிட்டு சற்று விலகிநின்று
கொண்டு, பாத்திகளில் கொட்டின நீரை பக்ஷி
கள் பயமின்றி வந்து பருகும் அழகை பார்த்துக்
கொண்டிருந்தார்கள். பர்ணசாலைகளின் முற்
றங்களில் சாயங்காலம் வெய்யில் சாய்ந்ததின்
பேரில் நீவாரதான்யங்கள் குவியல் குவியலாகக்
குவிக்கப்பட்டும், மான்கள் அதன்மீது படுத்
துக்கொண்டு அசை போட்டுக்கொண்டிருந்
தன. மேலும் ஸாயங்காலத்தில் ஜ்வலித்துக்
கொண்டிருக்கும் அக்னியில் ரிஷிகள் ஹோமம்
செய்துகொண்டிருக்கும் விஷயத்தை அறிவிக்
கிறதும், ஆகுதிகளின் புண்யகந்தங்களால்
நிறைந்ததுமான புகைகள் காற்றினால் நாலு
பக்கமும் விசிறப்பட்டு, ஆச்ரமத்தை நோக்கி
வரும் அதிதிகளை வெகு தூரத்திலேயே பரி
சுத்தமாகச் செய்தன.

ஆச்ரமத்திலுள்ள முனீச்வரர்கள் திலீப சக்ரவர்த்தியையும் அவர் பத்னியையும் எதிர்கொண்டு சென்றழைத்து மரியாதை செய்தார்கள். ஸாயங்காலத்தில் செய்ய வேண்டிய கர்மங்கள் முடிந்த பிறகு, தன் பத்னியாகிய ஸ்வாஹாதேவியுடன் அக்நிபகவான் அமைந்திருப்பது போல, அருந்ததிதேவியுடன் உட்கார்ந்திருந்த வஸிஷ்டமகரிஷியை திலீபசக்ரவர்த்தி கண்டு தன் பத்னியுடன் வந்தனம் செய்தார். ராஜ்யத்தையே ஒரு ஆச்ரமமாகக் கொண்ட அந்த ராஜரிஷியாகிய திலீபருக்கு, அதிதிக்குச் செய்ய வேண்டிய உபசாரங்களையெல்லாம் வஸிஷ்டர் செய்து அவர் வழிவந்த சிரமத்தை நீக்கிப் பிறகு அவர் யோக க்ஷேமத்தைக் குறித்து விவரமாய் விசாரித்தார்.

வஸிஷ்டருடைய கேள்விகளுக்குத் திலீபர் பின் வருமாறு மறுமொழி கூறினர்:—"தேவதைகளாலும் மனுஷ்யர்களாலும் நேரிடக்கூடிய ஸகல விதமான துரிதங்களையும் நீக்குவதற்குத் தாங்கள் இருக்கையில் எனக்கு என்ன குறைவு இருக்கக் கூடும்; என்னுடைய ராஜ்யத்தில் எல்லா அங்கங்களும் யாதொரு குறைவுமின்றி நன்ருய்ச் செழித்திருக்கின்றன. என்னுடைய பாணங்களினலே நேரில் பார்க்கக்கூடிய சத்ருக்களைத் தானே நான் வெல்லக்கூடும். தங்களுடைய மந்திரங்களோ, என்னுடைய சத்ருக்கள் என் கண்களுக்குப் புலப்படு முன்னமேயே தூரத்திலேயே அவர்களை அடக்கி விடுகின்றன. தாங்கள் விதிப்படி அக்னியில் செய்யும் ஹோமங்களின் ஆஹுதிகள் மழையாகப் பரிணமித்து ராஜ்யத்தில் துர்பிக்ஷமென்பதில்லாமல் மிகுந்த ஸமிர்த்தியையுண்டு பண்ணுகிறது. என்னுடைய பிரஜைகள் பூர்ணாயுஸ்ஸோடு ரோகமற்று யாதொரு துரிதமின்றி ஸுகமாயிருப்பதற்குக் காரணம் தங்களுடைய விரதம், அத்யயனம் முதலிய தபஸ் அன்றோ? ஆகிலும் எனக்கு ஒரு புத்ரனில்லாத குறை பெருங்குறையாக விருக்கிறது. அளவற்ற ஐசுவரியங்கள் நிறைந்த பூலோக சக்ரவர்த்தியாயிருந்தும் மனஸுக்குக் கொஞ்சமேனும் ஸந்தோஷ மில்லை. தபஸ் தானம் முதலியவைகள் பரலோகத்தில்தான் சுகத்தைக் கொடுக்கக் கூடியவைகள். நல்ல வம்சத்தில் பிறந்த ஸந்ததியோ இஹத்திலும், பரத்திலும் பழுதற்ற சுகத்தைத் தரக்கூடியது. அப்படிப்பட்ட ஸந்ததியில்லாமல் நான் இருப்பதைப்பார்த்து தங்களுக்கு மனஸு இரங்கவில்லையா? ஆச்ரமத்தில் தாங்களே வைத்துத் தண்ணீர் ஊற்றி பரிபாலித்து வந்த ஒரு விருக்ஷம், புஷ்பிக்காமலும் காய்க்காமலும் மலடாயிருந்தால் தங்கள் மனம் ஸஹிக்குமா? ஓ பகவானே! பிதுருக்களுக்குச் செய்யவேண்டிய கடனிலிருந்து என்னைத் தாங்கள்தான் தயவு செய்து நிவர்த்திக்கவேண்டும்."

இந்த வார்த்தைகளை வஸிஷ்ட மகரிஷியானவர் கேட்டு, சற்று நேரம் அசைவற்று ஆழ்ந்த தியானத்தில் அமர்ந்திருந்தார். அச்சமயம் அம் மகரிஷி மீன்களெல்லாம் உறங்கிப் போய் காற்றென்பது கொஞ்சமேனும் இல்லாமல் சிற்றலையுமின்றி அசைவற்றிருக்கும் ஒருபெரிய தடாகம் போல் விளங்கினர். திலீபசக்ரவர்த்திக்கு ஸந்ததியில்லாமல் இருந்ததின் காரணத்தை வஸிஷ்டர் ஸமாதிகாலத்தில் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் தெளிவாய்த் தெரிந்துகொண்டார். அதாவது முன் ஒரு ஸமயம் திலீபர் இந்திரலோகத்திலிருந்து திரும்பி வரும்போது, வழியில் நின்ற காமதேனுவை பூஜை செய்யாமல் அவமதித்து விட்டதாயும், அதனுல் அது கோபங்கொண்டு தன்னை ஆராதிக்கும் வரையில் திலீபருக்கு ஸந்ததியில்லாமல் போகக் கடவது என்று சபித்து விட்டதாயும் அறிந்து, வஸிஷ்டர் இந்த ரஹஸ்யத்தை திலீபரிடம் சொல்லி தன் ஆச்ரமத்திலிருக்கும் காமதேனுவின் பெண் நந்தினியை திலீபரும் அவர் பத்நியும் பூஜைசெய்யவேண்டுமென்று கட்டளையிட்டார். இவ்விதம் கட்டளையிட்டுக் கொண்டிருக்கும் பொழுதே, இளந்தளிர்போல் ஸுகுமாரமான சிவந்த மேனியுடனும்; நெற்றியில் மாத்திரம் நல்ல வெளுப்பான சற்று வளைந்த ஒரு சுட்டியுடனும், செவ்வானமாகிய தனது மேனியில் மூன்றும் பிறைச் சந்திரனுடன் விளங்கும் ஸந்தியா தேவதை போல், மேற்சொல்லிய நந்தினி அவர்கள் முன் தோன்றிற்று. தன்னுடைய கன்றைக் கண்டதும் அதனுடைய விசாலமான நிறைந்த மடியிலிருந்து பால் சுரந்து பூமியில் பெருகிற்று. யாகத்தின் முடிவில் செய்யும் அவப்ருவஸ்தானத்தைக் காட்டிலும் கூட பவித்ரமான அந்தப் பாலினல் ஆச்ரம பிரதேசமெல்லாம் விசேஷமாய்ச் சுத்தமாயின. நந்தினியின்

பாத தூளிகள் திலீப சக்ரவர்த்தியின் தேகத்தில் பட்டதனால் அவர் கங்கை முதலிய புண்ய தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்தாற்போல் உத்தமமான பரிசுத்தியை அடைந்தார். இச்சமயத்தில் நந்தினியைக் கண்டதே நல்லசகுன மென்றும், இடைவிடாத அப்பாஸத்தினால் வித்தையை உபாஸித்து ஸித்தி பெறுவது போல், இதையும் சோர்வற்று உபாஸித்தால் ஸித்திபெறலாமென்றும் வஸிஷ்டர் திலீபருக்கு உபதேசஞ் செய்தார். தன்னுடைய தபோபலத்தால் சக்ரவர்த்திக்குரிய ஸகல விதமான ஸவுகரியங்களையும் காட்டில் கற்பிக்க வல்லவராயிருந்தும், திலீபர் நியமமாய் தபஸ் செய்ய வேண்டியவர் என்பதை உத்தேசித்து, அரண்யத்திலிருக்கும் தபஸ்விக்குரிய ஏற்பாட்டை மட்டும் அச்சக்ரவர்த்திக்கு, வஸிஷ்டர் செய்வித்தார். அதைஅனுஸரித்தே திலீபரும் அவர்பத்னியும் வேறொருவர் ஸகாயமின்றி ஒருபர்ணசாலையில் வஸித்துக்கொண்டு தர்பையால் செய்த பாயில் உறங்கிக் காலையில் ரிஷி சிஷ்யர்கள் வேதாத்யயனம் செய்யும் சப்தத்தைக்கேட்டு விழித்துக் கொண்டார்கள்.

ஜி. எஸ். கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயர், பீ. ஏ.

சொந்தக்காரியங்களை எடுத்து உரையாமை.— உன்னுடைய வீட்டுக் காரியங்களைப் பற்றியாவது பிறருடைய காரியங்களைப் பற்றியாவது பேசவே பேசாதே; அவரவர்கள் வீட்டில் எத்தனையோ விஷயங்கள் இருக்கலாம். அவர்களும் உன் வீட்டு விஷயங்களைப்பற்றிப் பேசலாகாது; நீயும் அவர்கள் வீட்டு விஷயங்களைப்பற்றிப் பேசக்கூடாது. வீட்டு விஷயங்கள் எப்பொழுதும் வெகு சாவதானமாய்ப் பேச வேண்டியவை. ஏனெனில், எப்பொழுதாவது எவ்வளவு கொஞ்சமாய்ப் பேசினாலும் அப்படிப்பட்ட விஷயங்கள் யாருடையமனதுக்காவது வருத்தத்தைஉண்டு பண்ணவே பண்ணும். ஸ்திரீ புருஷர்கள், தகப்பன் பிள்ளைகள், இஷ்டர்கள் சிநேகிதர்கள் இவர்களுக்குள் எவ்வளவோ சமாசாரங்கள் இருக்கலாம். இவர்களில் சிலர் பார்வைக்கு ஒருவிதமாயும் அந்தரங்கத்தில் மற்றொருவிதமாயும் இருப்பார்கள். யார் எப்படிப் போனாலும் நமக்கென்னவென்று ஒருவருடைய வீட்டு விஷயங்களைப்பற்றியும் பேசாமலிருப்பதே மரியாதை.

தெய்வ நீதி

THE WAYS OF GOD

ஓர் உந்நதமான மலையில் வஸித்துக்கொண்டிருந்த ஸந்நியாஸி யொருவர், இவ்வுலகத்தில் நடக்கும் காரியங்களைக் கவனித்து, துர்மார்க்கர்களாயுள்ளவர்கள் தங்கள் நடத்தைக்கேற்பத் தாங்களடையவேண்டிய துக்கத்திற்குப் பதிலாகச் சுகம் அனுபவிப்பதையும், சன்மார்க்கர்களாயுள்ளவர்கள் தங்கள் நடத்தைக்கேற்பத் தாங்களடையவேண்டிய ஸுகத்திற்குப் பதிலாகத் துக்கம் அனுபவிப்பதையும் கண்கூடாகப் பார்த்துத் திகைப்புற்றவராய், இவ்வுலகத்திற்குக் காரணராகவுள்ள கடவுள், பூரண நீதியுடையவராயின், இவ்வித மாறுதல்கள் நடத்தல் எவ்வாறென்றெண்ணி, அவ்வெண்ணத்தினாற் பலபல சந்தேகங்களடைந்து மனவருத்தமுற்று, இவ்வித சந்தேகங்களையும் மனவருத்தத்தையும் நிவர்த்தித்துத் தெளிவையும் மெய்ஞ்ஞானத்தையும் கொடுக்கவேண்டுமென்று கடவுளை நோக்கித் தியானஞ்செய்துகொண்டிருந்தார். இவ்வாறிருக்கும் ஸந்நியாஸி, ஓர் நாள் தமது தியானம் கலைந்து, அம்மலை யடிவாரத்திலுள்ள ஓர்சுனையில் ஓடுகின்ற நீரோட்டத்தை உற்றுப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தனர். அப்போது ஓர்மனிதன் குதிரைமேலேறிச் சவாரி செய்து களைத்தவனாய், அச்சுனையினிடத்தில் வந்து சேர்ந்து குதிரையைவிட்டுக் கீழேயிறங்கித் தன்தோளில் மாட்டிக் கொண்டிருந்த பொற்காசுப் பையைக்கழற்றிக் கரையோரத்தில் வைத்துவிட்டுத் தண்ணீர்மொண்டு குடித்துத் தாகசாந்தி செய்துகொண்டு இளைப்பாறித் திரும்பிப் போகையில், பொற்காசு நிறைந்த பையை எடுத்துக்கொள்ள மறந்து, குதிரைமேலேறி வேகமாய்ப் போய் விட்டான். அவன்போன சற்றுநேரத்திற்குள் வேறொரு பிரயாணி களைத்தவனாய்த் தண்ணீர் குடிக்க அங்குவந்தபோது, பொற்காசு நிறைந்த பையைப்பார்த்துப் பொட்டென வெடுத்து மறைத்துக்கொண்டு அதிதீவரமாய் நடந்து விட்டான். அதன்பின் சற்றுநேரம் பொறுத்து விறகு வெட்டுவோனொருவன், காடெங்கும் அலைந்து திரிந்து வெகுபிரயாஸத்துடனே

விறகுகளை வெட்டிப் பெருஞ்சுமையாக்கித் தலைமேற்சுமந்து களைத்தவனாய் அச்சுனைக்கு வந்து சுமையை இறக்கிவிட்டுத் தண்ணீர்குடித்துத் தாகவிடாய் தீர்த்து தனது ஆயாசம்தீரும் பொருட்டு அக்கரையின்மேற் சற்றுநேரம் படுத்திருந்தான். அத்தருணத்திற் பையை மறந்து விட்டுப்போன பிரயாணிக்குத் தன் பொற்காசுப்பையின் ஞாபகம் தோன்ற, திடீரென்று குதிரையைத் திருப்பி அதிவேகமாய் அச்சுனையண்டைவந்து அதன் கரையெங்குந்-தேடித்தன் பொற்காசுப்பையைக் காணாமையால்அங்குபடுத்திருந்த அவ்விறகுதலைவனே அப்பையை எடுத்திருக்கவேண்டுமென்று நிச்சயித்துக்கொண்டு, அவனைப்பார்த்து "நான் இங்கு வைத்துப்போன பொற்காசுப்பை எங்கே" என்றான். அதுகேட்ட விறகுதலையன், (வாஸ்தவத்தில் ஒன்றுமறியாதவனாகையால்) "உண்மையாகவே நானொன்றுமறியேன்" என்றான். அப்போது பிரயாணி மிகவும் கோபாவேசங்கொண்டு, தன் உடைவாளையுருவி அவ்விறகுதலையனை ஒரேவெட்டாக வெட்டி, அவனுடைய மூட்டை முடிச்சுகளைச் சோதித்துப் பார்த்துத் தன்னுடைய பொற்காசுப்பை அகப்படாமையால் மனவருத்தத்துடன் திரும்பிப் போய்விட்டான். இவையனைத்தையும் உற்றுப்பார்த்துக் கொண்டிருந்த ஸந்நியாஸியானவர் பெருமூச்செறிந்து, "ஆ! கடவுளே!! ஒன்றுமறியாத ஏழையொருவன் அநியாயமாய்த் தன்னுயிரைப் பறிகொடுத்தானே" இதென்ன விபரீதம்! என்ன அலங்கோலம்!! அப்பொற்காசுப்பை அபகரித்தவனொருவனிருக்க, குற்றமற்ற விறகுதலையன் கொலையுண்டானே!" என்று மனம்பதறி நாக்குளறிப் புலம்பினார்.

அப்போது, "ஓ ஸந்நியாஸியே! இதைப்பற்றி உனக்கென்ன கவலை? இது உன்னுடைய வேலையல்லவே! உன் சொந்த வேலைகளிலுள்ள குற்றத்தை யுணராது நீ பிறருடைய குற்றத்தை ஏன் கவனிக்க நாடுகின்றாய்? ஒரு நிமிஷத்திற்குமுன் நீ செய்திருக்கிற வேலை இன்னதென்றும், ஒரு நிமிஷத்திற்குப்பின் நீ செய்யப் போகிறவேலை இன்னதென்றும் மறதியுள்ளவனும் உணராதவனுமாகிய நீதானா ஸர்வக்ஞானமும் ஸர்வசக்தியுமுடைய ஜகத்ரக்ஷகரின் கிருத்தியத்தை அளந்தறியச் சக்தியுடையவன்? ஓ தபோதனனே! தொடுத்த கருமத்தை முடித்து விடுவேனென்னும் தைரியமில்லாத நீதானா கோடானு கோடி அற்புதச் செயல்களை அடைவாகச் செய்துவரும் ஆண்டவருடைய கிருத்தியத்தைக் கண்டறியப் போகின்றாய்? ஓ! ஞானியே! உனக்குச் சமீபத்திலுள்ளதும் உன் திருஷ்டிக்கு அகப்படக்கூடியதுமான ஒரு பொருளினுண்மையைக் கூட அறிந்துகொள்ளக்கூடாத நீதானா, உனதறிவிற்குப் புலப்படாத அனந்த சக்தியை யுடைய அறிவாளரின் அற்புதத்தை அளவிடப் போகின்றாய்? ஓ! யோகியே! உனது சுற்றத்தார்களின் அவாவைத் திருப்திசெய்ய் ஏலாத நீதானா, அண்டகோடிகளிலுள்ள ஸர்வாத்மாக்களின் அபீஷ்டங்களனைத்தையும் அப்போதைக்கப்போது திருப்தி செய்விக்கும் ஸர்வ அதிகாரியினுடைய திருவுளச் செயலின் திறத்தைக் காண்பவன்? இது மதிஹீனம்! மதிஹீனம்!! அவருடைய கிரியைகள் உன்னுடைய பராக்கான பார்வைக்கு எவ்வாறு தோற்றினும் அதைப்பற்றி எப்போதும் உன்மனதிற் சந்தேகங்கொள்ளாதே! ஸர்வலோகாதிபரானவர் ஓரணுவளவும் பழுதுறாத நீதிபரர் என்பதை மாத்திரம் உன்மனதில் உறுதியாய் வைத்துக்கொள். அவர் இவ்வுலகத்தை யாளும் விதம் அணுவுக் கணுவாகவும் மஹத்துக்கு மஹத்தாகவும் உள்ளீடாகவேயிருந்து நடத்திவருவதாயிருக்கின்றது. கருவிகளையும் ஹேதுக்களையும் கொண்டே தமது திருவுளப்பாங்கை நடத்திவருகின்றார். மானிடர் இவ்விஷயங்களை யுணராமையால் அவரது திவ்ய லக்ஷணங்களையும் அறியாமல் ஐயமுறுகின்றார்கள். இதுபிழையாகும். ஆகிலும் நீ இப்போது கண்ட காட்சியின் உண்மையை உணரவேண்டுமானால் இதோ தெரிவிக்கின்றேன் கேள்.

"பொற்காசுப் பையைக் கண்டெடுத்தவனுடைய பிதாவின் ஆஸ்தியை அனேக வருஷங்களுக்குமுன்னே குதிரைச்சவாரிப் பிரயாணியின் தகப்பன் அபகரித்துக் கொண்டானாகையால், ஆஸ்தியை இழந்தவனுடைய குமாரன், ஆஸ்தியை அபகரித்தவனது குமாரனுடைய பொற்காசுப்பையைப்பெறும்படிச் செய்தோம். சிறிதுகாலத்திற்குமுன் விறகுதலையன், காட்டில்தனியேவந்து கொண்டிருந்த குதிரைச்சவாரிப்பிரயாணியின் தகப்பனைக் கொலைசெய்திருந்தான்; அதனால் கொலையுண்டோன் குமா

ரனுல் விறகுதலையன் கொலையுண்ணச் செய்தோம். ஓ தபஸ்வியே! காரியம் இவ்வாறிருப்பதனுல் முன்னும் பின்னும் சம்பந்தமாயுள்ள விஷயங்களை யறியச் சக்தியில்லாத நீ கடவுளுடைய செயல்களைப்பற்றிச் சந்தேகங் கொள்ளும் மதிஹீனத்தை இன்றேடே விட்டுவிடு" என்னும் அசரீரிவாக்குப் பிறந்தது. இவ்வசரீரியைக் கேட்ட ஸங்நியாஸி தம் மதிஹீனத்தையுணர்ந்து மிகப்பணிவாய்க்கடவுளைப்பன்முறை நமஸ்கரித்து, "ஹே ஸர்வேச! உமது திருவுளத்தை யறியாத எளியேனது அபராதத்தை மன்னித்தருளுக" என்று துதித்துத் தமது வாஸஸ்தானஞ்சென்றனர். சிறுவர்களே! கடவுளது நீதி முறையைப் பாருங்கள்! அவர் அறியாதது ஒன்றுமிராது என்பது இதனுல் தெரிய வருகிறது. ஆதலால், இனி நீங்கள் ஒரு வருக்கும் தீங்கிழையாமலும் பொய்மொழியாமலும் தாய்தந்தை குரு முதலியோரிடம் அன்பு பூண்டு பரோபகாரிகளாய் இருப்பீர்களாக.

T. K. இராமபத்ர சாஸ்திரி.

முகத்தைப்பார்த்துப் பேசுதல்.—நீ ஜனங்களுடன் பேசும்பொழுது எப்பொழுதும் அவர்கள் முகத்தைப்பார்த்தே பேச வேண்டும். அப்படிச் செய்யாவிடில் நீ சொல்வதில் உனக்கே சந்தேகமிருப்பதாகப் பிறர் எண்ண இடமாகும். அன்றியும் நீ பேசும்பொழுது ஜனங்களுடைய முகங்களைப்பார்த்து அவைகளில் உண்டாகும் குறிகளைக் கவனியா விடில், உன் பேச்சுக்கள் அவர்கள் மனதில் எவ்வித அபிப்பிராயத்தை உண்டாக்கின வென்பதை எப்படி அறியக்கூடும்? அகத்தழகு முகத்திலே தெரியுமாதலின், ஜனங்களுடைய அந்தரங்கமான அபிப்பிராயத்தை, அவர்கள் சொல்லும் சொல்லைக் காதால் கேட்பதை விட அவர்கள் முகக்குறிகளைக் கண்ணுல்பார்ப்பதனுல் எளிதில் அறியலாம். "அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோனெஞ்சம் கடுத்தது காட்டும் முகம்,' என்று திருவள்ளுவரும் சொல்லியிருக்கிறுர்.

உபநிஷத் ரத்தினமாலை

THE SUMMARY OF THE MINOR UPANISHADS

41. முக்திகோபனிஷத் (108)

மனோரம்மியமான அயோத்தியில், ரத்னமண்டபத்தில் ஸீதா லக்ஷ்மண பரத சத்ருக்ன ஸமேதராய் வசிஷ்டசுகாதி பாகவதர்களால் இடைவிடாமல் துதிக்கப்பட்டு ஸர்வஸாக்ஷியாக ஸ்வரூபத்யானத்தில் மூழ்கியிருந்த **ஸ்ரீராமரது** ஸமயத்தை மிகுந்த ஆவலுடன் எதிர்பார்த்திருந்த **ஹனுமார்**, அவர் ஸமாதிகலைந்து விழித்த தருணம் நோக்கி, மஹாவிநயத்துடன் அடுத்து, தீர்க்க தண்டம் ஸமர்ப்பித்து, 'உமது உண்மை உருவை உள்ளபடி விளக்கும், பந்த நிவர்த்தி மோக்ஷப்ராப்தி உபாயத்தை கிருபைகூர்ந்து அருளிச்செய்யவேண்டும் என்று ப்ரார்த்தித்தார்.

ஸ்ரீராமர்:—வேதாந்தத்தில் நான் நிலைத்திருக்கிறேன், அதை நன்ருக ஆராய்ச்சி செய்.

ஹனுமார்:—வேதாந்தங்கள் எவை ?

ஸ்ரீராமர்:—வேதம் என்னுடைய மூச்சுக்காற்று. எள்ளுள் எண்ணெய்போல வேதாந்தம் வேதத்துள் கலந்து நிலை பெற்றுள்ளது.

ஹ:—வேதவேதாந்தங்களை விளக்கவேண்டும்.

ரா:—வேதம் நான்கு. ஒவ்வொன்றுக்கும் அநேக சாகைகள் உண்டு. வேதாந்தங்களாகிய உபநிஷத்துக்களும் அநேகம்: ருக்வேதத்தில் 21 சாகைகள், யஜுஸில் 109, ஸாமத்தில் 1000, அதர்வண வேதத்தில் 50. ஒவ்வொரு சாகைக்கும் ஒவ்வொரு உபநிஷத்துண்டு. ஆக உபநிஷத்துக்கள் 1180. இவைகளுள் ஒரு ருக்கை எவன் என்னிடம் நிஜ பக்தியுடன் படிக்கிருனே, அவன் மேலான ஸாயுஜ்யபதத்தை அடைவன்.

ஹ:—முக்தி ஒன்றென்று சிலரும் முக்தி அநேகமென்று வேறு சிலரும் கூறுகிருர்கள். பின்னவர்கள் அவைகளை அடைய வெவ்வேறு வழிகளையும் கூறுகிருர்களே. இதன் உண்மை என்ன?

ரா:—பரமார்த்த ஸ்வரூபமாக விருக்கும் முக்தி ஒன்றே. இதன் கீழ்ப்பட்டதாக சிற்சில அபிவிருத்தி நிலைகள் உண்டு. என் நாம பஜனம் ஸாலோக்யமுக்தியைத் தரும். காசியில் எந்த விடத்தில் மரணமடைந்த

போதிலும், விச்வநாதரால் என் தாரக மந்திர உபதேசஞ் செய்யப்பட்டு இறப்பவன் ஸகல பாபங்களிலிருந்தும் விடுபட்டு என் ஸாரூப்ய முக்தியை அடைகிறான். ஸதாசார்ம், இந்திரிய மனோ நிரோதம் முதலியவையுடைய த்விஜன் என்னிடம் புத்தியைச் செலுத்தி என் ஸாமீப்ய மடைகிறான். குரு உபதேச மார்க்கப்படி என்னை த்யானம் செய்பவன் ப்ரமாகீட ந்யாயப்படி என்ஸாயுஜ்யத்தை அடைவான். கைவல்ய முக்தி, முமுக்ஷுக்களுக்கு மாண்டூக்ய உபநிஷத் ஒன்றாலேயே ஏற்படும். இதனால் ஏற்படாவிட்டால் 10 உபநிஷத்துக்கள் அப்யாஸம் செய்யவேண்டும். இதனாலும் ஞானம் திடப்படாவிடில் 32 உபநிஷத்துக்களை அப்யஸிக்கவேண்டும். 108 உபநிஷத்துக்களால் விதேக முக்தி ஏற்படும். (பின்னர் ஸ்ரீராமர் 108 உபநிஷத்துக்கள் பெயரையும் சாந்தி மந்திரங்களையும் கூறுகிறார்). இவைகளால் ஸகல பந்தமும் நீங்கி முக்தி கைகூடும். இவைகளை அனதிகாரிகளிடம் கூறலாகாது. ஸதாசார ஸத்குண ஸம்பூர்ண ஞான ஸாதனசதுஷ்டய ஸம்பன்னன் இவைகளை, தேஹம் நீங்கும் வரையில் விதிப்படி அப்யாஸம் செய்துவந்தால் முடிவில் ஏற்படும் முக்தியே கைவல்ய முக்தி: விதேஹ முக்தி. இது ஞான மார்க்கத்தால் ஏற்படுவது. முடிவான ஸத்ய லோகத்தில் ப்ரஹ்மா இந்த ஞானத்தைப் புண்யவான்களுக்கு உபதேசித்து அவர்களைத் தம்முடன் கைவல்யம் பெறும்படி செய்கிறார்.

ஹ:—ஜீவன் முக்தி என்றால் என்ன?

ரா:—கர்திருத்வ போக்த்ருத்வ ஸுக துக்க முதலியவைகள் ரூபமான மனம் துக்க ரூபமானதால் பந்தம் ஏற்படுகிறது. இதன் அடக்கம் ஜீவன் முக்தி.

ஹ:—விதேஹ முக்தி என்றால் என்ன?

ரா:—பானை உடைபட்டால் அதனுள்ளிருந்த ஆகாசத்தின் நிலையைப்போல ப்ராரப்த க்ஷயத்தாலே ஏற்படும் நிலை விதேஹ முக்தி.

ஹ:—இம்முக்திகளுக்குப் பிரமாணம் என்ன?

ரா:—108 உபநிஷத்துக்களும்.

ஹ:—அவை நிறைவேறுதல் எப்படி?

ரா:—புருஷ ப்ரயத்தனத்தாலேயே நிறைவேற வேண்டும்.

ஹ:—அவைகளின் பிரயோஜனம் என்ன?

ரா:—கர்திருத்வாதி துக்கம் நீங்குவதால் ஏற்படும் நித்யானந்தந்தான் பலன்.

மேல் ஸ்ரீராமரே இந்த விஷயங்களை எடுத்துப் பலவாறு விஸ்தரிக்கிறார்:—

புருஷப்ரயத்னம், சாஸ்திரீயம் அசாஸ்திரீயம் என இருவகைப்படும். முன்னது பரமார்த்தத்தையும் பின்னது அநர்த்தத்தையும் விளக்கும்.

வாஸனைகள் என்பவைகள் விஷயத்தில்தான் உன் புருஷ யத்தனத்தைச் செலுத்தவேண்டும். வெளி வஸ்து உணர்ச்சியால் வெளிப்பட்டு அந்த வஸ்துக்களில்பற்றி மனதின் சஞ்சல ஸ்வரூபத்திற்குக்காரணமாக விருப்பது வாஸனை. மேலும் இந்த வெளிப் பழக்கத்தால் உறுதியான பாவனை ஏற்பட்டு முன்பின் யோசனை இல்லாமலிருக்கையில் திடீரென்று வெளி வஸ்துக்களை விரும்பிப் பாய்ந்தோடுவது இந்த வாஸனையின் தடிப்பு. இந்த வாஸனை இரண்டுவிதம். சுப அசுப வாஸனைகளே; அதாவது சுத்த மலினம் என்றும் கூறுவதுண்டு. அசுபவாஸனைகள் மாறிமாறி ஜனன மரணச்சுழற்சிக்குக் காரணம். சுபவாஸனை வறுத்த விதைபோல மேல்முளைப்பதற்குக்காரணமாகாது. அசுப வாஸனைகள் தேஹவாஸனை, லோகவாஸனை, சாஸ்திரவாஸனை என மூவகைப்படும். இவைகளால் ஞானம் விளங்காமல் தடைபடும். இவைகளைப் புருஷ முயற்சியால் தடுத்து சுபவாஸனைகளிலேயே பழக்கவேண்டும். சுபாசுபங்களுக்கிடையில் தான் வாஸனைகள் மாறி வரும். ஸாவதானமாகவும், பொறுமையுடனும் இந்த நற்பழக்கத்தைச் செய்து வரவேண்டும். இப்படிச் செய்துவந்தால் இரண்டுவித வாஸனைகளும் உன்னை விட்டு நீங்க, வாஸனாக்ஷயம் ஏற்படும். இந்த க்ஷயம் வந்ததோ இல்லையோ என்ற ஸந்தேஹம் உள்ள வரையில் சுபவாஸனைகளிலேயே நிலைபெற்றிருக்க வேண்டும். இதனால் ஒருகெடுதியும் வாராது. ஒரு புருஷன் அவனது வாஸனாஸ்வரூபமே ப்ரபஞ்சஸம்பந்த வாஸனை உள்ளவரையில் மோஹமடைவன். அதன் வேகமிருக்கின்றவரையில் இது நீங்குவதில்லை. இவன் பைத்தியம் பிடித்தவன்போலாவான். வாஸனாக்ஷயமாகி எதைப்பற்றுகிறானோ அதேயாகிறான். அநேக சாஸ்திரங்களைப் படித்தும் பயனில்லை. வாஸனாக்ஷயத்தை முன்னிட்டு ஆத்மாவை ப்ரயத்தனத்தால் தேடவேண்டியது.

இதை வேறு இரண்டுடன் சேர்த்தே அப்யஸிக்க வேண்டும்; இல்லாவிடில் மோக்ஷம் ஏற்படாது. அவை யாவன, மனோநாசம் தத்துவஞானம் என்பவைகளே. தனித்தனி இவைகளில் எவ்வளவு காலம் பழகிவந்தாலும் பயன் ஏற்படாது. இவைகளில் வெகுகாலம்ஸமப் பழக்கமாகிய யோகத்தால் ஹ்ருதயப்பற்றுகள் சிதறிவிடும். வெகுகாலப் பழக்கமல்லவா ஸம்ஸாரம்! இதனால் மனம் எண்ணெய்வற்றிய தீபத்தைப்போல அடங்கிவிடும். இப்படிப்பட்ட மனதை என்னிடம் செலுத்துபவன் நானேயாய் விடுவான். இந்நிலையை அடைந்தவனெல்லாம் செய்து முடித்தவனாவன். இது தான் மோக்ஷமார்க்கம், இப்படிப்பட்டவன் விஷயங்கள் மத்தியிலிருந்தும் தாக்கற்றிருப்பன்.

வாஸனையால் மூச்சும், மூச்சால் வாஸனையும் பரஸ்பரம் திடப்பட்டு அதிகமாகும். இவைகளால் மனம் தலை தூக்கும். இவைகள் இரண்டில் எதையடக்கினாலும் மனம் அடங்கிவிடும். வாஸனாக்ஷயத்தால் மனம் உருவிழக்க அமனஸ்க நிலைவரும். உண்மை விளங்கும்வரை சாஸ்திரப்படி நடக்க

வேண்டும். உண்மை விளங்கிவர சுபவாஸனை தானே நீங்கும்.

மனோநாசம் இருவிதம். ஜீவன் முக்தனிடமிருப்பது ஸ்வரூபநாசம். விதேஹமுக்தனிடமிருப்பது அரூப நாசம். நன்மனம் அடங்கி விடுகையில் ஏற்படுவது ஸ்வரூபநாசம். மனதே ஸம்ஸாரமரத்திற்கு வேர். அது ஸங்கல்பரூபம். இதன் ஆணிவேரான ஸங்கல்பம் க்ஷய மாகவேண்டும். ஸங்கல்பம் உண்டாகும்போதே, தலை எடுக்க வொட்டாது அடிப்பது ஒன்றுதான் இதற்கு வழி. ஏக வஸ்து அப்யாஸத்தால் மனமடங் காதவரையில் அது இருட்டில் உலாவும் வேதாளந் தான். இதனை அடக்கிவருபவனுக்கு ஆசைகுறைந்து கொண்டேவரும். எவ்வளவு கஷ்டம் வந்தபோதிலும் பல்லைக்கடித்துக்கொண்டு இந்த மனதை அடக்கமுயல வேண்டும். தத்வஞானம் ஸத்ஸங்கம், வாஸனாக்ஷயம் சுவாஸபந்தம், இவைகள் மூலமாக மனதை யடக்க வேண்டும். இவைகளில்லாது இதைச் செய்யவே முடியாது. இதைச்செய்வதற்கு உற்பத்தி கிரமத்திற்கு விரோதமாக ஒடுக்கியபின் மிஞ்சும் ஆதிகாரணத்தைச் சிந்திக்கவேண்டும். இதனால் ஏற்படும் அகங்காரமற்ற பிரஹ்மாகார விருத்திக்கு ஸம்பரஞ்ஞாத ஸமாதி என்றும், இதில் பரமானந்தம் பிராகாசிக்கும்போது அஸம் பரஞ்ஞாத ஸமாதி என்றும் பெயர். ஒன்றன்தாக் கின்றி ஏற்பட்டு நிலைக்கும் ஸமாதிக்கு அதத்வ்யா விருத்தி ஸமாதி என்று பெயர்.

ஞானஞானங்களுக்கு அப்பாற்பட்டு எவன் நானே பிரஹ்மம் என்று நிலை பெறுகிறானோ அவன் பிரஹ் மத்தை உணர்ந்தவனல்லன், பிரஹ்மமே. இவ்வாறு பிரஹ்மத்தை உணரா சாஸ்திர பண்டிதர்கள் சுவை யறியா அகப்பையே.

தேஹ விரக்தியில்லாதவனுக்கு என்ன கூறினாலும் என்ன? தேஹ அசுத்தம்,ஆத்மா சுத்தம்: வாஸனா ஸம் பந்தமே பந்தம், இதன் நாசமே மோக்ஷம். விஷயவா ஸனையை முந்தித்தள்ளி சுத்த வாஸனையைப் பிடித்து அவைகள் நழுவி மோக்ஷ ஆசையாக இதுவும் நழுவும் ஸமாதியில் நிலைப்பாய். நிற்குண, நித்ய, துக்கத்வம் ஸகமான என் ரூபத்தை பஜி. 'நானே ப்ரஹ்மம் நானே எல்லாம்: ஓம் நான் ஸர்வ ஸம்பூர்ணன்? என்று ஸதா பாவனை செய்.

இப்படி இருந்தால் தேஹம் நீங்குகையில் விதேஹ முக்தி தானே ஏற்படும். ஆகாசத்தில் யாதொரு தடையுமின்றி கண் எப்படி அகண்டமாக நோக்கு கிறதோ அதுபோல விஷ்ணுவின் பரமபதத்தை ஞானி கள் இடைவிடாது காண்கின்றனர். இந்த அகண்டக் கண் உடைய ப்ராஹ்மணர்கள் அதை வாயாரத் துதித்து வெளிப்படுத்துகின்றனர்.

நசுக்கிப் பேசுதல்.—நாம் ஏதாவதொரு சங்கத் தில் பேசும்பொழுது நசுக்கினாற்போல் ஞாபகத்தில் உள்ள கோணல்களை யெல்லாம் எடுத்து இகழ்ந்து பேசுவோமேயானால் அது சங்கத்தார்களுக்குப் பிரிய மாயிருக்கவே மாட்டாது.

மாணவர் பக்கங்கள்

STUDENTS' PAGES

✓ 1. ஆத்திசூடி விளக்கம்

28. அழகலாதன செயேல்

பழிப்புக்கு இடனாக உள்ளகாரியங்களை ஆபத் காலத்திலும் செய்யாதிருக்கவேண்டும்என்பது இதன் பொருள். வெறும்முகத்தழகுஅழகல்ல நடத்தையழகே யழகு. ஒருவனுக்கு நடத்தை யழகு இருந்துவிட் டால் வெளியழகில்லாவிடினும், 'இயற்கை விஷயத் தைப்பழிப்பதுபாவம், இவன் தன்னால் இயன்றவரை யில் நல்வழியிலேயே முனைந்திருக்கிறான்;' என்று கருதி அவன் அழகின் குறைவை ஒருபொருட்டாகப் பாராட்டார்கள் உலகத்தவர். இராயர்சபைக்கு இரண்டு வேசிகள்வர, அவர்கள் அரசன்குணத்தைக் கொண் டாடிப் பேசிவிட்டு முடிவில்ஒருத்தி 'அரசன்குணம் கல்லும் கரடுமாக விருக்கிறது என்றும், மற்றொரு த்தி 'அரசன் குணம் முள்ளும் முரடுமாக இருக்கிறது என்றும் கூறிவிட்டுப் போனார்கள். இதன்பொருள் ஒருவருக்கும் விளங்காமற் போக அப்பாஜியிடம் இந்த விஷயம் கூறப்பட்டது. கொஞ்சங்கூட நிதானிக்கா மல், அவர்கள் 'அரசன்குணம் கற்கண்டு போலவும் பலாப்பழம்போலவும் இருக்கிறதுஎன்றார்கள்' என்று மறுமொழி கூறிவிட்டான். ஒருவனுக்கு நடத்தை யழகிருந்து முகத்தழகு இல்லாமற் போனாலும் கற்கண்டு, பலாப்பழம் முதலிய பார்வைக்குக் கடின மாயும் உண்மையில் ருசியாயும் உள்ள பொருள்களைப் போல சிறந்தவனென எல்லோராலும் கொண்டா டப்படுவான்.

இப்படி இல்லாது ஆள் ஒழுங்காக விருந்து காரி யத்தில் மாத்திரம் இகழக் கூடியவைகளைச் செய்து வந்தால் அவன் புகழ் நீடித்து நிற்காது. முதல் முதல் பார்வைக்கு எல்லோரும் அவனைச் சிறப்பாக மதிக்கலாம். நெருங்கிப் பழகத் தொடங்கிவிட்டால் அவன் சாயம் வெளுத்துவிடும். 'இவன் ஏதடா பூநாக மிருக்கும் தாழம்பூப்போல பார்வைக்குப் பகட்டாயும் உண்மையில் கொடியவனாயுமிருக்கிறான்' என்ற அப கீர்த்தி அவனுக்குச் சீக்கிரம் வந்துவிடும். இதோடு நின்றுவிடாது உண்மையான உள்ளழகாகியநடத்தை அமைந்து வெளியழகும் சேர்ந்த எவனிடத்தும் இக்கொடியவன் வேஷத்தால் ஜனங்களுக்குப் பொது வான அவநம்பிக்கையும் ஏற்பட்டுவிடும். ஆகவே அழகலாதனசெய்தால், செய்பவனுக்கு அபகீர்த்தி வருவதோடுங்கூட, அவனைப்போல வெளித்தோற்ற மாத்திரமிருந்து உண்மையில் நல்லவனாக விருப்பவ னிடம் ஜனங்களுக்கு வீண் அவநம்பிக்கை உண்டாகி விடும்.

இம்மாதிரி அழகலாதன செய்வதால் செய்பவனுக் கும் அவனைப் போன்று இருப்பவனுக்கும் வீண் அப வாதம் ஏற்படும் என்பதற்கு அநேக திருஷ்டாந்தங்கள் இருக்கின்றன. ஸந்யாஸி ஆச்ரமம், மிகச்சிறந்த

தென்று ஸகலசாஸ்திரங்களும் கூறுகின்றன. ஸந்யாஸிகள் என்று வேஷம் தரித்துவரும் சிலபாசாங்குக்காரரது வஞ்சகச் செயல்களால் அந்தச் சிறந்த ஆச்ரமத்திற்கே ஒரு அபவாதம் இக்காலத்தில் ஏற்பட்டுவிட்டது. இம்மாதிரியேசிலபிராஹ்மணர்களதுசூதுத்தொழில்களால் இக்காலத்தில் பிராஹ்மண த்வேஷம் அதிகமாகிவிட்டது. பரமமுடிவை எடுத்துக் கூறும் நிஷ்களங்கமான வேதாந்த சாஸ்திரத்திற்கு ஆபாஸ வேதாந்திகள் துணிச்சலான காரியங்களால், நன்னடக்கைக் கோட்பாடுகளுக்கு முற்றிலும் விரோதமானது வேதாந்தம் என்ற கெட்ட எண்ணம், இப்பொழுது பெரும்பாலாருள்ளும் பரவிவருகிறது. 'கும்பிடப்போனவன் தெய்வத்தைக் கெடுத்தான்' என்று ஒரு பழமொழி யுண்டு. விக்ரஹாராதனை செய்பவர்களில் பெரும்பாலோர் காம்ய ஆராதனைகளை விடாது செய்து மஹாவிஷ்ணு, ஸுப்ரஹ்மணியம் முதலிய ஸாத்வீக தெய்வங்களை ஆவேசம் உண்டாக்கும் ஐயன்பிடாரி முதலிய க்ஷுத்ர தேவதைகளுக்கு நிகராக்கிவிட்டனர். 'குலத்தைக் கெடுக்கவந்த கோடரிக் காம்பு' என்ற ஒரு வசனமும் உண்டு. கோடரிக் காம்பு மரத்தாலாகியது. ஒரு மரம் அவ்வாறு ஏற்பட்டு தன்னைப்போன்ற மரங்களை யெல்லாம் அந்தக் கோடரி தறித்து அடிக்கும்படி செய்கிறது. இதுபோலவே சிறந்த குலத்தில் பிறந்தவன் அழகலாதனசெய்தால் அவன் குலம் முழுவதையும் கெடுக்கவந்த ஒரு கோடரிக் காம்பாகிவிடுவான். வியபிசாரம் என்ற அழகலாதனசெயலைச் செய்யும் பெண் ஒருத்தி எவ்வளவுஅழகு, உயர்ந்த குடிப்பிறப்பு, செல்வச் சிறப்பு முதலிய சீர்கள் எல்லாம் வாய்க்கப் பெற்றிருப்பினும், எல்லாவற்றையும் அழித்துவிட்டு பெண்களுக்கே பொதுவான கெட்ட அபவாதத்தை இழுத்துவிட்டுவிடுவாள். ஆதலால் சிறந்த விஷயங்களோடு ஸம்பந்தப்பட்டவர்கள் அழகலாதன செய்தால், தமது சீர் குலையும்படி செய்துவிடுவதுமன்றி தம்போலவிருந்து நற்குணமும் வாய்ந்திருக்கப் பெற்றவர்கள் எல்லோரது சீரையும் குலைத்துவிட்டு; மஹா பாபியுமாகிவிடுவர்.

இவ்வளவுகொடியஅழகலாதனவற்றைச்செய்யும்படி அறிவுடையோரைத்தூண்டுவது யாது என்றசங்கை பிறக்கும். இரண்டுவித காரணங்கள் இதற்கு உண்டு. அவையாவன: ஆபத்காலங்கள், ஆசை என்னும் இவைகளே. மனத்தின்கண் ஆசை ஏற்படாவிட்டால் வெளியில் எவ்வளவு ஆபத்துகள்வரினும் அழகலாதன செய்வது ஏற்படாது. ஆபத்துகள் இல்லாவிடினும் ஆசை மனத்தில் ஏற்பட்டுவிட்டால் கொடியநிலை உடனே வந்துவிடும். இந்த ஆசைதான் அழகலாதன செய்வதற்கு முக்கிய காரணம் என்று கூறுகிறார் பகவான் கீதையில். ஆசைஅதிஸூக்ஷ்மமாக உள்ளே இருப்பது. இதைத்தகுந்த விசாரங்கள் மூலமாக உணர்ந்து, விஷயங்கொடுத்து திருப்திபண்ண முயன்றால்நெய்பெய்த நெருப்புப்போல ஆசைகிளம்பி ஓங்கும் என்று கண்டு எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமாக விருக்கும் ஆத்மாவில் இதற்கு இருப்பே இல்லை. அதைக் கவனியாது ஒதுக்கிவிட்டால்தான் ஆசையை வெல்லலாம் என்று தேறித்தெளிந்து உண்மையில் நிலைக்கமுயலுவதே அழகலாதனசெய்யாமைக்கு நேரானவழி. இவ்வாறு ஆத்ம நிஷ்டையில்பழகினால்தான் ஆபத்துக்கள் எப்படி வரினும் அவைகளில் அகப்பட்டுக்கொண்டு இந்நீதிவாக்யத்திற்கு மாறாக நடக்காது தப்பிவிடலாம். இப்படிச் செய்ய முடியாதவர்கள் அழகலாதன செயல்களை விட்டுவிலகியே பழகி அந்த ஆசையைப் பட்டினிபோட்டுக் கொல்ல முயலவேண்டும். நமது முயற்சியையும் மீறி அப்படிச் செய்யும் நிலை நிற்காது வருமாயின் முற்பழக்க வீரியத்தால் ஏற்பட்டிருக்கும் வெறுப்பால் முரட்டுத்தனமாக அதற்கு இடங்கொடாது நின்றுதப்புவிக்கப் பழகவேண்டும். எந்த ஸமயத்திலும் இப்படிப்பட்டவர் 'அழகலாதனவற்றிற்கு இடையிலிருந்துகொண்டு அதைத்தடுக்க முயலுவதே மேலானநிலை' என்று குதர்க்கம் பேசி ஆபத்திற்கு இடையில்போக யத்தனிக்கவே கூடாது. இப்படிச் செய்யத் துணிபவன் நிச்சயமாக அகப்பட்டுக் கொண்டு விழிப்பது திண்ணம். இப்படிச் செய்யவேண்டும் என்ற குதர்க்க எண்ணம் தோற்றியதே அகப்பட்டு விட்டதற்கு ஓர் அடையாளம். எவனும் வருவதை முன்னரே தடுத்துவிடவேண்டும். மீறிவந்தால் ஒருகைபார்த்து விடவேண்டும் என்ற உறுதியே அழகலாதன செய்யாதிருப்பதற்கு முக்கியமான ஸாதனம்.

அழகலாதன செய்வதால் ஏற்படக்கூடும் கொடுமைகளை விளக்க அநேகம் கதைகள் உண்டு. சிவபக்த சிகாமணியாகிய ராவணன் பரதாரஹரணம் என்ற அழகலாததைச் செய்ததால் நிர்மூலமாகநாசமானான். ஸத்புத்திரவதமாகிய அழகலாததைச் செய்யப்புகுந்த ஹிரணியகசிபுஎன்றஸர்வசக்திமானும்முடிவில் இறக்கும்படி நேரிட்டது. இதுபோல புராணங்களில் அழகலாதன செயல் என்பதற்கு உதாரணகதைகள் ஏராளமாகக் காணலாம்.

அராபிக்கதையிலும் ஒன்று இந்தவிஷயமாக உள்ளது. ஒருஊரில் நேபர், டேஹர், என்ற இரண்டு அராபிப்பிரபுக்கள் இருந்தனர். நேபரிடம் அழகியகுதிரை யொன்றிருந்தது. அதற்கு எல்லா லக்ஷணங்களும் பொருந்தியிருந்தது. ஓட்டம் முதலியவைகளிலும் மிகச்சிறந்ததாக விருந்தது. டேஹர் இதை எப்படியாவதுவாங்கிவிடவேண்டும் என்று ஆசைவைத்து எவ்வளவோ பணம்ஒட்டைமுதலியவைகளை அதற்குப் பதிலாகக் கொடுப்பதாக ஆசைகாட்டினான். நேபருக்குத் தன்குதிரையை விட்டுப்பிரிய மனம்வரவில்லை. இப்படி இருக்கையில் ஒருநாள் டேஹர் ஒருநொண்டிப் பிச்சைக்காரன் வேஷம்போட்டுக்கொண்டு பட்டினி கிடப்பவன்போலப் பாசாங்கு செய்துகொண்டு கடைத்தெருவில் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தான். நேபர் தன் அழகிய குதிரையின்மீது ஸந்தோஷமாக ஸவாரி செய்துகொண்டு அவ்வழியேவர, அவனைக்கண்டதும் டேஹர் தீனஸ்வரத்துடன் 'ஐயா! ஏழை, நொண்டி மூன்றுநாள் பட்டினி; ஒரு பொட்டு ஜலம் கூடக்

கிடைக்கவில்லை;காதடைத்துப் போகிறது நகரமுடியவில்லை; எனக்கு உதவிசெய்தால் புண்யமுண்டு உனக்கு' என்று கெஞ்சி மன்றாடினான். மனங்கரைந்த நேபர் கருணையுடன் 'அப்பா என் குதிரைமேல் ஏறிக்கொள், உன்னை வீட்டிற்கு அழைத்துப் போய் சோறிடுகிறேன்' என்றான். 'ஐயா என்னால் அசையமுடியவில்லையே! நான் என்ன செய்வேன்' என்று பாசாங்கு செய்து கண்ணீர்வடித்தான் வஞ்சகப் பிச்சைக்காரன். உண்மைதான் என்று மதித்து நேபர் கீழேஇறங்கிநொண்டியை மெதுவாகத் தூக்கிக் குதிரையில் உட்காருவித்தான். நேபர் குதிரைமேலே ஏற யத்தனிப்பதற்குள் டேஹார் குதிரையைத் தூண்டி நாலுகால் பாய்ச்சலில் செலுத்தி 'அடே நேபர்! நான் யார் என்று தெரியவில்லையா? நான் ஆசைவைத்திருந்த குதிரைஎன்கையில்சிக்கிவிட்டது. வந்தனம் போய்வருகிறேன்' என்று விளித்துக் கூறிக்கொண்டே போனான். முதல் நேபருக்கு ஆச்சர்யமும், துக்கமும் வந்துவிட்டது. அதை அடக்கிக்கொண்டு திருடனைத்தொடர்ந்து சென்று சற்று நின்று தான் சொல்லப்போவதை கேட்டுவிட்டுப் போகும்படி நயந்துவேண்டினான்.நேபர் டேஹார்கொஞ்ச தூரத்தில் குதிரையை நிறுத்த, அவனை நோக்கி நேபர் 'என் குதிரையைத்தான் கைப்பற்றிவிட்டாய்,பகவத் ஸங்கல்பமும் அப்படி இருந்ததுபோல விருக்கிறது. போனால் போகட்டும். நீ என்னிடமிருந்து குதிரையை கைக்கொண்ட விதம் இன்னது என்பதை மாத்திரம் வெளிப்படுத்தி விடாதே. இதுதான் உன்னிடம் நான்கூறவேண்டியது போய்வா என்றுகூறித் திரும்பிவிட்டான் நிச்சிந்தையாக. 'ஏன்! வெட்கம் பாதிக்கிறதோ நேபர்' என்று பரிஹாஸம் பண்ணினான் டேஹார். 'எனக்கென்னப்பா வெட்கம்! ஈசன் செயலென்று நான் தேறிவிட்டேன். எனக்கொன்றுமில்லை. உலகில் நிஜமானபிச்சைக்காரர்கள்பட்டினி கிடந்து கொண்டிருப்பர். அவர்களுக்கும் ஸஹாயம் செய்ய ஜனங்கள் பயப்படுவர், உன் மோசத்தொழிலை நீ வெளிப்படுத்தினாய். நான் குதிரை இழந்ததை ஒரு பொருட்டாக மதியாவிடினும், அநேக ஏழைகள் வாயில் என்னால் மண் விழுந்து விடக்கூடாதே என்ற ஏக்கத்தால் இவ்வாறு கூறினேன். வேறொன்றும் இல்லை. போய்வா' என்று திரும்பிவிட்டான் சாந்தமாய் நேபர். டேஹார் இதைக்கேட்டதும், இடி விழுந்தவன்போல் அசைவற்று நின்றுவிட்டான். 'ஆஹா! என்ன மதிமோசம் போனோம்! அழகலாததது செய்து ஆனந்திக்கப் பார்த்தோமே யொழிய, அது எவ்வளவு கொடியதீ என்பதை நிதானிக்காமல் போய்விட்டோமே!' என்று எண்ணமிட்டுக்கொண்டு நேபரை அணுகி 'இந்தா அப்பா'உன்குதிரையைப் பிடித்துக்கொள். என்அழகலாதசெயலால் ஜனங்களுக்குதர்மசிந்தைஇப்படிக்குன்றிவிடும் என்று உணராது செய்துவிட்டேன். மஹாபாபம் செய்ய யத்தனித்த என்னை தருணத்தில் கை

✓ (இதன் தொடர்ச்சி 29-ம் பக்கம், முதல் பத்தி)

மொழிபெயர்ப்பு விளக்கம்

TRANSLATION MODELS

The old King shed tears and besought Theseus not to leave him desolate in his old age, more especially just as he had begun to know the happiness of possessing a good and valient son. Theseus, however, felt that he was in the right and therefore would not give up his resolution. But he assured his father that he did not intend to be eaten up unresistingly like sheep and that if the Minotaur devoured him, it should not be without a battle for his dinner. And finally, since he could not help it, King Ægeus consented to let him go. So a vessel was got ready and rigged with black sails; and Theseus with six other young men and seven tender and beautiful damsels, came down to the harbour to embark. A sorrowful multitude accompanied them to the shore. There was the poor old King, too, leaning on his son's arm, and looking as if his single heart held all the grief of Athens.

'என்னை அனாதையாகவிட்டுப் போகாதே. நல்ல தீரனான பிள்ளையை அடைவதால் ஏற்படும் ஸுகத்தில் ருசிகண்ட என்னை இப்பொழுது இப்படி விட்டுப் போவது நியாயமன்று' என்று கண்ணும் கண்ணீருமாய் மன்றாடினான் தீஸியூஸ் என்பவனைநோக்கி அந்த கிழவரசன். தான் நேர் நெறியிலிருப்பதாக தீஸியூஸுக்குத் தோற்றியபடியால் தன் உறுதியை மாற்றவிடங் கொடுக்கவில்லை. ஆயினும், ஆடுகள் போலத்தடையின்றி தன்னைத் தின்றுவிட இடங் கொடுப்பதாக வில்லை என்றும், சாப்பாட்டிற்குச் சண்டையிடாது தன்னை விழுங்க மைநோடாரை விடுவதில்லை என்றும், தன் தகப்பனுக்கு அவன் உறுதிமொழிகூறினான். முடிவில் எவ்விதத்திலும் தடுக்க முடியாமற் போய் விட, ஈஜியுஸ் ராஜன் அவனைப் போகவிட இசைந்தான். கறுப்புப்பாய் கட்டிய கப்பலொன்று அப்பொழுது தயார் செய்யப்பட்டது. ஆறு இளைஞருடனும் ஏழு அழகிய மிருதுவான பெண்மணிகளுடனும் தீஸியூஸ் கப்பலேறத் துறை முகத்திற்கு வந்தான். கரையை நெருங்குகையில் துக்கத்தில் ஆழ்ந்தஒரு கூட்டம் ஒன்று அவனைத்தொடர்ந்து வந்தது. அதற்கிடையில் பிள்ளை தோள்மேல் சாய்ந்து கொண்டு தன் மனத்துள் ஆதென்ஸ் வாஸிகள் துக்கமெல்லாம் திரண்டு குடிகொண்டிருப்பதாகக் காட்டும் முகக்குறியுடன் காணப்பட்டான், பாபம்! அந்த கிழவரசன்..

சிறுவர்களுக்கான பக்கங்கள்

CHILDREN'S PAGES

நந்தன் சரித்திரம்

5. யாத்திரைச்சருக்கம்

அல்லது

நந்தன்பக்தி முற்றியது

பாளைப்பூங்கமுகுடுத்த பழம்பதியினின் றும்போய்
வாளைப்போத் தெழும்பழனம் சூழ்தில்லை மருங்
| கணைந்தார்.

என்று இச்சருக்கக்கதையை சேக்கிழார்ஸ்வாமிகள் சுருக்கிக்கூறிவிட்டார்.

அறியாது போலிருந்த—செம்பொன்
அம்பலத்தாடியைக் கும்பிடவே
ஆதனூர் தனிலிருந்து—விடும்
அம்புபோலப் பறந்தையமின்றி
தில்லையருகில் வந்தார்—மனம்
தேறிக்கொண்டார் குறையாறிக்கொண்டார்

என்ற நொண்டிச்சிந்தால் இதேகதையைக் கோபால கிருஷ்ண பாரதியவர்களும் வெளியிட்டார்.

தனக்கும் தன் அம்பலக்கூத்தனுக்கும் இடையில் தடைபோல நின்றவேலை விலகியதும், நந்தனுக்கு உண்டான ஆனந்தத்திற்கு அளவேயில்லை. கானவர் வலையிற்பட்டுக் கைதப்பி ஓடும் மானுக்கும், புதி தாய் விடுபட்ட அடிமைக்கும், ஆண்குழந்தையை யடைந்த மலடிக்கும், நடுவில் கண்போய் திண்டா டிப் பின் திடீரென்று கண் பெற்றவனுக்கும், நந்தனுக்கு இப்பொழுது இருந்த கங்கு கரையிலா வானந்தம் இருக்காது என்றுதான் சொல்லவேண்டும்.

நந்தன் சிதம்பரம் நோக்கிப் புறப்பட்டு கொள்ளி டம் தாண்டிவந்தசிறப்பைக் கோபாலகிருஷ்ண பாரதி கள்,

நந்தன் சிதம்பரம் வருகிறான்—ஆதனூரை விட்டுக்
கொள்ளிடக் கரைபோனான்-நந்தன்
கோபுரங்களைக் கண்டான்

என்ற கீர்த்தனையாலும் நன்றாக வர்ணிக்கிறார்.

தன் இரைமேல் பாய்ந்து வரும்புலிபோல ஏழை க்குள் ஏழையாகிய மீனாக்ஷிதாயின் மாப்பிள்ளையான நடராஜமூர்த்தியாகிய த்ரேப்பவஸ்துவின் மேல் பாய்ந்து, ஆனந்தத்தாண்டவ மாடிக்கொண்டு, செழித்த கழனிகள், புற்றரைகள் அடர்ந்த ஸமவெளிகள் வழி யாக ஓடிவரும் நந்தனைக்கண்டு தேவர்களும் ஆனந்த பரவசர்களாகி விட்டனர். நந்தனும்:—

அருள்வடிவான மருந்து— நம்முள்
அற்புதமாக வமர்ந்தமருந்து
இருளறவோங்குமருந்து—அன்பர்க்
கின்புருவாகி இருந்தமருந்து
சஞ்சலம் தீர்க்கும் மருந்து—எங்கும்
தானேதானாகித் தழைத்தமருந்து
பிறப்பை ஒழிக்குமருந்து—யார்க்கும்
பேசப்படாத பெரியமருந்து
இறப்பைத் தவிர்க்குமருந்து—என்னுள்
என்றும் மதுரித்தினிக்கும் மருந்து.
நடராஜா நடராஜா நடராஜா நடராஜா
நடராஜா என்பதியே நடராஜா நடராஜா
நடராஜா என்நிதியே நடராஜா நடராஜா
நடராஜா நடராஜா நர்த்தன ஸுந்தர நடராஜா!

என்று வாய்விட்டுப் பாடவும் தொடங்கிவிட்டான். பக்தியால் மனமுருகிப் பரவசமாகி ஆடிப்பாடி அலை ந்துவரும் புண்யாத்மாக்களைக் காணுங்கால் தேவர் களுக்கு ஏற்படும் ஸந்தோஷம் வேறு எப்பொழுதும் உண்டாகாது—அவர்கள் பக்தி வெள்ளத்தில் மூழ்கிக் கிடப்பவராதலால்தான் இந்நிலை அவர்களுக்கு ஏற் பட்டிருக்கிறது. நந்தன் ஆனந்தத்தாண்டவமாடி இப் படி ஓடிவந்தகாலத்தில், பூமி ஆனந்தத்தால் அசைந்து கொடுத்ததாம், புற்கள் எல்லாம் அலைபாய்ந்து அசைந் தனவாம், தேவதைகள் ஆனந்தபாஷ்பமோ என்று ஐயுறும்படி ஆகாயத்திலிருந்து சிறு மழைத்துளி கள் உதிர்ந்தனராம். நந்தன் ஆனந்தத்தால் எழும் பிக் குதித்தான். கண்காதுகள் தின்னது என்ற உணர்ச்சியே நந்தனுக்குப் போய்விட்டது. ஆனந்த மேலீட்டால் மெய் மறந்துவிட்டான் அவன். பாம்பிற் கன்றோ தெரியும் பாம்பின்கால்—அதுபோல பக்தர் களுக்கன்றோ விளங்கும் பக்தியின் ஆனந்தவெள்ளம். நந்தன் ஆடி அழுதான், 'மலையை விழுங்கும் மஹா தேவருக்குக் கதவு ஒரு அப்பளம்' என்றபடி பண்ணை வயல்கள் எல்லாவற்றையும் கொஞ்ச நாழிகையில் அறுத்துக் குவித்த அவனுக்கு ஆதனூரிலிருந்து கொள்ளிடக்கரை வருவது ஒரு பெரிய காரியமா?

ஆற்றில் வெள்ளம் இருகரையும் புரண்டு ஓடியது. ஒன்றன்பின் ஒன்றாய் அலைகள் தொடர்ந்துபோன தைப் பார்த்தால் ஆனந்தபரவசமாகப் புரண்டோடி யதோ என்று தோற்றியது. சிற்சில இடங்களில் தேஹ உணர்ச்சியற்றுச் சுழன்று தள்ளாடும் குடிகா ரன்போலவும், வேறு சில விடங்களில் வெறிகொண்ட சிங்கம் பிடரிமயிரை அசைத்துக்கொண்டு போவது போலவும், மற்றும் சில விடங்களில் பருத்த திமிலு டைய காளை அசைந்தாடிக்கொண்டு போவதுபோல வும், வேறோர் இடத்தில் மலை நகர்ந்துபோவது போலவும், விதம் விதமான கதியாக அந்த வெள்ளம்

✓ (28-ம் பக்க முதல் பத்தித் தொடர்ச்சி)

தூக்கிவிட்டாயே. இதற்குஎன்னகைம்மாறுசெய்தால் ஈடாகும்' என்று கண்ணீர்உதிர்த்துப் பரிதபித்தான். இருவருக்கும் ஸ்நேகமும் பரஸ்பரம் மதிப்பும் அதிக ரிக்க அன்றுமுதல் அவர்கள் இணைபிரியா நண்பர் களாகி பரோபகார நிதிகளாக விளங்கி வந்தனர்.

ஓடியபோதிலும், எல்லாவிடத்திலும், வெகு தூரம் வடக்கே தோன்றும் சிதம்பர கோபுர ஸந்நிதானத்தில் அது ஆனந்தப்பட்டு, தன்னியற்கைக்கேற்ப அடங்கிய வேதஸ்வரம் பாடுவதுபோலக் காணப்பட்டது. இதனால் அந்த வெள்ளத்தில் ஒரு பயங்கரமான இயற்கை காம்பீர்யம் வெளிப்பட்டுக் காணப்பட்டது நந்தன் ஆழ்ந்தும் தெளிந்துமிருக்கும் தண்ணீரைக் கண்ணுற்றான். அதனுள் ஆடும் பரம்பொருளை உணர்ந்து அதனுடன் மாறா உறவுகொண்டாடினான். அந்தக் காலத்தில் இருப்புப்பாதைகள் இல்லை. நந்தன் அந்த ஸமயத்தில் ஒரு இருப்புப்பாதைத் தொடரைக் கண்டிருப்பானாயின், அவன் ஆனந்த பரவசத்தில்:—.

'இதுதான் என் பர தெய்வம்! வயது, பால், நிலைமை, ஜாதி வர்ணாச்ரம தர்மம், ஒன்றையும் கவனியாது ஒவ்வொருவரையும் அவரவரிடத்தில் கொண்டு சேர்க்கவில்லையா இது? ப்ரணவ த்வனி போன்ற ஏக சப்தத்தால் தன்னுள் எல்லாவற்றையும் ஒழுங்குப்படி பரிபாலனம் செய்துகொண்டு, அவ்யக்தமான ஒருவித சக்தியால் தூண்டப்பட்டு ஒழுங்குபடுத்தப்படவில்லையா இது?' என்று ஆடிப்பாடி அரற்றியிருப்பான். பார்ப்பாருக்குப் பார்த்தவிடமெல்லாம் பரவெளியாகத் தானே தோற்றும்!

நந்தன் கம்பீரமான நதியைக் கண்டான். நடராஜரை அநேக விஷயத்தில் அது ஒத்திருந்ததை உணர்ந்து தாண்டவமாடினான். 'என் கண்மணிக்கு இனிய பாட்டுகள் பாடி ஆடிக் குதிக்கிறது இந்த ஆறு, அதுபோல நானும் செய்வேன்' என்று கிளம்பிக் குதித்து,

நடராஜர் தன்னட நன்னடமே
நம்நடமெல்லாம் மருணடமே.

என்று நாமாவளி பாடினான். பரம பக்தவத்ஸலரான பரம்பொருளுக்கு ஓயாத பக்தி என்ற நடனத்தைப் புரிந்தான் அப்பொழுது.

ஒரு படகு வந்து கரையோரமாய் ஒதுங்கியது. ஒரு கறுப்பன் படகுக்காரனாக வந்தான். அவன் முகமெல்லாம் வியர்த்து மேலெல்லாம் வடிந்துகொண்டிருந்தது. ஆனால் அவனிடம் வீபூதி ரேகைகள் காணப்பட்டன. கற்பூரவாஸனையும் வீசியது, நந்தன் அவனைக் கண்டு தீர்க்கதண்டம் ஸமர்ப்பித்தான். அவனுக்குப் படகுக்காரன் நடராஜராகவே காணப்பட்டான். படகுள் ஏறிவிட்டான் நந்தன். நடராஜப் பிரபுவினது மழுங்காச் சிறப்பைக்குறித்து, ஆச்சர்ய பரவசர்களாக விருந்த படகு ஜனங்களுக்கு விளக்கத் தொடங்கிவிட்டான் நந்தன்.

பார்க்கப் பசிபோ மருந்து—தன்னைப்
பாராதவர்களைச் சேராமருந்து
ஏகவுருவாமருந்து—மிக்க
வேழைகளுக்கு மிரங்குமருந்து
சோகம்தவிர்க்கு மருந்து—பரஞ்
ஜோதிஎன்றன் பாலுதிக்குமருந்து.
பெண்ணாசைதீர்க்குமருந்து—பொருட்
பேராசையெல்லாம் பிளக்குமருந்து
மண்ணாசைதீர்க்குமருந்து—எல்லாம்
வல்லமருந்தென்று வாழ்த்துமருந்து
மறந்தாலொளிக்கும் மருந்து—தன்னை
மறவாதவர்க்கருள் வழங்குமருந்து
இறந்தாலெழுப்புமருந்து—எனக்
கென்றும் துணையாயிருந்தமருந்து
நடராஜ நடராஜா நடராஜ நடராஜா
நடராஜ என்குருவே நடராஜ நடராஜா
நடராஜ என்மணியே நடராஜ நடராஜா
நடராஜ நடராஜா நர்த்தனஸுந்தர நடராஜா!

படகு ஆற்றில் ஆடி அசைந்து நகரத்தலைப்பட்டது. நந்தன்படகினுள் தாண்டவமாடினான். படகுஜனங்கள் நந்தனோடு குதித்தாடினர். கரிய படகுக்காரனும் துடுப்பைமறந்து ஆடத் தொடங்கிவிட்டான். அப்பொழுது ஒரு ஏகாண்டதாண்டவம் ஏற்பட்டது; பரவசநடனமாயினும் அது 10நிமிஷந்தான் நடந்தேறியது. படகு இருபுறமும் அசைந்து அசைந்து தானே எதிர்க்கரையோரமாகச் சென்று ஒதுங்கியது. நந்தன் கரையில் குதித்தான்; நடராஜர் எல்லை என்று உணர்ச்சி எழ அந்தநிலம் மிகப்பரிசுத்தமாகப்பட்டது அவனுக்கு. தான் வேலைசெய்து கஷ்டப்பட்டு ஸம்பாதித்த செப்புநாணயங்களில் சிலவற்றை எடுத்துப் படகுக்காரனுக்குக்கொடுக்க தன்மடியைத் (அந்தக்காலத்தில் பைகள்இல்லை) தடவிப்பார்த்தான். படகுக்காரன் கண்ணுங்கண்ணீருமாக, 'எனக்கு வேண்டியதில்லை ஐயா! எனக்குக் காசு எதற்கு? மஹாத்மாவே, உங்களை இனிப்பறையன் என்று கூறவிடமேது? கடவுள் உம்மை தாமே யாக்கிக்கொண்டுவிட்டார். நான் ஒரு அடிமைப்பறையன்: காசுவாங்கிச் சேர்க்க எனக்கு அதிகாரமேது?' என்று மன்றாடினான். மனக்கனிவுமிகுந்த **ஜான்ஸன்** என்ற நூலாசிரியர் **பர்க்**கென்னும் வாக்மியின் சிறப்பைப்பற்றி 'சிறுமழைஅல்லது வழியில் ஓடிவரும் காட்டெருமை இவைகளுக்கு விலகும் காலமாகிய ஸுமார் பத்து நிமிஷம் பர்க்கோடு சேர்ந்து நின்று பின்னர் பிரிந்து போகும்படி நேரிட்டபோதிலும், அதற்குள் நமக்கு விளங்கிவிடும் அவர் வாக்கு வல்லமையும் மனத்தூய்மையும்' என்று மனமுருகி வியந்து மொழிந்திருக்கிறார். இதுபோலவேதான் நந்தன் விஷயத்திலும் 10 நிமிஷத்திற்குள் ஆறு கடந்தாய்விட்டது. இந்த அற்பநேரத்திற்குள் பக்தர் பெருமைவிளங்கிவிட்டது. அவரைச் சுற்றியிருந்தவர் எல்லோரும் பக்தர்களாகி அவரை ஆராதிக்கத் தொடங்கிவிட்டனர். படகுக்காரன் படகைவிட்டுவிட்டான். வேலைமேல் வந்தவனுக்கு வேலைமறந்துபோய்விட்டது. வியாபாரி தன் வியாபார உணர்ச்சியிழந்து விட்டான். குடியானவன் கலப்பையை எறிந்துவிட்டுப் புறப்பட்டு விட்டான்.

பஜனைக்கூட்ட மொன்று நந்தனைச்சுற்றி ஏற்பட்டு விட்டது. ஆனந்தபரவசமாக அவர்கள் தாண்டவமாடத் தொடங்கிவிட்டனர். நந்தனைச்சுற்றி நடராஜரைப்போல எல்லோரும் கால்தூக்கியாட ஆரம்பித்தனர்.

வெகுதூரத்திலிருந்து சிறந்த கம்பீரத்துடன் மங்கலாகத்தோற்றிய சிதம்பர கோபுரம் நந்தனை நோக்கி,

'ஆனந்தத் தாண்டவம் ஆடவாரீர்
ஆடவாரீர் அம்பலத்தான் திருக்கூத்தை
அறியாமையறவே நின்றுடவாரீர்'

என்று கூறுவது போலத்தோற்றியது. நந்தன் பார்த்ததும்,

கோபுரதரிசனமாம்—என்றன்
பாபவிமோசனமாம்

என்று பரவசமாகப் பாடி அதற்குத் தீர்க்க தண்டம் ஸமர்ப்பித்துத் துதிக்கத் தொடங்கிவிட்டான்.

'ஸ்வாமீ உன் மஹிமை அளவிடப்படாதது. மனோவாக்குக் கெட்டாமலும் தட்டாமலும் நின்றபொருள் நீ ஒருவனே. உன் ஸ்வரூபமாய் இவ்வுலகை ஆதரித்தடக்கும் இவ்வாகாயமும் அதில் நீ இட்டதைச் செய்து ஸஞ்சரிக்கும், நக்ஷத்திரக் கூட்டமாகிய அகிலாண்டகோடிகளும் நிறைந்த இப்ரபஞ்சத்துள் நான் ஒரு ஏழை, பஞ்சை, அனாதை, நாயினும் நாயேன் புழுவினும் புல்லன். இவ்வுலகங்களின் ஓட்டத்தினால் உதிரும் ஒரு தூளிக்குக்கூட நான் ஈடல்லன். பெருங்கடலிலுள்ள ஒரு துளி உவர் நீர் அழகாலும் குணத்தாலும் என்னிலும் உயர்ந்தது. வெயிலில் காய்ந்து மழையில் நனைந்து காற்றில் உலரும் செயலற்ற சிறுமணலுக்கும் நான் ஈடல்ல. மலை, நதி, கடல், காற்று, மேகம், ஸூர்யன், சந்திரன், நக்ஷத்திராதிகள் முதலிய பெரிய குடும்பத்தை நிலை குலையாது நெறி வழுவாது பாதுகாக்கும் லீலையையுடைய ஸங்ஸார ஸம்ஹாரியான உனக்கு நானும் ஒரு பொருட்டாகத் தோன்றியதையும் என்னையும் கூட அனாதையாய்விட ஸம்மதியாது ஆதரிக்க நினைத்த உன் நினைப்பையும், கிருமி முதல் கிரஹங்கள்வரை சலியாது ஸஞ்சரிக்கும் உன் சித் விலாஸச்சிறப்பையும் நினைக்கும்போது உன் கோபுரத்தைக்கண்டு தண்டனிடுவதும் எனக்கு ஒரு ச்ரமமா? இந்த கோபுரத்திற்கென்னகுறைவு? இது தரையிற் கிளம்பி உயரச்சென்று உம்பருலகுடன் உறவாடி கீழே அடிக்கும் காற்று இடிமழைகளுக்கெல்லாம் சற்றேனும் அசைந்துகொடாதுவேரூன்றி நிலையாய் நிற்பதுபோல என் உள்ளமும்மேல்நோக்கி ஸம்ஸாரக் குழப்பங்களால் கொஞ்சமேனும் வாடாது, மயங்காது உன்னையே எண்ணி நிற்கும்படி அனுக்ரஹிக்கவேண்டும் என்னையனே! இதுதான் என் கோரிக்கை' என்றான் நந்தன்.

கொஞ்சதூரம் போனதும் கோபுரத்தின் அடிபாகம் தென்பட்டது: கோபுர வாயில் நன்றாக விளங்கியது. 'இதுதான் கைலாஸத்வாரம். நல்லோர்க்கே திறக்கும் திருக்கதவு. நல்லோர் சென்று மீளா நெறி இதுதான். இதுவழியாகத்தான் மாணிக்கர் புகுந்து உள்ளே எதிரொலி எழத் தமது அருள் வாக்கியாமிருதங்களை வெளியிட்டருளியது: அப்பர் ஸ்வாமிகள் நுழைந்து தமது வேதவாக்யங்களை ஸமர்ப்பித்தது:ஸுந்தரர் புகுந்து பரமபுருஷருடன் சோபனானந்தம் அனுபவித்துப்பரவசமானது: அநேகபக்தர்களை, அவரது பக்தியைத்தவிர வேறொன்றையும் மதியாது,ஐக்கியம் செய்துகொண்ட கருணாநிதியின் கோபுரவாயில் இது. என் நண்பர்களே, அன்பர்களே,

இதுதானே தில்லை ஸ்தலம்-இத்தனைநாளுமறி
இதுதானே தில்லை ஸ்தலம் [யேன்

என்று வியந்துகூறி

தில்லை தில்லை என்றால் பிறவி
இல்லை இல்லை என்று மறைமொழியும்

என்று அதன்சிறப்பை எடுத்து மனமுருகிப்பாடி,

'ஸ்வாமி உண்டென்பதும் இங்கேதான்: இல்லை என்பதும் இங்கேதான். ஆனந்தத்தாண்டவமாடுவதும் இங்கேதான்; அசைவற்று வெளியாயிருப்பதும் இங்கேதான். அறியாதார் அறிவைப்பெறுவதும் இங்கேதான்:அறிந்தவர்கள் அனுபவிப்பதும் இங்கேதான்-உருவமும் இங்கேதான் ஒளியும் இங்கேதான். ஸ்ருஷ்டியும் ஸம்ஹாரமும் இங்கேதான். இதுதெரியாமலா

தேங்கு நீர் சூழ்வயல் தில்லைக் கூத்தனை
பாங்கிலாத் தொண்டனேன் மறந்துய்வனோ

என்றான் எங்கள் அப்பன்' என்று சரமாரியாகப் பொழிந்து விட்டான் நந்தன்.

நந்தன் (மேலும்):—

அம்பலத்திலாடுகின்றார்—பாங்கிமாரே [மாரே
ஆட்டங்கண்டு நாட்டங்கொண்டேன் பாங்கி
ஆடுகின்ற சேவடிமேல்—பாங்கிமாரே
ஆசைகொண்டு வாடுகின்றேன் பாங்கிமாரே.

எல்லோரும் (சேர்ந்து):—

நடராஜர் தன்னடம் நன்னடமே
நடம்புரி கின்றதும் என்னிடமே.

நந்தன்:

இன்பவடிவாய்ச் சபையில் பாங்கிமாரே —நட
மிட்டவர் மேலிட்டம்வைத்தேன் பாங்கிமாரே
உத்தமர் பொன்னம்பலத்தே பாங்கிமாரே—
உருவாகி ஓங்குகிறார் பாங்கிமாரே. [இன்ப

எல்லோரும்:—

மஹாசிவா ஸதாசிவா
ராஜாதிராஜா ஸர்வதயாபரா
சிவாசிவா ஸதாசிவா
சபைதனிலாடும் ஸாம்பசிவா.

நந்தன்

ஊன உலகைக் கருதேன் பாங்கிமாரே—மன்றில்
உத்தமருக்குறவானேன் பாங்கிமாரே
கற்பனை யெல்லாம் கடந்தார் பாங்கிமாரே—என்றன்
கற்பனைக் குட்படுவாரோ பாங்கிமாரே.

எல்லோரும்:—

அம்பலப்பாட்டே அருட்பாட்டு
அல்லாதபாட் டெல்லாம் வெறும்பாட்டு
நடராஜர்பாட்டே நறும்பாட்டு
அல்லாதபாட் டெல்லாம்வெறும்பாட்டு

நந்தன்:—

கண்டிலர் நான்படும்பாடு பாங்கிமாரே—மூன்று
கண்ணுடையார் என்பரைய்யோ பாங்கிமாரே.
கன்மமெல்லாங் கரைப்பார்பாங்கிமாரே—மனங்
கரையர் என்னளவிலே பாங்கிமாரே.
கள்ளமொன்று மறியேன் பாங்கிமாரே—என்
கைவிடவும் துணிவாரோ பாங்கிமாரே. [னைக்

எல்லோரும்:—

பதியுறுபொருளே பொருளுருபயனே
பயனுறுநிறைவே நிறைவுறுவெளியே
மதியுறுமமுதே யமுதுறுசுவையே
மறைமுடிமணியே மறைமுடிமணியே
அருளுருவெளியே வெளியுறுபொருளே
அதுவுறுமதுவே மதுவுறுசுவையே
மருளுறுதெருளே தெருளுறுமொளியே
மறைமுடிமணியே மறைமுடிமணியே

இதன் பின்னர் நந்தர் சிவபக்தியில்லாது இருக்கலாகாது என்றுகூறி இல்லாதவர்களை

வானோர் புகழ்தில்லை வனநாதர்வாழும்
ஞானசபையைப்போற்றி நமச்சிவாயவென்று
சொல்லாதவன்-கல்வி-கல்லாதவன்-வெகு பொல்
[லாதவன்

என்றுபலவாறு பழித்துக்கூறி சிவபக்திச் சிறப்பை எடுத்துப் பாராட்டிக் கொண்டு தில்லையை அணுகி வந்தார்.

ஒருவரையும் தாழ்த்தப்படாது.—நம்மைவிட ஒருவன் தனம், வித்தை, அந்தஸ்து முதலியவைகளில் தாழ்ந்தவனயினும் அதை நாம் வெளியில் காட்டவேகூடாது. அப்படிச் செய்வது நமது மனுஷ்யத்தனத்துக்கு மிகவும் குறைவு. கூடியமட்டும் நாம் ஒருவரையும் நமக்குச் சரியானவர்களாக ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் எடுத்துக்கொண்டே பேசவேண்டும். அப்படிச் செய்வது எவ்வளவு அழகு! ஒவ்வொரு மனிதனுக்குள்ளும் தான் என்கிற எண்ணம் இருந்துகொண்டேயிருக்கும். அவனைச் சந்தோஷிப்பித்தால் அவன் நம்மிடத்தில் எவ்வளவோ பிரீதியுள்ளவனயிருப்பான். இந்த விஷயத்தில் நமது வாழ்நாள் முடிய நாம் ஜாக்கிரதையாயிருந்தது காலம் தள்ளவேண்டும்.

ஸ்திரீகளுக்கான பக்கங்கள்

LADIES' PAGES

சாந்தை அல்லது பொறுமையினிலை

4. சிந்தனைக்காதை

நமது மனோதைரியத்தில்தானே எதுவும் நிலைத்திருக்கிறது? நமது வாழ்க்கைத் திராசில் காரணமென்னும் தடை காமமென்னும்தடையை ஸமநிலைக்குக் கொண்டுவரா இல்லாவிட்டால், இயற்கையில் மனுஷ ஸ்வபாவத்தில் விளங்கும் கீழ்மையும் ரக்த சேஷ்டைகளும் நம்மைக் கீழ் நிலையை அடையச் செய்து விடாவா? நம்மால் கடக்கமுடியாது உள்ளே தூண்டும் காமாதி ரக்தசேஷ்டைகளை அடக்கி அவற்றின் உஷ்ணத்தை குறைக்கவல்லவா நமக்கு உணர்ச்சி என்பதிருக்கிறது? நமது காம சூத்திரங்களையும், ஆசைப்போக்குகளையும், மூண்டு மூண்டு உள்பொங்கி வரும் மனச்சலனங்களையும் அடக்கி யாளத்தானே அது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது? நீ சொல்லும் காமமென்பது ஒருவித கோட்பாடு என்றுதான் நான் எண்ணுவேன்" என்று அயோக்யபுஞ்சன் சொன்னான்.

"அது அப்படி இருக்கமுடியாது" என்று காமன் தடுத்தான்.

"அது ரக்தக் கொதிப்பாலாகும் பெருஞ்சேஷ்டைதான்; உள்ளத்தின் ஸம்மதியைக்கொண்டு செய்யும் காரியந்தான். சீச்சி! கெட்டுப் போகாதே! உன் வீர மெங்கு போய்விட்டது? இங்குவா! மனிதனுக இரு! கிணற்றில் விழுந்து பிராணத்தியாகம் செய்கிறாயா? குருட்டு நாய்க் குட்டிகளையும் பூனைகளையுமப்படிச் செய் அப்பா! உன்னுடைய ஆத்மநேசன் நான்! உன்னை விட்டுப் பிரியேன் என்று வாக்தானம் செய்தவன்—இப்பொழுதல்லாமல் எப்பொழுது உன்னைக் காப்பாற்றுவது? பணந்தானே பந்தியிலே—என்று கேட்டதில்லையோ? பணத்தைப் பை நிறைய சேகரி. தெரிகிறதா? இந்தச் சண்டை நடக்குமிடம் நாமும் போகலாம். இந்த சாந்தையின் கூத்தெல்லாம் எத்துணை நாள்? பணத்தைச் சேகரி பத்ரம்!—அந்த மௌர்யனுடைய ஆசை யெல்லாம், எத்துணை நாள்? எவ்வளவு தடபுடலாக அவளிடம் ஆசை கிளம்பியதோ அவ்வளவு தீவிரமாகத்தான் அது கடிய முடியப் போகிறது. நீயே பார்க்கப்போகிறாய். உன் பை நிறையமாத்திரம் பணத்தை எடுத்துக்கொள்.—இந்த மௌர்யருடைய குணம் எப்பொழுதும் மாறுந் தன்மையுடையது. நீ வேறு வேஷம் போட்டுக் கொள்; பொய்தாடியை மாட்டிக்கொள். பை நிறைய பணத்தை வாரிப்போட்டுக்கொள்—அம்ருதம்போலிருக்கும் உணவு கொஞ்சம் நாளில் அவனுக்கு எட்டி போல் கசக்கும் பார்;—சிறுக்கி அவள் மனம் மாறும்; தான் செய்த தவறை அறிவள்—பின் காளையரை அவள் தேடுவதை நீயே பார்க்கப் போகிறாய்;—

ஜாக்ரதை! பணத்தை உன் பைநிறைய நிறப்பு, அதனால் கிணற்றில் விழுந்து முடிப்பதைக்காட்டிலும் காரியத்தை ஸுகமாக முடிக்கலாம். உன்னால் எவ்வளவு பணம் சேகரிக்க முடியுமோ அவ்வளவையும் சேகரி. அவளுடைய திடவைராக்கியமும் வைதிகப் பைத்தியமும் அலையும் அப்பேய் மிலேச்சன்மேல் ஆசையை ஒழிக்க தடைசெய்யாதிருக்கும் பக்ஷம், என் சூது கொண்ட யுக்தியும் மாயவழிகளும் அவளை உனக்காளாக்கும். ஆகையால் பணத்தை சேகரி. பணந்தான்! பணந்தான்! வேண்டும்! பிராணத்தியாக பித்தம் பறந்தோடட்டும்! அவளை அடையாது நீரில் அமிழ்வதைக் காட்டிலும்அவளை அடைய முயற்சித்து ஆனந்தத்தோடு உரிச்சுருக்குக்கு உகந்து இருக்கலாமல்லவா?" என்று அயோக்யன் சொன்னான்.

"ஆமாம்! நீ என்னைக் கைவிடாமலிருப்பாயா?" என்று காமன் கேட்டான். அயோக்யன் "நான் விடமாட்டேன். சீக்கிரம் போ! பணத்தைச் சேகரி! எத்தனை முறை சொன்னேன்—மறுபடியும் சொல்லுகிறேன் போ!; கைகொண்ட காரியம் என் மனத்திற்கொத்தது; உன் மனதிற்கு இன்னும் ஒத்தது. காலகர்ப்பத்தில் விளங்கும் சூழ்வினை இன்னும் எத்தனையோ வெளிக்கு வரவேண்டி இருக்கிறது. நட! போ! பணத்தைச் சேகரி! மற்றதெல்லாம்நாளை தான்" என்று சொல்ல, காமன் தனக்குள்ள ஆஸ்தியை எல்லாம் விற்று விட்டு பணங் கொண்டுவரப்போனான். மனமே உன் மயக்கமும் இப்படியும் உண்டா?

ருத்ரகாமன் போனான். தனது பணக்கருவி சென்றதும் அயோக்யனுக்கு ஆலோசனை மிகுந்தது. உத்துல்லனிடம் மந்திராலோசனையிலிருக்கும் காச்யபனைக்கொண்டு அவனுக்குத் தெரியாது உத்துல்லனுக்கு கெடுதிசெய்ய வலையைப் பின்னிக்கொண்டிருந்தான். ஒவ்வொரு நூலிலும் பசைகுறை என்பதே கிடையாது. தான் செய்யும் வினை இருவரையும்—உத்துல்லனையும் காச்யபனையும்—ஒருங்கே அழிக்கும் என்று அவன் அறியாதவனல்லவா?—

தனது தருமத்தைச் செய்வதில் அவனுக்கெவ்வளவு ஆனந்தம். எவ்வளவு முயற்சி; நிஷ்காமமாக அவனைப் போலச் செய்யக்கூடியவர் யார்? பிறந்தபொழுது கால அளவைச் சற்று ஜன்மத்தில் தவறுண்டாக்கியது. இல்லாவிடில் அவனுக்கேன் அவ்வுத்ஸாகம், ஆனந்தம், திடவைராக்யம், நிச்சலனத்வம், பலனைக் கருதாது செய்யும் தருமம்—இவை முதலான அடையமுடியாத அதிசய குணங்கள் முமுக்ஷுமார்க்கத்திற்கு ஹேதுவாக இருக்கா? உண்மையில் அயோக்யன் ஒரு வேதாந்திதான். ஆனால் நிலைமாறி விளங்குபவன். சாந்தையை நோக அடிப்பதாலாவது, உத்புல்லன் காசியபன் இவருடைய மனத்தை முறிய அடிப்பதிலாவது அவனுக்கென்ன லாபம்? அப்படி ஒன்றுமில்லாவிட்டால் காரணமாவது உண்டா? அதுவுங் கிடையாது. தன்னை மறந்து அவன் செய்கிற செயல் என்ன விசித்திரம். இது மானுஷ பிரகிருதியின் பொருந்தாது ஆங்காங்கு காணப்படும் விசித்திரங்களில் ஒன்றல்லவா?

லார்ட் ஹார்டிஞ் பிரபு அவர்களின் பிறந்தநாள்கொண்டாட்டம்

HIS EXCELLENCY LORD HARDINGE'S BIRTHDAY

மாக்ஷிமை தங்கிய ஜார்ஜ் மன்னர் புராதன நகரமாகிய டெல்லிமாநகரத்தை இந்தியநாட்டின் தலைநகராக்கியது யாவருமறிந்த விஷயம். அதர்க்கிணங்க இராஜப்பிரதிநிதியாராகிய மிக உயர்ந்த ஹார்டிஞ்ஜு பிரபுவானவர் அரசாணையைத் தலைமேற்கொண்டு நகரப்ரவேசஞ் செய்தபோது பித்தம்பிடித்த சிலர் சண்ட்னி சௌக்கில் பிரபு அவர்கள் பவனிவருங் காலத்தில் வெடிகுண்டொன்றெறிய அதனால் யமன் வாயில் விழுந்தவர் மீண்டு திடசவுக்கியத்தை அடையுமாறு இந்திய ஸமூஹங்கள் தேவனைக் குறித்துப் பிரார்த்தித்ததற் களவே இல்லை. அதிலும் பெருமை வாய்ந்த உத்தமகுண சீலராகிய ஹார்டிஞ்பிரபுவும் மன்னரைப்போலவே தாமும் கஷ்டமடைந்த காலத்திலும் இந்தியரிடம் ஆசையைக் குறைக்காது காட்டிவந்தார்.

எந்தகஷ்டம் வந்தாலும் குழந்தைகளிடம் தந்தைக் காசை ஒழியாது. தன்னுயிர் போல மன்னுயிர் ஆளும் அரசநிலையி லிருப்பவர்க்கும் அது பொருந்தும். டெல்லி விபத்திலிருந்து தப்பி பிரதிநிதியார் எம்பெருமானுடைய கருணாவிலாசத்தால் உயிரோடு விளங்கியதை நினைத்துப் பிரதிநிதியாரிடம் கொண்ட அனுதாபத்தைக் காட்ட இந்தியநாட்டார் பல ஞாபகச் சின்னங்கள் ஏற்படுத்த முயற்சித்தார்கள். இதற்காக ஜனங்களிடமிருந்து அன்போடு குவிந்த பொருளுக்கு அளவேயில்லை. பலபேர்கள் இப்பொருளை பலவிதமாக விநியோகிக்கவேண்டும் என்று பேசினார்கள்; எழுதினார்கள்; விஸ்தாரப்படுத்தினார்கள். இவற்றை எல்லாங்கண்ட பிரதிநிதியாரின் உத்தமத்தலைவி துன்பத்திலிருந்து வெளிமீண்ட தந்தை முன் தன் குழந்தைகளை அணைந்து முத்தமிட்டு உச்சிமுகந்து வாய்க்கினிய அமுதங்கொடுப்பதுபோல, தம்க்காகச் செய்யும் ஞாபகச் சின்னம் சிறுவர்க்கே உரியதென்றுறுதிமொழி கூறினார். பிரபுவின் பிறந்தநாளை குழந்தைகள் நாளாகக் கொண்டாடி, அச்சிறார் அந்நாளைத் திருவிழாவாகக் கொண்டாடவேண்டுமென்றுஞ் சொன்னார். அம்மொழியை மேற்கொண்டு, எங்கும் சென்ற ஜூன்௴ 20௳ யன்று இந்தியாமுழுதும் பெருந் திருவிழாக் கொண்டாடப்பட்டது. ஒவ்வொரு சிறுவர் வாயிலும் சிற்றுண்டி கொண்டு "நமது பிரதிநிதியாரின் பிறந்தநாள் கொண்டாட்டம்" என்கின்ற மொழிகள், ஒவ்வோர் வீட்டிலும் பொங்கல் பண்டிகையன்று "பொங்கலோ பொங்கல்" என்று கூவும் சந்தோஷமொழிகள் போல குலாவியன. கஷ்டமடைந்த பிரதிநிதியாரை துதியாத சிறுவரில்லை. அவர் கோலாஹலத்திற்கு அளவே கிடையாது.

இவ்வாறு இளம் வயதில் விளங்குபவர் இனிய சுவையோடு உண்டியுண்டு உயர்மன்னருடைய பிரதிநிதியின் பேரைச் சொல்லிக் கொண்டாடுவதைக் கேட்பதுங் காண்பதுவுமே ஹார்டிஞ்பிரபுவுக்கு ஸந்தோஷம் போலும்! தமது மக்களின் ஸுகத்தையும் ஆனந்த ஆலோலத்தையும் கருதும் அரசர்களின் குணமல்லவா அது? ஆனந்தத்துடன் சிறுவர் பாடியாடி குதித்துக் கூத்தாடி தேக்கி யிரைச்சலிட ஆனந்தப் பேரொலி ஓர் பெரும் இடிபோல அம்மயில் போன்ற ஹார்டிஞ்சி பிரபுவின் மனதிற் புகுந்து அவரை மதிப்புடைய ஆசை நடனஞ்செய்ய இடந்தரும் என்பதற்கு ஸந்தேஹங் கிடையாது.

சிறுவரும் ராஜபக்தி விளங்கி நன்னெறி வாய்ந்து விளங்கி அன்றடைந்த ஆனந்தத்தை என்றுமடைந்து பெருமை பெருவாரென்பதற் கையமில்லை. பிரபு அவர்களும் தமது கவுரவச் சுபாவத்தாலும் நல்ல குணத்தாலும் பெருமிதத்தாலும் இந்நாட்டிற்கென்றும் இடையறாத நன்மையைப் பயக்க திடமான மனமும் சௌக்யமும் பெற்று நீடூழி வாழ்ந்து இந்நாட்டின் உதயசூரியன்போன்று அஸ்தமிக்காது தேஜோமயமாகிய நன்மை என்னும் ஒளியைப் பரப்ப எவற்றிற்கு மூலகாரணத்தை எத்துகிறோம். சுபம்.

பிண்ணாக்கின் உபயோகம்.—பிண்ணாக்கின் உபயோகத்தை அறிந்து ஐரோப்பிய தேசத்தார் ஏராளமாய் இந்தியாவிலிருந்து அவற்றைச் சுலபமாய் ஏற்றிக்கொண்டு போய், அதைத் தகுந்த வழியில் உபயோகப்படுத்தி, மிகுந்த லாபமடைகிறார்கள். கடந்த ஒரு வருஷத்தில் இச்சென்னை மாகாணத்திலிருந்து மாத்திரம் சற்றுக்குறைய 52 லக்ஷம் ரூபாய்க்கு, நிலக்கடலை, எள்ளு, தேங்காய், இவைகளின் பிண்ணாக்கு ஏற்றுமதியா யிருக்கின்றது. விலோன் மாத்திரம் கொட்டைமுத்து (ஆமணக்கு). பிண்ணாக்கை ரூபா $3\frac{1}{2}$ லக்ஷத்துக்கும், நிலக்கடலைப் பிண்ணாக்கை 11 லக்ஷத்துக்கும் எள்ளுப் பிண்ணாக்கை 26 லக்ஷத்துக்கும் இச்சென்னை இராஜதானியிலிருந்து ஏற்றுமதி செய்து கொண்டுபோயிருக்கின்றது. இவ்வளவும் எருவாக உபயோகிக்கப் படுகின்றன. விவசாயத்தில் ஊக்கங்கொண்டிருக்கும் ஜெர்மனியும் லக்ஷக்கணக்கான தொகைக்குப் பிண்ணாக்கைக் கொண்டுபோயிருக்கின்றது. இச்சென்னை மாகாணத்தார் அவற்றை உபயோகப்படுத்திக்கொள்ள வழிகளில்லாமற் போகவில்லை. நம் விவசாயிகள் ஏழைகளாயிருப்பதே இதற்குக் காரணம். கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் அபிவிருத்தியால்தான், விவசாயிகள் பிண்ணாக்கை விலை கொடுத்து வாங்கி வயலுக்கு எருவாக உபயோகப்படுத்திக் கொள்ள சக்தியுடையவர்களாகவேண்டும். கோவாபரேடிவ் சங்கங்கள் தீவிரமாய் அபிவிருத்தி யடையுமாறு கவர்ன்மெண்டார் அதற்குரிய அநுகூலங்களைத் தாராளமாய்ச் செய்தல் வேண்டும்.

விசேஷக் குறிப்புகள்

NEWS AND NOTES

மைசூரில் கல்வி அபிவிருத்தி.—மைசூர் ராஜ்ஜியத்தில் பப்ளிக் ப்ரைவேட் கல்வி ஸ்தாபனங்களின் தொகை 4,267 ஆக இருந்தது 4,478 ஆக அதிகரித்திருக்கிறது. அதில் படிக்கும் மாணவர்களின் தொகை 138,153 ஆக இருந்தது. இப்பொழுது 149,214 ஆக அதிகரித்திருக்கிறது. அத்தொகையில் ஆண்கள் 124,324 பெண்கள் 24,890. பிளேக் வியாதியினால் பல ஜில்லாக்களில் ஸ்கூல்கள் பல மாதங்கள் மூடப்பட்டதினால், பிள்ளைகளின் தொகை குறைந்தும் போயின. சமஸ்தானத்திலுள்ள மூன்று இங்கிலீஷ் காலேஜ்களிலுள்ள மாணவர்களின் தொகை 438 ஆக இருந்தது. 394 ஆக குறைந்துவிட்டது சென்ட்ரல்காலேஜில் சில சீர்திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டன. செக்கெண்டெரி ஸ்கூல்களில் படித்த பிள்ளைகளின்தொகை 14,772 ஆக இருந்தது. இப்பொழுது 16,109 ஆக ஜாஸ்தியாயிருக்கிறது. மெட்ரிகுலேன் பரிட்சையில் தேர்ந்தவர்களின் எண்ணிக்கை அவ்வளவு திருப்திகரமாக இல்லை. பிரைமெரி படிப்பு விருத்தியாகி வருகிறது. மொத்தம் 1,866 பிரைமெரி ஸ்கூல்கள் இருந்தன. இப்பொழுது 1955 ஆக அதிகரித்திருக்கின்றது. அதில் படித்துவந்த மாணவர்கள் 64.956 ஆக இருந்தவர்கள் 69,492 ஆக ஜாஸ்தியா யிருக்கிறார்கள். அவர்களுள் பெண்கள் 5,189. ப்ரைவேட் பிரைமெரி ஸ்கூல்கள் 1,807 ஆகஇருந்தது 1,911 ஆக ஜாஸ்தியாயிருக்கின்றன. பெண்கல்வியும் விருத்தியாகி வருகிறது. பெண்களுக்கு என்று ஏற்பட்ட பப்ளிக் ஸ்கூல்கள் 294 ஆக இருந்தது; இப்பொழுது 306 ஆக இருக்கிறது. அவைகளில் ஒன்று இங்கிலீஷ் காலேஜ். மற்றொன்று ஓரியண்டல் காலேஜ். இரண்டு ஹைஸ்கூல்கள்; இரண்டு நார்மல் ஸ்கூல்கள்; ஒன்று தொழிற்சாலை மீதி மிடில் ஸ்கூல்களும், பிரைமெரி ஸ்கூல்களுமாம். படிக்கும் பெண்களின் மொத்தம் 24,890. சென்னையைப்போல் இங்கேயும் தகுந்த பெண்கள் உபாத்திமார்கள் கிடைக்கிறதில்லை. மகம்மதிய பிரைமெரி ஸ்கூல்கள் அதிகரித்து வருகின்றன. 19,357 பிள்ளைகள் வாசித்து வருகிறார்கள். அதில் 14,490 ஆண்பிள்ளைகள்; 4,867 பெண்கள். ஹைஸ்கூல் காலேஜ் இவைகளில் படிக்கும் மகமதியர்களின் தொகை மிகக்குறைவு. மைசூரில் பஞ்சம கல்விச்சங்கம் ஒன்று ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கன்னட லோயர் செகண்டெரி பரிட்சைக்குச் சென்ற 7 பஞ்சம பிள்ளைகளுள், 5 பேர் முதல் வகுப்பில் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். பிரைமெரி ஸ்கூல்களின் கட்டடம் கட்டுவதற்கு ஒரு லட்சம் ரூபாய் சாங்கிஷன் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. எலிமெண்டெரி படிப்பை கட்டாயப்படிப்பாக ஆக்கவேண்டியதற்கு ஏற்பாடுகளும் செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

மாடுகளின் விருத்தி.—விவசாயத்திற்கு முக்கிய ஆதாரம் மாடுகள் என்பது எல்லோரும் அறிந்த விஷயம். இவை பயிர்த்தொழிலுக்கு இன்றி யமையாத சாதகமான ஜீவன்கள். மேலும், மற்ற தேசங்களில் நீராவி, மின்சாரம், முதலிய சக்தியால் நடத்தப்படும் இயந்திரங்கள் பயிர்த்தொழிலுக்கு உபகரணங்களா யிருக்க, இந்தத் தேசத்தில் பயிர்த்தொழிலை மாடுகளின் உதவியைக்கொண்டே நடத்தி வரவேண்டிய தாயிருக்கிறது. ஆகையால் நம்முடைய கால்நடைகளை அபிவிருத்தி செய்வது மிக்க அவசியமாயிருக்கிறது. நல்ல ஜாதிக் கால் நடைகளை உற்பத்தி செய்து கொள்ளும் விஷயத்திலும் நாம் அதிகமாய்க் கவனிக்க வேண்டியது. மேலும் நம்முடைய தேசத்துப் பூசாரத்தைக் கொழுக்கச் செய்யும் விஷயத்தில் எரு அவசியம். அந்த விஷயத்திற்கு நம்முடைய கால்நடைகளின் சாணம், மூத்திரம் ஆதாரமாயிருப்பதால், அக்காரணத்தைப்பற்றியும் கால்நடைகளின் க்ஷேமத்தை நாம் நன்றாய்க் கவனிக்கவேண்டும். நம்முடைய தேசத்தில் அனேகருக்கு விவசாயத் தொழிலே ஜீவனம். இத்தொழிலுக்கு ஆதாரம் கால்நடைகள். ஆகையால் நல்ல மாடுகளை உற்பத்தி செய்து கொண்டு அவைகளைச் சௌக்கிய காலத்திலும் அசௌக்கிய மடைந்தகாலத்திலும் கண்ணுக்கமாய்க் காக்கவேண்டிய விஷயத்தில் நாம் கவனிக்க வேண்டியது மிக்க அவசியம். ஆகையால், நம்முடைய கால் நடைகள் க்ஷீணதிசை யடையாமல் பாதுகாத்துக்கொள்ளும் விஷயத்தில் நாம் செய்ய வேண்டியன பலவுள.

***

மாட்டுச் சாணம்:—பிரான்ஸில் சாணி யெருவை வெகு ஜாக்கிரதையாகச் சேர்க்கிறார்கள். மாட்டுக் கொட்டகைக்குச் சமீபத்தில் கல்லினால் ஒரு தொட்டி கட்டி, உள் பக்கத்தில் ஸிமெண்டுபூசி, அடியில் ஒரு குழிவெட்டி, வாய்க்கால் வழியாக அதில் ஆடுமாடுகளின் மூத்திரத்தைக் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கிறார்கள். குழியை இருப்புத் தட்டியால் மூடி, அதன்மேல் தினம் விழும் சாணத்தைப்போட்டுப் பரப்பிவிடுகிறார்கள். மத்தியில் ஒரு குழாயுண்டு. அதன் வழியாக, மூத்திரத்தை சாணத்தின்மேல் அடிக்கடி தெளிப்பார்கள். ஆதலின், சாணம் குளிர்ச்சியாய் எப்போதும் ஈரமாகவே யிருக்கும். மூத்திரம் சாணத்தோடு கலந்து அதை மேம்படுத்துவதுமன்னியில் வீணாய்ப் போகாமல் உபயோகப்பட்டு அதன் எருத்தன்மையை யிழக்காது காத்துக்கொள்கிறது. இவ்வெரு, வயலுக்கு உரம் கொடுப்பதோடுங்கூட வயலின் தரையை மெதுவுமாக்குகிறது. சர்க்கரை போன்ற மண், உழ இலகுவானது. பயிரும் நன்றாயும் சுலபமாயும் செய்யலாம். இப்படிப்பட்ட சாணியெருவைப்போட்டால் களிமண்ணும் நன்றாகப் பலன்கொடுக்கிறது. இச்சாணி யெருவில் பூண்டு முதலியவைகளின் சத்து ஜாஸ்தியா யிருப்பதால் களி நிலங்களுக்கு அது உயர்ந்த எருவாகிறது. களி நிலங்கள் புழுதி பண்ணப்பட்டாலொழிய உபயோகமில்லை. அப்போதும் இந்த எரு அடிக்கடி போடப்பட்டு வராவிட்டால் அவ்வளவு பலனில்லை. ஏனெனில், இவ்வெரு அதன் இறுகிய தன்மையைக் குறைத்து காற்றுலாடும் ஜலம் அணுக்களுக் கிடையில் செல்ல இடங்கொடுத்து நல்ல பலன்கொடுக்கும்படியான ஸ்திதிக்குக் கொண்டுவந்துவிடுகிறது. சாணத்திலுள்ள வைக்கோல் முதலியவை அழுகி மக்கவே அதன் சாரம் வெளிப்பட்டு உஷ்ணம் உண்டாகிப் பயிருக்கு நலத்தைத் தருகிறது. அது எப்படி களி நிலத்துக்கு உபயோகமோ அப்படியே இரைச்சல் மண்ணுக்கும் சாணியெரு நலம். அதில் ஜலம் சீக்கிரம் வற்றாதபடி காத்து, சீக்கிரமாக மக்கச் செய்யும் சுபாவத்தை மாற்றி நல்ல பலன் கொடுக்கச் செய்கிறது.

***

இந்தியாவில் நெல் சாகுபடியின் குறைவு.—சில வருஷங்களாக இந்தியாவிலே, உணவுப்பொருள்களின் சாகுபடி குறைவுபட்டு, ஏற்றுமதி செய்யப்படுவதற்குதவக்கூடிய உணவுப் பொருள்களல்லாத இதர வஸ்துக்களின் சாகுபடி அதிகரித்து வருகின்றது. இதனால் உணவுப்பொருள்களுக்கு கிராக்கி அதிகரித்து ஜனங்களை வருத்துமென்பதை நாம் சொல்லவேண்டியதில்லை. கடந்த மூன்று வருஷங்களுக்குள், உணவுப்பொருள்களின் சாகுபடி பயப்படத்தக்கவிதமாய் குறைந்திருக்கின்றது. 1909-10-ம் வருஷத்தில் இந்தியாமுழுவதிலும் உணவுப் பொருள்கள் சாகுபடி செய்யப்பட்ட விஸ்தீரணம், 2035-லக்ஷம் ஏகர். 1911-12-ம் வருஷத்தில் 1950 லக்ஷம் ஏகரா, விஸ்தீரணத்தில் குறைவு நேரிட்டிருப்பது ஆழ்ந்த யோஜனைக்குரியது. நெற் சாகுபடி செய்யப்பட்ட விஸ்தீரணம் 780 லக்ஷம் ஏகராவிலிருந்து 760 லக்ஷமாகக் குறைந்திருப்பதாய் கணக்கெடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுபோலவே, கோதுமை, கேழ்வரகு இவைகளின் சாகுபடியும் குறைந்திருக்கின்றது. உணவுப்பொருள்களின் சாகுபடி இப்படிக் குறைந்திருக்க, நிலக்கடலை, பருத்தி, தேயிலை, காப்பி, ஆமணக்கு, ஆளிவிதை முதலியவைகள் லக்ஷக்கணக்கான ஏகர் விஸ்தரித்துச் சாகுபடியா யிருக்கின்றன. பருத்தி சாகுபடி மாத்திரம், வழக்கமாய் பயிரிடப்பட்டு வந்த விஸ்தீரணத்தைவிட 15 லக்ஷம் ஏகர் அதிகரித்திருக்கின்றது. விவசாயப் பொருள்களில் எவை அந்நிய தேசங்களுக்கு ஏற்றுமதிசெய்யப்படக்கூடியனவாயிருக்கின்றனவோ அவைகள் அதிகமாய்ச் சாகுபடி செய்யப்பட்டும் உள்நாட்டிலேயே உணவுப்பொருளாய் உதவக்கூடியவைகளின் சாகுபடி குறைவபட்டும் வருவது தேசத்தின் பொருளாதார விருத்திக்குரிய தாகமாட்டாது என்று "ட்ரிப்யூன்" பத்திரிகை கூறுகிறது.

செப்புப் பாத்திரத்தின் விசேஷம்.—செப்புப் பாத்திரத்தில் ஜலத்தை வார்த்து வைத்தால் அதிலுள்ள விஷப் பூச்சிக்களிறந்து போகுமாம். அதனால் அது சுத்தமாய் விடுமாம். விஷ ஜுர முதலியவற்றையுடையவர் அந்த ஜலத்தைச் சாப்பிட்டால் அவை நீங்கிப் போகுமாம். செப்புப் பாத்திரத்தில் ஜலத்தைக் காச்சி ஸ்நானம் செய்பவர்க்குச் சர்ம வியாதி நிங்கித் தேகத்திற்கு ஆரோக்கிய முண்டாகுமாம். செப்புப் பாத்திரத்தில் வெந்நீரை விட்டுக் குடித்தால் வியாதியுண்டாகுமாம். வயிற்றுவலி வந்தபோது செப்புப் பாத்திரத்தில் வெந்நீரை விட்டு வலியுள்ள விடத்தில் அதை யொற்றினல் அது நீங்கிப்போகும்.

***

கூலியாட்களுக்குத் துண்டுப் பத்திரிகைகள்:—யுனைடெட் ஸ்டேட்ஸில் வசிக்கும் கூலியாட்கள் பற்பல பாஷைகளில் 300 வகையாகப் பதிக்கப்பட்ட துண்டுப் பத்திரிகைகளை வாசித்து வருகின்றனர். ஒவ்வொரு வாரமும் 30 லட்சக் காப்பிகள் அச்சிடப்படுகின்றன. அவற்றை பிரசுரஞ் செய்வது பற்றி ஸோஷலிஸ்டு என்னு மிராஜாங்கக் கட்சியார் ஒவ்வொரு வருஷமும் 32லட்சம்ரூபாய் செலவு செய்கின்றனர்.

***

இந்தியாவில் பருத்தி நூல்.—பிரிட்டிஷ் இந்தியாவிலும் சுதேச சமஸ்தானங்களிலும் 1912-ம் வருஷத்தில் ஏப்ரல் மாத முதல் ஆகஸ்டு மாதமுடிய 5 மாதங்களில் 29 கோடி பவுண்டு நிறையுள்ள பருத்திநூல் உண்டாக்கப்பட்டது. அதற்கு முந்திய வருஷத்தில் (1911-ம் வருஷத்தில்) அந்த 5மாதங்களில் 25கோடி பவுண்டு நிறையுள்ள பருத்திநூல் செய்யப்பட்டது.

***

உதிர எரு.—மாடு ஆடு முதலிய மிருகங்களினுடைய இரத்தத்தைச் சேகரித்து நல்ல நிலத்திலே ஒரு குழி வெட்டி அக்குழியை களி மண்ணினல் தீத்தி மெழுகி அதில் அடிப்படைக்கு மக்கின இலைகுழையை யிட்டு அதன்மேல் அவ்விரத்தத்தை ஊற்றி பின்னும் அதை இலை குழையாமல் மூடிக் காயவிட்டு கிடங்கிலிட்ட இலைதழை மக்கியபின் அது முழுவதையுங் கிளறி எடுத்து எலுமிச்சை, நார்த்தை, முந்திரிகை, கரும்பு முதலிய பயிர்களுக்கு இட்டுவர அப்பயிர்கள் மிகச் செழிப்பாய் வளர்ந்து அதிகப் பலனைக் கொடுக்கும். எவ்வகை மிருகங்களாகிலுஞ் சரி, அவைளின் மாமிசம், தோல், மயிர், எலும்பு, கொளும்பு, கொம்பு நகம், குளம்பு: நரம்பு முதலியவைகளெல்லாம் பொதுவாய் பயிர்களெல்லாவற்றிற்கும் மிக்க விசேஷமான எருவேயாம். இவை அனைத்தையும் எருவாக இடுமுன் மக்கவைத்தே அதன் பின்னர் பிரயோகப்படுத்தவேண்டியது.

மோடார் வண்டிகள்:—டெட்ராயிட் என்னும் நகரத்தில் இருபது மிலியன் பவுண்டு மதிப்புள்ள மோட்டார் வண்டிகள் ஒவ்வொரு வருஷமும் செய்யப்படுகின்றனவாம்.

***

போதனுமுறையில் பயின்ற உபாத்திமார்களுக்கு அலவன்ஸ்.—மாதம் ஒன்றுக்கு 10 ரூபாய்க்குக் குறைந்த சம்பளம் பெறும் பப்ளிக் மானேஜ்மெண்டிலுள்ள ஸ்கூல்களிலிருக்கும் ட்ரெய்ண்ட் உபாத்திமார்களுக்கு 1912-ம் வருஷம் மேமாதம் 22-ந்தேதி பிறந்த 445.வது நெம்பர்(வித்யா இலாகா) கவர்ன்மெண்ட் உத்தரவில் சாங்கிஷன் செய்திருக்கிற அலவன்ஸை 1913-14வது வருஷத்திற்கும்கொடுத்து வரும்படி கவர்ண்மெண்டார் உத்தரவு அனுப்பியிருக்கிறார்கள்.

***

அந்நியநாடுகளில் தமிழர்கள்.—மலேயா நாடுகளில் தமிழர்கள் வரவர அதிகமாய்க் குடியேறுகிறார்களென்று தெரியவருகிறது. 1905-ம் வருஷத்தில் 35,549-பேர் அவ்விடங்களுக்குச் சென்றிருக்கிறார்கள். அவர்களில் 19,785-பேர் தான் சுதேசத்துக்குத் திரும்பி வந்திருக்கிறார்கள். சென்ற வருஷம் 1,06,678-பேர் சென்றதில் 63,885-பேர்தான்திரும்பி வந்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் அநேக தமிழர்கள் மலேயா நாடுகளில் சாச்வதமாய் வாசஞ்செய்து வருகிறார்களென்று தெரிகிறது.

***

ஆட்டெரு.—இது மிகக் காரமான எரு. ஒரு ஏகருக்கு 2,000 ஆடுகளை ஓர் இரவுக் கிடைவைக்கப் பின் அங்நிலத்துக்குஅதுபோதிய எருவாகின்றது. இது உடனே பலனைக்கொடுக்கும் தன்மை யுடையனபற்றியே, "ஆட்டெரு அந்த போகம்" என்று சொல்வதுண்டு. இதை ஜலத்திற்கரைத்து உபயோகித்தாற் பயிருக்கு மிகவும் நன்மையைக் கொடுக்கின்றது. பாத்திரம், சட்டிகளில் வளர்க்கும் புஷ்பம் முதலிய அலங்காரப் பயிர்களுக்கு ஆட்டுப் புழுக்கைகளை மேலே தூவி தண்ணீரூற்றிவர அதன் சாரம் நாளடைவிற் கீழே இறங்கி பயிர் செழிப்பாய் வளரும்.

***

ஒரு பெரிய ஸ்நானக் கட்டடம்.—ஆஸ்டிரிய தேசத்தின் பிரதான பட்டணமான வீயன்னவில் 578 அடி நீளமும், $15\frac{1}{4}$ அடி யகலமு முள்ள ஒரு ஸ்நானக் கட்டடம் கட்டப்பட்டிருக்கின்றது. அதில் ஒரே காலத்தில் 1500 பேர் ஸ்நானஞ் செய்யலாம். இது உலகத்திலுள்ள ஸ்நானக் கட்டடங்களுள் மிகப் பெரியதாம்.

***

நம்முடைய சரீரத்தின் சூடு.—நம்முடைய சரீரம் 24 மணி நேரத்தில் 2 காலன் தண்ணீரைப் பொங்கப் பொங்கக் காய்ச்சுவதற்கு எவ்வளவு சூடு வேண்டுமோ அவ்வளவு சூட்டை யுண்டுபண்ணுமாம்.

நமது சந்தா நேயர்களுக்கு:—சந்தா நேயர்கள் கடிதம் எழுதும்போதும் சந்தாத்தொகை அனுப்பும் போதும் தமது விலாஸத்துக்கெதிரே யிருக்கும் நம்பரைக் குறிப்பிட்டு எழுதக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.

மானேஜர்.

மத்ஸ்யாவதாரம்

கூர்மாவதாரம்